Gudspiøll og Pistlar sem lesenn verda Aared um kring j Kyrkiu Soþnudenum.

A

Sunnudøgum og þeim Hat-
tijdis Døgum/ Sem halldner
eru epter Ordinanti-
unne.

Rom. 1. v. 16.
Evangelium er Kraptur Guds/ sem
Hialplega giører alla þa sem trwa
þar a.

Prentud enn ad nyiu a
Hoolum j Hialltadal.
Anno.
M.DC.LXX.

Fyrsta Suñu

Dag j Adventu.

Pistelen̄ Skrifar S. Paall til Rom. 13 Cap.

MJærer Brædur. Og med þui ad vier vitum/ einkum þa Stund/ þ tijme er vpp ad rijsa af Suefnenum/ Af þui ad vor Heilsa er nær/ Helldur en̄ þa vier trwdum. Nootten̄ er ummlid in̄/ en̄ Dagurin̄ tekur ad nalgast. Leggium þui af Verken̄ Myrkranna/ og j skrijdunst Herkladum Liossins/ so ad vier gaungum sidsamlega/ so sem a Deige. Eige j Ofaata edr Ofdryckiu/ Eige j Legukofum ꝛ Munadarlijfe/ Eige j Þrættan ꝛ Ofundsyke/ helldr jklæd eft þier DROTTne Jesu Christo/ ꝛ lated ecke epter Holldenu/ þess gyrnder ad rækia.

Evangelium Skrifar S. Matt/
heus 21. Capitula.

J Þañ tijma. Og þa er þeir
tooku ad nælgast Jerusal
em/ ⁊ komu til Betphage
vid Fialled Oliveti/ vt sen
de Jesus tuo sijna Læresueina/ ⁊ sagde
til þra. Fare þid j þ Kauptun sem ga
gnvart ydur er/ ⁊ strax munu þid fiña
Asnu bundna/ ⁊ Folan hia heñe/ Ley
sed hana ⁊ leided til mijn. Og ef ein
huor seiger nockud til yckar/ þa seig
ed/ þ Herrañ hafe þeirra þorf/ ⁊ jafn
snart

snart mun hañ lata þau laus. Enn
þ skiede so/ ad vppþylltest huad sagt
er fyrer Spamañen/er so seiger. Sei
gid Dotturenñe Syon/ Sia/ Þiñ Kon
gur kiemr til þyn hoogvær/ sitiande a
Asnu/og a Fola klißbærrar Asnu.
Eñ Læresueinarner geingu j burtu/ z
giørdu so sem Jesus baud þeim/ z leid
du mz ser Asnuna z Folan/ z løgdu
syn Klæde yfer þau/z settu hñ þar vp
pa. Eñ margt Folk breidde syn Klæ
de a Veigin. Og adrer hiuggu Kuis
tu aß Trianum/ z dreifdu þm a Vei
giñ/ Eñ þ Folkid sem ꝼ. þeim gieck
z epterfylgde/kallade og sagde. Hosi
aña Syne Davids Blessadur sie sa
sem kiemur j Nafne DROttins/ Ho
siaña j hædstum Hædum.

Añann Suñudag j Adven
tu. Pistillen til Rom.
15. Cap.

Atig Kiarer

R Jarer Brædr. Eñ huad ꝥ ſkrifad er / þa er þ ſkrifad oſſ til Lærdoms / ſo ad vier ꝥ Þolenmæde z Huggun Ritningañ / hefdum Vonena. Eñ Gud Þoleñmædeñar z huggunareñar giefe ydr þ / ad þier ſieud ſamlynder ydar a mille / epter Jeſu Chriſto ſo ad þier mættud ſamhuga med einum Muñe / dyrka Gud z Fødur vors DRottins Jeſu Chriſti / Þar fyrer añeſt huor añañ ıñbyrdis lijka ſo ſem Chriſtus añadeſt ydur Gude til Heidurs. Eñ eg ſeige Chriſtum haşa vered Þionuſtumañ Vmſkurnareñar / ꝥ Guds Sañleika ſaker / til Stadfeſtu Fyrer heitaña / ſem til Fedraña haşa ſkied. Eñ þ ad Heideñ Lyđur heidrar Gud / þ er fyrer Myſkunſemena orded epter þui ſıñ ſkrifad er. Fyrer þ vil eg DRottiñ vegſama þig a medal Heid eña Þioda / z þıñu Nafne ſyngia Lof Og j añad ſiñ ſeiger hñ. Fagne þier Heidingiar / med hans Folke. Og eñ

aptur

apkur. Lofe þier DRottin allar Þiod
er/ z mykle hñ allur Lydur. Og eñ ap
tur seiger Esaias/ Þad mun skie ad
Root Jesse/ z hañ sem vpp rijs til ad
stiorna heidnum Þiodum/ þ a hñ mu
nu Heidner Meñ vona. Eñ Gud Vo
nareñar/ vppfylle ydur med ollū Fag
nade z Fride/ so ad þier yfergnæfed j
Voneñe/ fyrer Krapt heilags Anda

Gudspialled skrifar S. Luc. 20 Cap.

I Þañ tijma. Jesus sagde til sin
na Lærisueina. Þar munu skie
Teikn a Sooli/ Tungle z Sti
ornū/ z a Jordu Kualning Þioda/ z
Orvinlan/ Stoor z Bylgiur mūu hl
ioda/ z Meñ munu fyrer hrædslu vpp
þorna/ og af epter bijdingu Þra Hlu
ta sem ad koma skulu yfer allañ Heim
eñ. Þuiad Kraptar Himnaña munu
hrærast. Og þa munu þeir sia Mañ
sins Son komanda j Skyunum med

Magt og myklu Vellde/ Enn nær þet
ta tekur ad skie/ þa lijted vpp z vpphef
ied ydar Høfud/ aþ þui ad ydar End
urlausn tekur ad nalægiast. Og hn̄
sagde þm þessa Epterlijking. Skode

þier Fijkiutried/ z oll onnur Trie/ Nær
þeirra Alldin tekur wt ad springa/ þa
vite þier ad Sumared er nalægt. So
lijka nær þier sioed þetta skie/ þa vitid
ad Guds Rijke er nalægt. Sannlega
seige eg ydur/ þad þesse Kynslood mun
ei forganga/ þangad til ad allt þetta
skier. Himen z Jord munu forganga
enn mijn Ord forganga eige.

Þrid

Pridia Sunnudag j Ad ventu. Pistilin̄ skrifar S. Paall. 1 Cor. 4 C.

Þ Ar hallde oss huor Madur fyrer/ einkum fyrer Guds Þienara z Verkstiornara yfer Guds Leyndardooma. Ec̄ nu heimtest ei meira af Verkstiornurunum/ en̄ þ þeir sin̄ist trwer. Þui er mier þ þyrer minsta kostc/ ad eg skule aþ ydur dæmast/ eda af man̄legū Deige. Ec̄ þo dæme eg ecke sialfur mig. Þui eg er mier einkis hlutar medvitande en̄ af þui em eg þo ecke Riettlæitur. DROttin̄ er sa sem dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke fyrer Tijman̄/ þangad til ad DROttin̄ kiemur/ sa ed auglysa mun þ j Myrkrunum er huled/ z opender giora Raad Hiartnan̄a. Og þa mū huorium sem einum Lofstyr skie aþ Gude.

Gudspialled skrifar S. Math. 11. Cap.

Nu a þan̄ ſam̄a. En̄ þa ed Johan̄
es heyrde j Bøndunum Verkin̄
Christi/ſende hn̄ wt tuo aþ ſyn
um Lærereinn̄ z liet ſeigia hm̄/ Ertu
ſa ſem koma ſkal/ eda eigū vier ad væ
nta eins an̄ars? Jeſus ſuarade z ſag
de til þra/ Fared aptur og kun̄giored
Johan̄e huad þier ſiaid z heyred/ Bl
inder fa Syn/ Haller ganga/ Lykþra
er hreinſast. Dauser heyra/ Dauder
vppriſa/ z Fatækum verda Gudſpioll
in̄ bodud/ og ſæll er ſa ſem ecke hneyx
lar ſig a mier/ En̄ ad þeim j burt ge
ingnum/ hoof Jeſus ad ſeigia til Folk
ſins aþ Johan̄e. Huad foru þier wt
a Eydemorku ad ſiaa? Reyr þan̄ ſem
aþ Vinde er ſkeken̄? Eda huad foru
þier ad ſiaa? Man̄ miuk klæddan̄? Si
ed/ ad þeir ē miukan̄ Klædnad bera
eru j Kongan̄a Hwſum/ Eda huad
fooru þier ad ſiaa? Eirn Spaman̄?
Eg ſeige ydur yy̆rer San̄/ þan̄ meire
er en̄ nockur Spaman̄/ Þuiad þeſſe

er ſa/ af huorium ſkrifad er/ Sia þu ad eg ſende minn Eingel ꝼ þinu Aug ſyn/ ſa er þinn Veg ſkal tilreida fyrer þier.

Fiorda Sunnudag j Adventu. Piſtillenn til Phil ipp. 4. Cap.

KIærer Brædur. Gledied ydur j DROttne alla Tijma/ og enn aptur ſeige eg/ gledied ydur. Ydar Hoogværd ſie kunnig øllum Mønnum. Þuiad DRottinn er nælægur/ Vered eige hugſiuker/ helldur læted ydar Bæner j øllum Hlutum/ j Bænahallde ꝛ akalle med Þackargiørd fyr' Gude kunnar verda. Og Fridur Guds ſa hæ re er øllum Skilninge/ vardveite ydar Hiørtu og Skilningarvit/ j Chriſto Jeſu.

Gudſpialled Skrifar, S. Joh. 1 Cap.

A þeim

Þeim Tijma. Gydingar sendu af Jerusalem Presta z Levita/ ad þr skylldu spyria hañ ad/ Hu er ert þu? Og hñ medkiendist z neita de þui ecke. Og hñ medkiendist/ seigia

nde. Eige em eg Christur. Og þeir spurdu hñ eñ þa ad/ Huad þa? Ert þu Elias? Hñ sagde/ Ei em eg. Ert þu þa Spamadur? Og hñ suarade/ nei/ ecke. Þa søgdu þeir vid hñ. Hu er ert þu þa? So ad vier meigū And suar giefa þeim er oss vt sendu. Huad seiger þu aþ sialfum þier? Hñ sagde/ Eg em hropande Rødd j Eydemørku

Greide

Greide þier Gotu DROttins/ ſo ſem
ſagde Eſaias Spamadur. Og þeir
ſ vt voru ſender/ voru af Phariſeis.
Og þr ſpurdu hn̄ ad/ z ſøgdu til hn̄s.
Þui ſkijrer þu þa/ fyrſt þu ert ecke Ch
riſtur/ eige Elias/ z eige Spamadr?
Johan̄es ſuarade þiem z ſagde. Eg
ſkijre j Vatne/ en̄ ſa ſtood j midid hia
ydur/ huørn þier þecktud eige. Hann
er ſa ſem epter mig mun koma/ huør
ed var fyrer mig/ huørs Skooþueinge
eg em ei verdugur vpp ad leyſa. Þet
ta ſkiede j Bethabara/ hinumeigenn
Jordanar/ þar ſem Johan̄es ſkijrde.

A Joola Nootte̅na/ þar ſem Nattmeſſan̄ er halldin̄/ Piſt elle̅n til Tit. 2. Cap.

ELra Kiæraſte/ Heilſuſam leg Naad Guds er auglios gordin̄ ollum Mønnum/ z ki en̄er oſſ/ ad vier ſkulum af neita

neita ogudlegu Athæfe/ z veralldleg um Gyrndū/ z lifa sparlega/ riettferd uglega/ z gudlega j þessum Heime/ z bijda epter þeirre Sælu von z Dyrdar auglysing hins mykla Guds/ og vors Lausnara Jesu Christi. Sa sem sial fan sig hefur giefed wt fyrer oss/ vppa þad hñ endurleyste oss fra ollu Oriett læte/ z hreinsade sier sialpñ Folk til ei gnar/ þad sem kostgiæfed være til god ra Verka. Þetta skallt þu tala/ og a miña/ og straffa mz allre Kostgiæfne Eingiñ forsmæe þig.

Gudspialled Luce z Cap.

Þann tijma. Og þad bar til a þm Dogum/ ad þ Bod gi eck wt fra Keysaranum Au gusto/ þ Heimuriñ allur skyl lde skattskrifast. Og þesse Skattskrifā nig hoopst fyrst vpp hia Cirino/ sem þa var Landstiornare j Syria. Og þeir fooru aller ad læta skattskrifa sig

huor

huer til sinar Borgar/ þa foor og Jo
seph af Galilea wr Borgene Naza
reth/ vpp j Judeam/ til Davids Bor
gar Bethlehem/ af þui ad hn̄ var af
Hwse z Kyne Davids/ so ad han̄ liete

skattskrifa sig þar mz Mariu sine Fe
star Konu oliettre. En̄ þ skiede so/ þa
ed þau voru þar/ ad þeir Dagar full
nuduz/ ed hun skyllde fæda/ Og hun
fædde sin̄ Frumgietcn̄ Son/ og vafde
hn̄ j Reyfum/ z lagde hn̄ nidur j Jøt
una/ þuiad hun fieck eckert an̄ad rwm
j Giesta herbergenu. Og Fiarhirdar
ar voru þar j sama Bygdarlæge vm

Gran

Grandana vid Fiarhwsen/sem geim
du z vøktu yfer Hiörd sine vm Nootte
na. Og sia þu/ þ Eingill DROttins
stood hia þeim/og Guds Birte lioom
ade j kringum þa/ z þr vrdu miog Ot
tasleгner. Og Eingillen sagde til
þeirra, Hirde þier ecke ad hrædast.
Sianid/ Eg boda ydur mykin Føgnud
þan er skier øllu Folke/ þuiad j Dag
er ydur Lausnaren fæddz/ sa ad er Ch
ristur DROttin j Borgene Davids.
Og hafed þad til merkis/ Ad þier mu
nud fina Barnid j Reyfum vafed/og
lagt vera j Jøtuna. Og jafnsnart
þa var þar hia Einglenum/ mykell fi
ølde Himneskra Hersueita/ sem lofu
du Gud og søgdu/ Dyrd sie Gude j
Upphædum/og Fridur a Jørdu/ og
Mønum goodur Vilie.

A Jooladagenn j Hm
Messunne. Pistellen til.
Hebreos 1 Cap.

Elsku

ELskuleger Brædur. Med þui
ad Gud hepur fordum margfa
lldlega/ z med mørgum hættũ
talad til Fedrañа fyrer Spameñina/
eñ nu hepur hañ allra sijdast a þessũ
Døgum til vor talad fyrer Sonenn/
huørn hañ sette Erpingia yper alla
Hlute/ fyrer huørn hañ hefur eirneñ
Verølldena skapad. Huør hellst (med
þui hañ er Liome hans Dyrdar/ z J
mynd hans Veru) berande er alla H
ute mz Orde sijns Kraptar/ giørande
Hreinsun vorra Synda/ fyrer sig sialf
añ/ sette sig til hægre Handar Tign
eñe a Hædum/ So myklu ædre ordenn
Einglunum/ sem hñ hepur myklu pr
amar þm erpt eitt hærra Nafn/ Þui
ad til huørs af Einglunum hefur hñ
nockurn tijma so sagt? Þu ert minn
Sonur/ j Dag ool eg þig. Og eñ añ
ad siñ/ Eg mun hans Fader vera/ og
hñ mun miñ Sonur vera. Og eñ apt
ur/ s̄ hñ jñleider þañ hiñ Frumgietna

i Heimenn/ Seiger hann. Og hn skulu aller Einglar Guds tilbidia. Af Einglunum seiger hann ad sonu. Sijna Eingla gierer hn Anda/ z sijna Þienara Elldsloga. Enn af Synenum. Gud/ þitt Sæte er æ z ad eilijfu Stid rnarvondur þijns Rijkis er Riettlæt is Vondur/ Þu hefur elskad Riettlæt ed/ enn hatad Ranglætid/ þ þui heþur Gud/ þinn gud/ smurt þig mz Vidsmio re Fagnadarens/ þram yþer þijna Hl uttakara. Og þu DRottinn hefur ad Wpphaþe Jordena Grundvallad/ og Himnarner eru þijn Handaverk/ þeir enu sonu munu þorganga/ enn þu mu nt bliijþa/ z aller þeir elldast so sem ann ad Fat. Og so sem klæde munt þu þe im vmhuerfa/ og þeir munu vmhuerf ast. Enn þu ert hinn same/ og þijn Ar munu ecke þrotna.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1 Cap.

I Vpphafe var Ord. Og þ Ord var hia Gude/ og Gud var þad Ord/ þad sama var j Vpphafe hia Gude. Aller Hluter eru þyrer þad giørder / z an þss er eckert giort huad giort er. J þui var Lijsed/ Og Lijsid var Lios Mañaña. Og Liosid lyser j Myrkrunum/ z Myrkureñ hafa þad ecke hendlad. Þar var eirn Madur af Gude sendur/ sa hiet Johannes. Hañ kom til Vitnisburdar/ ad hann bære Vitnisburd af Liosenu/ so ad aller skylldu tyrer hñ trwa. Eige var hañ þ Lios/ helldur ad hañ bære Vitnisburd af Liosenu. Þad var satt Lios/ huørt ed lyser øllum Mønum sem koma j þeñañ Heim. Þad var j Heim enum/ og Heimurinñ var fyrer þ giørdur/ og Heimurinñ þeckte þ eige. Hañ kom til sinar Eignar/ og hñs sialfer medtoku hañ eige/ Eñ so marger sem hañ medtooku/ þa gaf hañ þm Magt Guds Børnum ad verda/ þeim sm

 a hñs

m hans Nafn trwa. Eige þeim sem af Blodenu/ eda þeim sem af Nollo sins Villo/ edur aþ Mañsins Vilia/ helldur þm sem af Gude eru fæddet. Og Orded vard Nolld/ og bygde med oss/ z vier saum þess Dyrd/ Dyrd so s eingietens Sonar aþ Fødurnum/ full añ Nadar og Sañleika.

S. Stephans Dag/ Pist illeñ j Giorningabook Post. 6 og 7. Cap.

A þeim Døgum. Og Stephanus fullur aþ Nad og Styrkleika/ took ad giora Sormerke og Takn mykel/ a medal Folksins. Þa stoodu vpp nockrer aþ þeirre Samkundu/ sm kallast Libertinorum/ Cyrenorum/ og Alexandrinorum/ og þra sem voru aþ Cilicia og Asia/ þreytande Spurningar vid Stephanum/ og þr gatu ecke mootstadid þre Spekenie þm Anda/ af huorium hañ talade. Þa sendu

ſendu þeir wt Men ſem ſeigia ſkylldu
ſig heyrt hafa hań mæla Hædungar
Ord j mote Gude og Moyſen/ z æſtu
ſo vpp Lyden z Plldungana/ z hina
Skriptlærdu/ hlupu ad og gripu hań
burt leiddu fyrer Rꝗded/ z ſettu til Li
wgvotta ſ ſeigia ſkylldu. Þeſſe Mad
ur latz ei af ad tala Hædyrde j giegn
þſſum heilaga Stad/ og Logmalenu
Þuiad vier hey dum hń ſeigia. Þad
Jeſus af Nazareth/ munde þennań
Stad nidurbriota/ og vmhuerfa þm
Setningum er Moyſes hefur oſſ gief
ed. Og aller þr j Rꝗdenu ſatu/ horf
du a hań/ z ſꝗu ad hans Aſiana var
ſo ſem eińur Engels Aſian. Eń þa
þr heyrdu þta/ ſkæruſt þr j ſinum hi
ortum/ og gnyſtu Tońum yfer hońū.
Eń med þui hń var fullur af Heilog
um Anda/ Hoof hań vpp ſijn Augū/
til Himens/ og ſꝗ Guds Dyrd/ z Jeſ
um ſtanda til hægre Handar Gude/ z
ſagde. Siaͤ-d/ ad eg ſie Himnana op

na/ z Mañſins Son ſtanda til Guds
Hægre Handar. Eñ þeir kolludu vpp
hærre Røddu/ og ſaman byrgdu ſijn
Eyru/og giordu hønum Aræs mz ei
num ſamdrætte/ hneptu hñ wt af Bo
rgeñe/ z gryttu hñ/ Eñ Vottarner lø
gdu ſijn Klæde til Foota þſſ Vngmeñ
is er Saul hiet/og lømdu Stephanū
med Griote. Eñ hañ kallade og ſag
de. Herra Jeſu/ mztak þu miñ Anda
Og hañ kraup nidur/og kallade hær
re Røddu/ DRottiñ legg þeim eige til
þeſſa Synd. Og ſem hañ hafde þad
ſagt/ Sofnade hañ.

Gudſpialled S. Matth.

23 Cap.

A þeim tijma. Sagde Jeſus til
Gydinga Folkſins / og Høfdin
gia Kieñemañaña. Siaad/eg
ſende til ydar Spameñ/ Spekinga z
Skri ptlærda/ og nockra af þeim mu
nu þi ? aflijfa z kroſſfeſta/ z ſuma mu
nu þier Hwdſtrykia j Samkunduhwſ
ſum

ſum ydar/og af aſtare Borg j adra/ munu þier þa ofſækia/ſo ad yfer ydur kome allt riettlætt Blod/ſem a Jørd ena wthellt er/ j fra Blode Abels Riettlæta/allt til Blods Zacharie Sonar Barachia/ huorn þier dræpud a millū Muſterīs z Alltaris, Saňlega ſeige eg ydur/ad allt þetta mū koma yþer þeſſa Kynſlod. Jeruſalem/Jeruſalem/þu ſ̄ aflyþar Spameñena/ z gryter þa ſ̄ til þin eru ſender/Huorſu opt hef eg viliad ſamanſafa Sonū þinnū/ſlijka ſ̄ ad Hænañ ſafnar Vngū ſijnū vnder Vænge ſier/ z þier hafed ecke viliad? Sieaed/ydar Hws ſkal ydur j eydelæted verda, Þuiad eg ſeige ydur/ad þier munud eige ſia mig vpp fra þſſu/þangad til ad þier ſeiged/Blеſſadr ſie ſa ſ̄ kiemr j Nafne Drottins

S.Johañis Poſtula Dag

Piſteleñ ſkrifar Jeſus Syrach 15 Cap.

 Huer

HVor hann ottast Gud/ sa mun
giøra gooda Hlute/ z huør sem
epterþylger Riettlætenu/ sa mū
fiña Spekena/ þuiad hun mun mæta
honum so s vegleg Moder. Og hun
mun medtaka hñ/ so sem ein Kuinna
fra Meydome siinum. Og hun mun
fæda hñ mz Lijþsins Braude/ z Skil
ninge/ og drycktia hñ mz Vatne hialp
rædesins Speke. Pa mun hañ verda
styrkt/ og stødugur standa. Og hun
mun sier ad honum halla/ so hañ ver
de ecke sneyptur/ hun mun hefia hañ
yfer siina Nauunga/ og hans Munn
j Søfnudenum vpp lwka. Hun mun
Korona hann med Fegnude og Vn
adsemd/ og byggiafa hann eilijfu Na
fne.

Gudspialled S. Joh. 21 Cap.

Þañ Tijma. Sagde Jesus til
Peturs/ Fylg þu mier epter. Pe
tur snere sier vid/ z leit þañ Lære
suein

ſuein epterþyl'gianda ſem ad Jeſu elſk
ade/ſa er z vm Kuølldmaaltijdena ha
fde a hans Brioſte leiged/ og ſagt/
Herra/ Huør er ſa er þig forrædur?
Þa ed Petur leit nu þeñañ/ ſeiger hñ
til Jeſu. Herra/ Huad ſkal þeſſe?
Jeſus ſeiger til hans/ Eꝑ eg vil hañ
blijþe til þeſſ eg kiem/ huad kiemur
þad vid þig? Fylg þu mier epter.
Þa gieck ſu Ordræda a medal Bræd
rana/ Þeſſe Læreſueirn deyr eige. Og
Jeſus ſagde eige til hans/ hañ deyr
eige/ helldur ef eg vil hañ blijfe til þeſſ
eg kiem/ Huad kiemur þad vid þig?
Þetta er ſa Læreſueirn/ er vm þetta
ber Vitne/ og þetta ſkrifade Og vi
er vitum ad hans Vitnisburdur er
ſannur.

Fyrſta Suñudag j Jool
um. Piſtelen til Galat.
4 Cap.

MEskuleger Brædur. Eñ eg seige So leinge sem Erfingiñ er Barn/ þa er a mille hans z Þion ßns eingiñ greinarmunur/ þo ad hañ sie Herra alls Gotsins/ Helldur er hñ vnder Forveriurũ og Fiarhalldsmoñum/ Lijka vier eirneñ/ Þa vier vorum Born/ vorũ vier þrælkader vnder þessa Heims Setningũ/ Eñ þa Vppfyllingh tijmans var komiñ/ w:sende Gud siñ Son/ fæddañ af Kuinu/ z Logmalenu vnderorpeñ/ vppa þ/ ad hñ frelsade þa sem vnder Logmalenu voru/ so ad vier medtækium Sonarleifdena Eñ med þui þier erud Borneñ/ hefr Gud sent Anda sijns Sonar i ydar hiartu/ kallande/ Abba/ kiære Fader/ So er hier nu eingeñ Þræll meir/ helldur Born ein. Eñ sie þ Born/ þa eru þr eirneñ Arfuar Guds fyrer Christum.

Gudspialled skrifar S. Lucas/ 2 Cap.

Og

Og hans Fader og Moder vnd rudust þ/ hvad af honum sagd est/ Og Simeon Blessade þau og sagde til Mariu moder hns. Sia þu/ þesse er settur til Falls z Vpprisu margra j Israel/ Og til merkis hvør ium j mote mun mælast. Og sialfrar þinar Ond mun Sverd j giegnū smi uga/ so ad auglios verde Hugskots hi ørtu margra. Og þar var þa Anna Spakona/ Dotter Phanuels/ af Ky ne Asser/ hun var og komin til sinna æ ra/ og hafde lifad j siø ær med sijnum Eignarmanne fra Meydome sijnum. Og þsse Ekkia hafde nær fiora Vetr vm Aattrædt/ hvør ed eige gieck wr Musterenu/ þioonande Gude Nott z Dag/ med Føstum og Bænahallde. Þesse gieck samstundis þangad ad og prijsade DRottin/ z sagde af honum til allra þeirra ē Endurlausnarenar bidu til Jerusalem. O g er þau høfdu allt fullgiort epter Logmæle DRott

inz

ins/ sneru þa aptur j Galileam/ til Borgar siñar Nazareth/ Eñ Sueirn eñ vox vpp/ z styrktest j Anda/ þullur Vijsdoms/ z Guds Naad var mz hm̃.

A Nyars Dag/ Pist illeñ til Gal. 3. Cap.

ÆN ædur eñ þ Trweñ kom/ þa vrdū vier vardveitter vnder Løg mælenu/ jñelucktir vppa þa tru sem openber skyllde vera. Þar pyrer var Løgmæled vor Typtunar Meist are til Christum/ so ad vier Riettlætt unst fyrer Trwna. Eñ nu sem Trw eñ er komiñ/ Þa erum vier ecke leinger vnder Typtunar mañenum. Þuiad aller erud þier nu Guds Børn/ þ Trwna a Christum. Þuiad so marger ap ydur sem erud skijrder/ þier hafed j klædst Christo. Hier er ecke Gydingur nie Griski/ ei Þræll nie Frelsinge/ eige Kall nie Kuiña. Þuiad aller þier er ud eitt j Christo Jesu. Eñ fyrst þier

crud

erud Christi/ þa erud þier Sæde Abra
hams/ Og epter Fyrerheitenu Erfin
giar.

Gudspialled Luca 2 Cap.

Þann Tijma. Epter þad
ad atta Dagar voru lidn
er/ og þad Barned skyllde
vmskierast/ var hans Na
fn kallad IESVS. Huad er kall
ad var af Einglenum/ ædur enn þ hun
var getenn j Moodur Kuide.

Gudsp

Sunnudagenn mille Attá Dags og Prettanda/ Pistill enn til Tit. 2. Cap.

ALLra kiæraste. Enn þa ed birt est Goodgyrnd og Manngiæska/ Guds vors Lausnara Jesu Christi/ eige fyrer Riettlætis Verkanna saker/ sem vier høfum giort/ helldur epter sinne Myskunseme/ frelsade hann oss/ fyr er þann Endurgiefningar Vatzsin/ og Endurnyung heilags Anda/ huorium hann hefur gnoglega wthellt yfer oss fyrer Jesum Christum vorn Lausnara. So vier Riettlater þ hans Naad yrdum Erfingiar Eilijfs Lijfs/ epter Vonenne/ þesse Rada er sønn og trw anleg.

Gudspialled S. Matth. 2.

DA Ser Herodes sa þad ad hann var gabbadur af Vitringunum/ vard hann reidur/ og sende wt/ z

sier derpa oll Sueln born til Bethle-
hem/ z j ollum heñar Endemørkum/
Tuævetur og þadañ af yngre/ epter
þeim tijma/ sem hañ hafde wt spurt
af Vitringunum. Þa vppfylltest hu
ad sagt er/ fyrer Jeremiam Spamañ
sem seiger/ A Hædū heyrt heyrst Kall
mykellrar Kueinunar/ Ops z Ylbrun
ar/ Rachel æpte Sonu sijna z villde
ecke huggast lata/ þuiad þ var med
þeim wte.

A þrettanda Dag Joola/
Pistilen/ Esa. 60 Cap.

SO seiger DROTTIN Gud.
Rijs vpp Jerusalem og verd Kl
ar/ þuiad þitt Lios kiemur/ og
Dyrd DROTTins er vpprunen yfer
þier. Þuiad sia þu/ ad Myrkred mun
hylia Jordena/ og Dimmañ Þiodern
ar. Eñ DROTTIN mun vpprenna
yfer þier/ og hans Dyrd mun siast
yfer

yfer þier/ og Heidingiarner munu gan
ga j þÿnu Liooſe/ og Kongarner j Lio
ma þÿns Vppruna. Vpplypptu þÿn
um Augum og ſkoda vm kring/ aller
þeſſer eru ſamanſafnader/ og koma til
þÿn. Þÿner Syner munu koma af fiar
lægd/ og þÿnar Dætur munu vppꝼoſt
raſt ad bædum Sijdum. Þa munt þu
ſiaa z fagna/ og þitt Hiarta mun vnd
raſt/ og wtbreida ſig/ nær ed ſa marg
fiolde Siaꝼarins mun ſnwaſt til þÿn
og Styrkleike Heidingiana kiemur til
þÿn/ Fiolde Vlvalldana mun hylia
þig/ Dromedarÿ aꝼ Madian og E
pha. Aller munu af Saba koma/ fæ
rande Gull og Reykelſe/ og kūngiora
nde Loꝼ DROTTins.

Gudſpialled S. Matth 2 C.

NÆr ed Jeſus var fæddur j Be
thlehem ä Gydingalande/ a
Dogū Herodis Kongs/ ſiaa
þu/ Þa komu Vitringar af Auſturaal
fu

fu til Jerusalem/ og sogdu/ Huar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þui ad vier høfum sied hanns Stiornu i Austur veige/ og erum komner ad til bidia hann/ En er Herodes Kongur

heyrde þ/skielfdest hañ og øll Jerusalem med honum. Og hañ liet samañ safna øllum Kieñemañа høfdingium og Skriptlærdum Lyðsins/og forheyrde af þeim/ huar Christur skyllde fæddast. En þeir sogdu honum. J Bethlehem a Gydinga lande. Þuiad so er skrifad fyrer Spamañeñ/ Og þu

E Bethle

Bethlehem a Gydinga lande/ ert øn
uaneigeñ hin minsta a medal Høfdin
gia Juda/ þuiad af þier mū koma Her
toke sa/ ed stiorna skal yfer mitt Folk
Jsrael. Þa kallade Herodes Vitring
ana heimuglega til sijn/ og spurde þa
snelega ad/ a huorium tijma þ Stia
rnañ hafde byrst þeim/ z vijsade þm
til Bethlehem/ z sagde/ Fare þier/ og
spyried vandlega ad Sueinenum/ og
nær þier finied hñ/ þa kungiored mier
þ aptur/ so ad eg kome eirneñ ad tilbid
ia hañ. Sem þr høfdu nu hlydt Kon
ungenum/ foru þr af stad. Og sia þu
ad Stiarnañ sem þr høfdu sied j Au
sturælfu gieck frā þ þm/ allt þar til
hun kom/ z stood þar yppe yfer/ huar
ed Barned var. Eñ er þr sau Stiorn
una/ glødduft þeir af myklum Fagn
ade/ Og geingu j Hwsed jñ/ z fundu
þar Barned/ mz Mariu Moder þess/
fiellu frā z tilbædu þ. Og ad vpplo
knum sijnum Fiarsiodum/ offrudu þr
þui

þui Giafer/Gull/Reykelſe z Myrru
Og þeingu Aviſan j Suefne/ ad þr
kiæme ecke aptur til Herodem/og foru
añañ veg aptur j ſitt Land.

I Suñudag epter Þrett anda/ Piſtilliñ Rom. 12.

Kiærer Brædur. Fyrer þui beide eg ydur fyrer Myſkunſeme Guds/ ad þier gieffed ydra Lykame til þeſſ Offurs/ ſem lifande er og Heilagt/og Gude þacknæmt/ huort ad er ydar ſkynſamleg Þionuſta. Og hegded ydur ecke epter þeſſū Heimie/ helldur vmbreytid ydur j Endurnyung ydars Hugskots/ſo ad þier meigid reyna/ hū ꝥ ad ſie goodur/ þægur og algiordur Guds Vilie. Þuiad eg ſeige fyrer þa Nad ſem mier er giefeñ/ huoriū ſem einū ydar a mille/ ꝥ eingeñ hallde mei ra wt af ſier/ eñ honum byriar af ſier ad hallda/ helldur hallde hañ wt af ſier hooglega/ epter þui ſem Gud hefr

Eñ wt

wilſkipt huorium z einū Maler Tru areñar. Huiad lijka ſo ſem vier hoͤp um marga Limu a einum Lijkama/ eñ aller Limerner hafa þo ecke lijka Ne gdan. Lijka ſo er um vier og ſo marg er eirn Lijkame j Christo/ eñ vor a mi llum erum vier huor añars Limur.

Gudſpialled S. Lucæ. 2. C.

Þañ tijma, Og þa ed hann var tolf ara gamall/ fooru þau vpp til Jeruſalem/ epter ſidveniu Hatijdar Dagſins. Og er þeir Dagar voru lidner/ z þau fooru Heimleidis/ vard Barned Jeſus epter j Jeruſalem/ z hans Forelldrar viſſu þad ecke. Eñ þau meintu þ ad hañ være hia Selſkapnum/ z voru ſo komin eina Dagferd/ z leitudu hans a medal Frænda z Kuñingia. Og þa ed þau fundu hñ ecke/ geingu þau ap tur til Jeruſalem/ z leitudu ad honū. Eñ þad ſkiede ſo epter þri a Daga/ ad

þau

þau fundu han̄ j Musterenu/ sitiande
mitt a mille Lærefedrana/ heyrande
þeim z adspyriande þa. En̄ aller þeir
er han̄ heyrdu/ vndrudust yfer hans
Skilninge z Andsuorum. Og er þau

sau han̄/ hnyckte þeim vid. En̄ hs
Moder sagde til hans. Son miñ/ þui
breitter þu so vid ockur? Sia þu/ Fad
er þiñ og eg/ leitudum Harmþrungiñ
ad þier. Og han̄ sagde til þra. Hu
ad er þ/ ad þid leited ad mier? Vissud
þid ecke ad mier byriade ad vera j þm
Hlutum sem mins Fodurs eru? En̄

þaug vnderſtodu ecke þetta Ord/ ſem̃ hañ mællte til þeirra. Og hañ foor med þeim oƀan/ z kom til Nazareth/ var þeim og hlydeñ. Eñ hans Mod er geymde øll þeſſe Ord j ſijnu Hiarta/ z Jeſu jookſt Alldur z Viſka/ og Nad hia Gude og Moñum.

II Suñudag epter Prett anda/ Piſtilleñ/ Rom. 12.

MEſkuleger Bradur. Eñ vier høfum marghattadar Giafer/ hu ør epter þeirre Nad ſ̃ oſſ er gi efeñ/ Hafe nockur Spadom/ þa ſie hñ epter riettre Trwareñar Reglu. Hafe nockur Embætte/ þa giæte hañ þeſſ Embættis. Ef kieñer nockur/ þa va kte hñ þa Kieñinu. Huør hañ Amiñ er/ hygge hañ ad þeirre Amiñingu. Huør hañ giefur/ þa giefe hñ j Ein falldleika. Huør hañ ſtiornar/ þa ſti orne hñ med Ahyggiu. Fremur nock ur Myſkunſeme/ þa giøre hañ hana

mz Godfyse. Elskast sie Flærdarlaus hated þ hid vonda/ eñ loded a þui enu gooda. Brodurlegur Kiærleike sie æst wdlegur ydar a mille. Nafe huør añañ sier j Virdinum ædra. Vered eige later j þui sem þier eigid ad viña. Vered glooande j Andanum/ DRotte ne þionande. Negded ydur epter Tijd eñe. Vered glader j Voneñe/ eñ þol enmoder j Kuølene. Stadfaster j Bæ neñe/ z añest Naudþurfter heilagra/ Kostgiæfed ad vera Giestrisner. Blessed þa s ydur ofsækia. Blessed eñ bøl ved eige. Fagned med Fagnendū/ eñ græted med Grætendū. Vered sam huga jñbyrdis. Stunded eige a þad s hætt er/ helldr lwted ad þui s lægt er.

Gudspialled S. Joh. 2 Cap.

Þañ tijma. Þar giørdest Brwdkaup j Chana Galileæ/ og Moder Jesu var þar. Eñ Jesus og hans Læresueinar voru og bod

 ner

ner til Brwdkaupsins. Og er pa þ a
ut Vijn/ sagde Moder Jesu til hans/
Þeir hafa ecke Vijn. Jesus sagde til
heñar/ þu Kuinna/ Quad hef eg med
þig? Myn Stund er eñ ecke komiñ.

Moder hans sagde til Þionustumañ
aña/ Quad hellst hñ seiger ydur þad
giøred. Eñ þar voru sex Steinkier/
sett epter veniu Ebreskra maña hrein
sunar/ og huørt eitt tok tuo edur þria
Mæler/ Jesus sagde til þeirra. Fyllid
vpp Kier eñ af Vatne/ og þeir fylltu
þau allt a Barma. Og Jesus sagde
til þeirra/ Nelled nu a/ og færid Kiæ
meist

meistaranum/ Og peir færdu honum Eñ pa Kiæmeistareñ smæckade vatn ed/ þ ad Vijne var ordid/ og hañ visse ecke huadañ þ kom/ eñ Þionustumeñ erner sm̃ Vatned sooktu/ vissu pad/ pa kallade hañ a Brwdgumañ/ z seiger honũ. Aller Meñ giefa j fyrstu hid goda Vijned/ z nær peir taka Olvad er ad gioraſt/ pa pad hid liettara/ eñ pu hefur geymt hid Gooda allt til pessa. Þetta er hid fyrsta Jardteikn s Jesus giorde til Chana j Galilea. Og hañ opinberade sijna Dyrd. Og hans Lærisueinar trwdu a hañ.

III Suñudag epter Þrett tanda/ Pistillin til Rom. 12.

Ꝥ Lſkuleger Brædur. Vered ecke sierkloker/ gialldid onguum jllt fyrer jllt. Legged Kapp a ad vera ſidſamer/ pad ydur mogulegt er vid huorn Mañ/ z pad pier formegned/

þa hafed Frid vid alla Meñ. Hefned ydar ecke sialfer/ mijner elskanleger/ Helldur giefed rwm Reide/ þuiad skrif ad er. Mijn er Hefnden/eg mun end urgiallda/seiger DROTTIñ. Þar fyrer/ Ef Ovin þiñ hungrar/ þa gief hønum Fædu/ Ef hann þyster/ gieþ hønum ad drecka. Þui nær þu giører þetta/ þa safnar þu Gloodum Ellds yþer Høfud hm̃. Lat eige yperstiga þig þad vonda/ helldur yfer-viñ þu þad Vonda med goodu.

Gudspialled S. Math. 8 C.

Þañ tijma. Og þa ed Jesus gieck ofan af Fiallenu fylgde hønum margt Foolk epter. Og sia þu/ ad Lijkþrar Madur kom/ tilbad hñ z sagde/ Herra/ eþ þu villt/ þa giefur þu mig hreinsad/ Og Jesus riette wt høndina a hrærde hñ z sagde/ Eg vil/ vertu hreiñ/ z jaþnsnart vard hñs Lijkþrar

þrꝛ hrein. Og Jesus sagde til hñs/ Sia þu til ad þu seiger þ eige neinu̅/ helldur far þu og syn þig Kieñemøñi unum og offra þyna Giøf/ þa ed Mö ses hefur boded/ til Vitnisburdar yf

er þeim. Eñ þa ed Jesus gieck jñ i Capernaum/ kom til hans Hundrads høfdinge nockur/ bidiande hñ z sagde Herra/ Þion miñ liggur Jcktsiukur he ima/ z kuelst þungelega. Jesus sagde til hans/ Eg vil koma og lækna hñ/ Og Hundradshøfdingiñ suarade og sagde. Herra/ Eg em þß ei verdugr ad þu

þu gangerr jñ vnder mitt Þak/ helldr
seig þu eitt Ord/ z mun miñ Þion he
ilbrygdur verda. Þuiad eg em Madr
Yfervalldenu vndergiefeñ/ hafande vn
der mier Strijdsfolk/ z nær eg seige
þessum/ Far/ þa fer hañ/ og ødrum/
Kom þu/ og hñ kiemur/ og Þræle mi
num/ gior þta/ og hañ giorer þ/ Eñ
þa ed Jesus heyrde þta/ vndradest hñ
og sagde til þra er hønum epter fylg
du. Sañlega seige eg ydr/ ad þuilijka
trw hef eg ecke funded j Jsrael. Eñ
eg seige ydur/ þ marger munu koma
af Austre z Vestre/ og sitia med A
braham/ Jsaac z Jacob j Rijke Him
nana/ Eñ Rijkisins syner munu ver
da wtrekner j hin ystu Myrkur/ þar s
vera mun oop og gnystran Tañana.
Og Jesus sagde til Hundradshøfdin
giãs/ Gack þu hiedañ/ verde þier ept
er þui sem þu trwder/ Og hans Þion
vard heill/ a þeirre sømu Stundu.

Fiorda

IV Sunnudag epter Prett anda. Pistilinn/Rom. 13 C.

Eſkuleger Brædr. Vered onguin ſkylduger/nema pad/ad þier el ſked huor anann. Þuiad huor hn elſkar anann/ſa hefur Logmalid vpp fyllt/Þuiad þ ẽ þar ſeigeſt/Þu ſkallt eige Hoor drygia/ Eige Mann vega/ Eige ſtela/ Eige Liugvitne mæla/ Eige gyrnaſt. Og ef þar er nockud anad Bodord/þa felſt þad j þeſſum Ordum/Elſka ſkalltu Naunga þinn ſo ſem ſialfann þig. Elſkann giorer ecke Naunganum jllt. Þar fyrer er nu Elſkann Logmalſins vppfylling.

Evangelium S. Matth. 8. C.

DA Ser Jeſus ſtie a Skip/fylgdu hm̃s Læreſueinar honum epter/ Og ſia þu/ ad mykell Okyrrleike giordeſt j Siouum/ſuo ad Skiped

lan

lat vnder afsølluin/ eñ hañ suaf. Og hans Lærsueinar geingu til hñs/ vc ktu hañ vpp z sogdu. Herra/ Hialpa pu oss/ vier forgaungū/ Eñ Jesus sa gde til peirra. Huad hrædest pier lijt eltrwader? Pa reis hañ vpp/ hastade a Vindeñ z Sioeñ/ z par vard Logn myked. Eñ Meñerner vndrudust og sogdu. Huilijkur er pesse? Puiad Vi ndur og Sioor hlijda honum.

V Suñudag epter Prett anda/ Pistileñ skrifar S. Pall til Coloss. 3 Cap.

Goder Brædur. So jklædest pier nu/ so sem Guds Vtval der/ Heilager z elskanleger/ Hiartfolgeñe Myskunseme/ Goodvilia/ Hoogvære/ Polenmæde/ z vmlijded huor añan jñbyrdis/ Og fyr ergiefed/ ef nockur hefur Kløgumaal moote odrum/ lijka so sem Christur hñ fyrergaf ydur/ so skulu pier og eirneñ.

Eñ

Eñ fram yfer allt þetta/ þa jklædest Kiærleikanum/ huør ad er Band Al giørþugleikans. Og Fridur Guds sti orne j ydrum Hiørtũ/ til huørs ad þi er erud kallader/ j einũ Lijkama/ z ver ed þackláter. Læted Christi Ord gno oglega byggia medal ydar j allre Vi sku/ Lœred z amiñed ydur sialþa/ med Psalmum/ Lofsaungũum/ z andlegũ lifwþlegum Kuædum/ z synged Drott ne j ydrum Hiørtum/ z allt huad þier giøred med Ord og Verk/ þad giørid allt j Nafne DROttins Jesu/ og þa eked Gude Fødur fyrer hañ.

Gudspialled Matt. 13. C.

ÆJ Dra Epterlijking lagde Jesus fram fyrer þa/ z sagde. Himna rijke er lijkt þeim Mañe/ huør ad sæde godu Sæde j Akur sĩñ. Eñ þa ed Meñ suafu/ kom Ovinur hans og sæde Jllgrese med j bland Hueite nu/ og gieck j burt. Eñ er Grased spr

att

allt vpp/ z bar Avoxt/ þa auglystest og Illgresed. Enn þionustumeñerner geingu til Hwsþodursins/ z søgdu ho num. Herra/ sader þu ecke godu Sæ de j Akur þiñ/ Huadan kiemur hoñu

þa Illgresid? Og hañ sagde til þra/ Fiandmaduriñ hefur þ giort. Þionu stumeñerner søgdu þa/ Willtu ad vier førum og wtlesum þ? Og hañ sagde Nei/ so ad þier vpprætid eige Hueitid vnder eins/ nær þier wtlesid Illgresid/ Lætid huortueggia vaxa til Kornskur darins/ og a Kornskurdartijmanñ skal eg segia til Kornskurdarmañaña/ Le

sed

ſed fyrſt ſaman̄ Illgreſed/ og bindid þ ſaman̄ j ſmaa Bindene/ til ad brenna þui. Enn Hueitenu ſafned ſamann j mijna Kornhlødu.

VI Sun̄udag epter Þrett anda/ Piſt. ſkrifar S. Paall. 1 Tim. 1 Cap.

Ð Etta Kiæraſte. Þui þ eru viſſu leg Saññinde/ og Dyrmætt verd ugt Ord/ þ Chriſtus Jeſus er komin̄ j þenan̄ Heim/ Synduga Sa luhølpna ad giøra/ medal huørra eg em hin̄ fremſte. En̄ mier er þui Myſ kunſeme yferkomen̄/ vppa þad Chriſ tus Jeſus audſynde a mier fyrſtum al la Polenmæde þeim til Epterdæmis/ ſem ad a han̄ ſkylldu trwa/ til Eilijfs Lijfs. En̄ Gude eilijfum Konge/ O daudlegum/ og alleina vijſum/ ſie Lof og Dyrd/ ad eilijfu/ Amen.

Gudſpialled/ S. Matth. 11. C.

D Jþan̄

N Þañ tyma. Andsuarade Jesus og sagde/ Eg packa þier Fader og DROttiñ Himens og Jard ar/ ad þu duldet þetta fyrer Speking um og Vitringum/ og openberader þ Smælingium. Ad sǫnu Fader/ þuiad þad er so þægelegt fyrer þier. Aller Hluter eru mier ofurgiefner af mijn um Fødur. Og eingiñ þecker Soniñ nema Faderen̄/ og eingeñ þecker Fød uriñ/ nema Sonuriñ/ z huorium So nuriñ vill þad openbera. Komed aller til mijn/ þier sem erfided/ z Þunga er ud þiader/ z mun eg endurnæra ydur/ Taked a ydur mitt Ok/ og læred af mier/ þuiad eg em hoogvær/ z af Hiar ta lijtelatur/ og munu þier fiña Huil ld Sælum ydrum/ þuiad mitt Ok er satt/ og mijn Byrde er lieett.

A Mariu Messu Hreins unar Dag/ Pistilleñ Mala chie 3 Cap.

Þetta

Hetta seiger DROTtiñ Gud/
Sia þu/ Eg mun senda minn
Eingel/ þañ er tilreida skal Ve
igiñ þ mijnu Auglite. Og strax mun
koma sa DRottnariñ til sijns Muste
ris/ ad huorium þier spyried/ og Ein
gill Sattmaalans huorn þier gyrnest
Sia/ hñ kiemur seiger DRottiñ alls
heriar. Eñ huor mun þola hñs til
komu Dag? Eda huor mun gieta sta
dest/ þa hñ mun byrtast? Þuiad hañ
er so sem glooande Elldur eins Gull
smids/ og so s Sapa Þuotta Kuenna
Hñ mun sitia z brœda/ z Silfred hrei
nsa/ og hañ mun hreinsa og klaar gi
ora Børn Levi so sem Sylfur. So
ad þa munu þeir DROTTne Hel
ge Offur færa j Riettlætenu. Og þa
mun DROTTne vel þocknast þad
Helgeoffur Juda og Jerusalem/ sijka
so sem Adur fordum/ og fyrer mørg
um Aarum. Seiger DROTTinn
Almaattugur.

Oc Gud

A Þeim Tijma. Þa Dagar
heñar Hreinsunar fullnud
uist/epter Moyses Løgum
høfdu þau hañ til Jerusa
lem/vppa þad ad þau a Hendur fæle
hñ DRottne/so s ad skrifad er j Løg
mꝍle DROttins/ ad allt huad Kall
kyns var/ þ er fyrst opnade siñar Mo
dur Kuid/ þa skyllde kallast DROttne
helgad. Og ad þau giæfe Offred ept
er þui sem seigest j Løgmꝍle DROtt
ens/ tuær Turtildwfr/ eda tuo Dwfu
Vnga. Og sia/ad Madur var þar j
Jeru

Jerusalem/sa ed Simeon hiet z þesse Mañ var Riettlaatur z Gudhrædduᴦ biͤdande epter Huggun Jsraels/ Og heilagur Ande var med hm̃. Sime on hafde og Andsuar feingid af Hei lögũ Anda/ ad hñ skyllde ecke Dauð añ sia nema hñ sæe adr fyrre Christ DROttins. Og hñ kom af Andans Tilladan j Musterid/ Og þa Forelld rarner boþdu Barnid Jesum j Must ered/ og giordu þ hönum epter Sidve nju Lagaña/ og hñ took hñ þa vppa sijna Armlegge/ lofade Gud z sagde. DROTTEN/ Lat nu þiñ þion j Fride fara/ epter þui sem þu heþur sa gt. Þuiad miñ Augu haþa sied þitt Hialpræd/ þ þu tilreidder fyrer Aug lite allra Þioda. Eitt Lioos til vpp byrtingar heidnum Þiodum/ z til Dy rdar þijns Folks Jsrael.

I Suñudag j Nyuvikna
Föstu/ Pist. 1 Cor. 9 og 10.

Þist Kiær

K Jære Brædur. Vite þier ecke ad þeir sem Skeided hlaupa/ þ þeir aller hlaupa/ en eirn er sa ed Mnossed tekur? Hlauped nu og suo ad þier hondled þ. En hn sem slæst hn helldur sig fra ollu. Og þr ad son nu/vppa þ/ þeir odlist forgeingelega Koronu/ en vier oforgeingelega. En eg hleip eige so sm vppa þ ovyssa/ Eg slæ ecke so s sa j Vinden slær/ helldur þime eg min Lykama/ z læt hn Þræl vera/ so ad eg predike þ eige odrum/ z verde sialfur ræktur. En eg vil eige di lia fyrer ydur goder Brædur/ þ ad vo rer Forfedur voru aller vnder Skyenu og aller geingu þeir yfer Hafid/ og all er voru þr skyrder af Moysen/ j Sky einu og j Sianum. Og aller hafa þr neytt hinar somu andlegrar Fædu/ og aller hafa þr hin sama andlega Dr yck drucked/ Þeir drucku z af þre and legu Hellu/ s hm med fylgde. Huor Hella ad var Christus.

Gud

A Þann tijma. Sagde Jesus til ſi
na Lærſueina/ þeſſa Epterlijki
ng. Himnarijke er lijkt einum
Hwſbodur/ ſem wt gieck ſnemma Mor
guns Verkamenn ad leigia j ſinn Wijn
gard. Enn ad giordum ſamninge vid
Verkamennena/ ad Daglegu Penings
giallde/ ſende hann þa j ſinn Wijngard/
Og nære þridiu Stundu gieck hann wt
z ſa adra jdiulauſa ſtanda a Torg
inu/ og ſagde til þra. Fare þier j minn
Wijngard/ z hvad riettvijſt er mun eg

giefa ydur/ Og þr geingu burt þang
ad. Og hañ gieck eñ wt aptur vm ſio
ttu og nyundu Stund/ og giørde ſlijkt
hid ſama. Nærre elleftu Stundu gi
eck hñ wt/ og fañ eñ adra ſtanda jdiu
lauſa/ z ſagde til þeirra. Huar þ ſtan
de þier hier allañ Dag Jdiulauſer?
Þeir ſøgdu til hans. Þuiad eingeñ
hefur leigt oſſ. Hñ ſagde/ Fare þier
og j miñ Vijngard/ og huad riettvijſt
er ſkulud þier þa. Eñ þa Kuølld var
komid/ ſagde Herrañ Vijngardſins til
ſijns Radsmans. Kalla þu Verkmeñ
ena/ z gialld þm Verdkaupid. Hann
took z til j fra hinum ſeinaſta/ og allt
til hins fyrſta. Þa komu þeir ſ nærre
elleftu ſtundu leigder voru/ z medtook
huør þra ſiñ Pening. Eñ hiner ſem
fyrſter komu/ þr þeinktu ad þr mun
du fa meira. Og huør þra medtok ſiñ
Pening. Og þa er þr høfdu hñ med
teked/ mogludu þr a mote Hwſbodur
num/ z ſøgdu. Þeſſer enu ſeinuſtu ha
fa

þ.x eina Stund Erfidad/ z þu giorder þa jafna vid oss sem borid hofum Ni ta og Þunga Dagsins. Enn hann suar ade og sagde til eins þeirra. Vinur/ ei ge giore eg þier oriett/ Ertu ecke asam tt ordinn vid mig vm eirn Pening/ Ta ktu huad þitt er/ z far j burt/ enn þess um hinum seinasta vil eg giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giora af mijnu huad eg vil? Eda ertu þar fyrer Rangeygdur/ þo ad eg sie godgiarn? So verda seinaster hiner fyrstu z fyrster hinu seinustu. Þuiad marg er eru kallader/ enn faer Vtvalder.

II Sunnudag j Nyuvikna Føstu/ Pist. 2 Cor. 11 z 12.

Lskuleger Brædur. Þier vmlijd ed giarnann Fafrooda/ med þui ad þier erud sialfer Vitrer. Þier vmlijdid þo ad nockur hneppe ydur j þrælkan/ þott nockr fieflette ydr/ þo

 ad

ad nockur take fra ydur/ hoott nockur hrokest vpp yfer ydur hott nockur slae ydur j ydar Asionu. Þetta seige eg ep ter Ovirding/ so s̄ værū vier breyskuer ordner/ J huøriu hellst s̄ þ̄ nockr er di arþur (eg tala j heimsku) þa em eg ei rnen̄ diarfur. Þeir eru Ebresker/ eg ei rnen̄. Þeir eru Jsraelitæ/ eg eirnen̄. Þeir eru Abrahams sæde/ eg eirnin̄. Þeir eru Christs þienarar (eg tala he imskulega) eg em myklu framar. Eg heþe meir erfidad/ Eg heþe þleire høgg lidid/ Eg em optar þangin̄ vered/ optar j Daudans hættu. Aþ Gydingum heþ eg þimmsinum þeingid þioru tyge sløg einu færra. Þrisuar sin̄um em eg Ivydstryktur/ ein usinn grytttur/ Þrisvar hef eg Skipbrot lided/ Dag z Nott var eg j Simfardiupe. Opt þa hef eg j Ferdum verid/ Eg heþe verid j Lijfs hæska j Votnum j Lijfs hæska medal Mordingia/ j Lijfshæska medal Gydinga/ j Lijfshæska æ

medal

medal Heidingia/ j Lijfshæska stadd ur j Borgum/ j Hæskasemdum a Ey demørkum/ j Hæskasemdum a Sioo/ j hæskasemdum a medal falskra Bræ dra. J Eymdum og Erfide og myk lum Vøkum/ j Hungre og Þorsta/ j myklum Foskum j Kulda og Klædley se. Fyrer vtañ þad sem hid ytra kann vid ad bera/ / einkũ þ eg daglega verd onaadadz/ berande Ahyggiu þyrer øll um Søfnudum. Huør er veykur/ suo ad eg verde ecke veykur? Huør verdur so hneykladur ad eg stykne ecke? Ef eg skal þo hroosa mier/ þa vil eg hroo sa mier af þeim Hlutum/ sem ad eru mijns Breyskleika. Gud og Fader DROTtins vors Jesu Christi/ sa ẽ Blessadur er vm allder/ veit þad ad eg lyg ecke. Til Damascho liet Land stiornareñ Kongsins Aretha geyma Borgena Damaschum/ z villde læta grypa mig. Eñ eg vard lætiñ j eirn re Korf wt vm Vindauga ofan fyrer Mw reñ

Myvren/ꝫ so plijda eg ꝟr hans Hon
dum. Þo ad Hroosunen̄ sie mier ecke
nytsamleg/ þa vil eg þo koma vid Si
oonernar/og Openberingar DROT
tins. Eg þecke Man̄ j Christo fyr
er fiortan arum/var hann j Lijkama
num/ þ veit eg eige/ eda var han̄ þ vt
an Lijkama/veit eg ꝫ eige/Gud veit þ
sa same var ryecktur allt vpp j þridia
Himen̄/Og eg þeckte gløgt þan̄ Man̄
huørt hn̄ var j Lijkama/edur vtan Lij
kama/veit eg eige Gud veit þ/ hn̄ var
vpprycktr j Paradijs/ ꝫ heyrde Dꝟm
rædanleg Ord/ þau sem eingen̄ Mad
ur fær ꝟt talad. Af þessu vil eg mier
hroosa/ en̄ af sialfum mier til vil eg
mier ecke hroosa/ nema alleinasta af
mijnum Breyskleika. Og þo eg villde
mier hroosa/ giørda eg þ ecke Fiflske
ga/þuiad eg vil seigia San̄leikann.
En̄ eg sporna vid þui þar fyrer so ad
eingin̄ hallde mig ædra/ en̄ so sem han̄
a mier sier/eda af mier heyrer. Og so
ad

ad eg ſtære mig ecke af mykeleik þeſſ
ara Openberinga/ er mier giefeñ Fle
iñ j Holldid/ ſem er Andſkotans Ein
gell/ huør ad mig med Knefum ſlær/
vppa þ eg ſtære mig ei. Nuar þ̃ ad eg
heþe beded DROttiñ þriſuar/ þ hañ
vike burt fra mer. Og hañ ſagde til
miñ/ Lat þi' nægiaſt miña Nad/ þui
miñ Kraptr er j breyſkum mætkugur.
Fyrer þui vil eg ſem fegnaſtur hrooſa
mier aþ miñi Breyſkleika/ ſo ad Kra
þtur Chriſts bygge medur mier.

Gudſpialled S. Luc. 8. Cap.

A þañ Tijma. Og þa ed margt
Folk var ſamañ komid/ og þad
dreif til hans wr Stodunū/ ſag
de hañ j Epterlijkingu. Sa gieck wt
ſem ſæde ad ſa Sæde ſijnu. Og þa
hañ ſæde/ þiell ſumt vtan hia Veige
num/ z var Footum troded/ z Fulgar
Loptſins ætu þad. Og ſumt þiell j gr
ytta Jord/ z nær ed þ ſpratt vpp viſn
ade

ade þ/ af þui þ hafde eige Vokuan. Og sumt piell a medal Þyrna/ z Þyr neñ spruttu vpp med/ z kiæfdu þui nid ur. Og sumt piell j gooda Jørd/og þ vox vpp/ z bar hũdradfalldañ Avoxt

Þa ed hañ sagde þetta/ kallade hañ Huor Eyru hefr ad heyra/ heyre hũ. Eñ hũs Lærefueinar spurdu hañ ad/ huør ad være þesse Eptirliking/ huø rium hũ sagde. Ydur er vnt ad vita Leyndardooma Guds Rijkis/ enn þeimr ødrum j Eptirlijkingum/ so ad sjaan de þa sime þr eige/ z aheyrande þa skil lie þr

lie þr þ ecke. Eñ þesse er Epterlijk
ingeñ. Sæded er Guds Ord/ Eñ hier
er vid Veigeñ eru þr sem heyra þ/
eñ epter a kiemur Dioful-liñ/ og tekur
burt Ordid wr þra Hiørtum/ so ad þr
skule ecke trwa/ og verda hialpleger.
Eñ þad Sæde sem ꝼiell j grytta Jø
rd/ eru þeir/ sem heyra Guds Ord og
medtaka þad med Føgnude/ og hafa
þo eige nockra Root/ þuiad vm stund
ar saker trwa þr/ z ꝼ Freistingar tij
ma þa falla þeir þar fra. Eñ þad s̃
ꝼiell a millum Þyrna/ eru þr s̃ þad
heyra/ og veikiast j Sorgum/ Audæf
um z Gyrndum þessara Lijfdaga kie
iast/ og ꝼæra ønguañ Avoxt. Eñ þ
sem j goda Jørd ꝼiell/ eru þeir sem he
yra Ordid/ z bijhallda þui j goodu og
S. samu Hiarta/ og færa Avøgst j
Þolenmæde.

Suñudagiñ j Føstu jñ gang

Pist. 1 Cor. 13 Cap.

Elsku

M Eſkuleger Brædr. Þo ad eg tal
ade Tüngr Mañaña z Eingla
ña/ eñ hefde eg ecke Kiærleikañ
þa være eg ſ̃ añar hlioomande Mal
mur/ edur huellande Bialla. Og þo
ad eg hefde Spadom/ og viſſe alla
leynda Doma/ og alla Viſku/ og hef
de alla Trw/ ſo ad eg Fiolliñ wr ſtad
færde/ eñ hefde ecke Kiærleikañ/ þa
være eg eckert. Og þo ad eg giæfe all
ar mÿnar Eigur Fatækum/ og yfer
giæfe miñ Lÿkama/ ſo ad hañ bryñe
og hefda ecke Kiærleikañ/ þa være mi
e: þad eingeñ Nytſemd. Kiærleikur
eñ er þolenmoodur og Goodviliugur
Kiærleikuriñ er eige Ofundſamur/
Kiærleikuriñ giorer eige illmañlega/
eige blæs hañ ſig vpp/ hañ er ecke O
ſidſamur Eige leitar hñ þeſſ huad ha
ns er. Eige verdur hañ til Ills egnd
ur/ hañ huxar eckert vondſlega/ eige
fagnar hañ yfer Ranglætenu/ helldr
ſamfagnar hañ Sañleikanum. Hñ
vmber

vmber alla Hlute. Hn̄ trwer ollu/ hn̄ vonar allt/ hn̄ vmlijdur alla hlute/ Kerleikurin̄ þrytur alldrei/ Þo ad Spaadomarner hiadne/ og Tungumaalunū slote/ z skinsemesie liñe. Þuiad voret Vitsmuner eru Halfz verk/ Og vorar Spaasagner eru Halfverk. Eñ nær þ kiemur s̄ algort er/ þa mun afleggiast þ sem half Verkid er. Þa eg var Barn/ talade eg sem Barn/ og eg var forstiaall sem Barn/ og eg hugsade sem Barn/ Eñ þa eg giordest Madur/ lagde eg af huad Bernsklegt var/ Nu siaum vier fyrer Speigelin̄ ad Raadgaatu/ eñ þa Augliti til Auglitis. Nu þecke eg ofullkomlega/ eñ þa mun eg þeckia/ so sem eg em þecktur. Nu blijfa þa þesse þriu/ Trwen̄/ Vonen̄/ Kerleikurin̄/ eñ Kiærleikurin̄ er mestur af þessum.

Gudspialled skrifar Sancte Matth. 3 Cap.

E I þan̄

A Þeim Tyma. Kom Jesus af Galilea ad Jordan til Johañem/vppa þ/ad hañ skyrdest af honum. Eñ Johañes varnade hon um þess/ og sagde. Mier er Þørf ad

eg skyrest af þier/ ꝛ þu kemur til myñ? Eñ Jesus suarade/og sagde. Lattu nu so vera/þuiad so hæfer oss allt Ri ettlæte vpp ad fylla. Og þa liet hañ þ epter hm̃. Eñ er Jesus var skyrdur/stie hñ jafnsnart vpp wr Vatne nu. Og sia/ Ad Hiimarner Lukust vpp yfer honũ/ ꝛ Johañes sa Guds Anda ofan styga sem Dwfu/og yfer

hañ

hñ koma. Og ſtrax/ ad Rødden af Himne ſagde. Þeſſe er Sonur minn elſkule gur/ ad huoriū mier vel þocknaſt.

I Sūnudag j Føſtu

Piſtilen̄ 2 Cor. 6 C.

KIærer Brædur. Eñ vier aamin̄um ydur ſo ſē Medhialparar/ pad þier mætaked ei Guds Naad til onytis/ Þui hañ ſeiger. J þægan tijma Bænheyrda eg þig/ z a Deige Hialpræðeſins hialpade eg þier. Sia ed/ nu er ſa þægelege tijmē/ nu er Dag ur Hialpræðeſins. Latum oſſ þui gie fa önguum Hindran/ vppa þ ad vort Embætte verde ecke laſtad. Helldur audſynū oſſ ſialfa j øllum hlutū/ ſo ſē Guds Þienara. J myckellre Þolenmæde/ j Harmkuælum/ j Nauðſyniū/ j Þyngſlum/ j Hwdſtrokum/ j Myrkva ſtofū/ j Vpphlaupū/ j Erfide/ j Vok um/ j Føſtum/ j Hreinlijfe/ j Viſdōme/ j Bidlundargiede/ j Godvillo/ j

Eñ helg

helgã Anda/ j Falslausũ Kiærleika j Sañleiksins orde/ j Guds Krapte/ þ Herklæde riettlætesins/til hægre og vinstre hand". Fyrer Vegsemd z vansemd/Fyrer Vanryckte z gott ryckte/ So sem Sukarar og þo Sañorder/ So sem Okuñuger/ z þo kuñuger. Lijka so s̃ þeir ed deyia/ z sieed þ vier lifum. So sem hegnder/ eñ eige lijflatner/so sem syrgendur/ eñ þo iafnan glader/so sem volader/ eñ þo marga audugа giørande. Lijka sem þeir ed eckert hafa/ eñ eignast þo alla Hlute.

Gudspialled S. Matth.4.C.

I Þañ tijma. þa var Jesus leiddr af Anda a Eydemørk vppa þ ad hañ yrde freistad ur af Diøflenum. Og þa hñ hafde fastad fiorutiju Daga/ og fiorutijgu Nætta/hungrade hñ. Og Freistareñ gieck til hñs/ z sagde/ Ef ad þu ert Guds Sonur/ þa seig þu ad

steín

Steinar þsser verde ad Braudū. Nu
ꝛrium hañ suarade/og sagde. Skrif
ad er/ Madurinñ liþer ecke aþ einusam
añ Braude/ helldꝛ aþ sierhuoriu Oꝛ
de þui/ ſ̃ fram̃ geingr aþ Guds Mun

ne. Þa toock Dioꝛfullinñ hañ med ser j
Borgena helgu/ ꝛ sette hñ vppa Mu
steris Bustena/ ꝛ sagde til hans/ Eþ
ad þu ert Guds Sonꝛ/ þleyg þier hier
ofan af/ þuiad skrifad er. Ad hñ mu
ne bioda Einglum sijnum vm þig/ ad
a Hondum bere þeir þig/ so ad þu stey
ter ecke Foot þiñ vid Steine. Eñ Jes
us sagde til hans/ Eñ aptur er skrif

 ad

ad/ Eige skalltu freista DROTtins Guds þijns. Og eñ aptur slutte Di ofulleñ hañ med sier/ vppa eitt miog ofur hatt Fiall/ z synde hønu͂ øll Rijke Veralldareñar/ z þra Dyrd/ z sagde til hans. Allt þetta mun eg giefa þier/ ef ad þu fram̃ fellur z til bidur mig, Þa sagde Jesus til hans. Far j burt fra mier Andskote/ þuiad skrifad er/ DROTtiñ Gud þiñ skalltu tilbidia/ og hønu͂ einum þiona. Þa forliet Diøfulliñ hañ. Og sia þu/ ad Einglar komu til hans/ z þionudu hm̃.

II Suñudag j Føstu

Pistileñ 1 Tessal. 4. C.

Skulleger Bræ[?]ur. Bidium vier ydur og aminnum j DROTTne Jesu/ Ad suo sem þier hafed medtekid af oss/ huorneñ þier skulud ganga z Gude þocknast/ so ad þier æ meir z meir fullkomnare verdid/ Þui ad þier vitid huort Bodord vier høfu͂ giefed

giefed ydur fyrer DROTtiñ Jesum. Huad þetta er Vilie Guds ydar Hel gan/ ad þier hallded ydur j fra Frillu lijfe/ z huor ydar sem eirn/ vite ad eiga nast sitt Kier j Helgan og Heidre/ ecke j Girndarbruna/ suo sem Heiding iar/ þeir sem aþ Gude eckert vita. Og þad eingiñ n durþryckie nie suijke siñ Brodr j nockre Høndlan. Huiad DROTTiñ er hñ sem hefner alls þessa sem ad vier høfum ædur fyrre sagt/ og ydur vottad. Huiad Gud hefur ecke kallad oss til Ohreinleika/ helldur til Helgunar.

Gudspialled S. Matth 15. C.

Y Þann tijma. Og Jesus gieck bu rt þan/ z þoor j Landzælþr Ty ri og Sydonis. Og siaa þu/ ad Cananversk Kona gieck wt af þeim so mu Takmørkum/ kallade og sagde/ Herra/ Sonur Davids/ Myskuna þu mier/ mijn Dotter kuelst jlla af Dioþ

senum. Og hañ suarade hefie onguni Orde. Hñs Lærefueinar geingu til ha ns/badu hañ og sogdu/ Lattu hana fara/ af þui hun kallar epter oss. Eñ hañ suarade og sagde. Eg em ecke se

ndur/ nema til þortapadra Sauda af Hwse Israels. Eñ hun kom z tilbad hñ feigiande. Herra/ hialpa þu mier. Eñ hñ suarade heñe/ z sagde. Pad er ecke gott ad taka Braudid Barnaña z kasta þui fyrer Hundana. Eñ hun sagde/ Satt er þ Herra. Eñ þo eta Hundarner af Molum þeim sem det la af

ta af Bordum Drottna fra. Pa sua rade Jesus/ z sagde til hennar. Þu Kona/ mykel er þijn trwa/ Verde þier so sem þu villt. Og a þre somu Stundu vard hennar Dootter heilbrygd.

III Sunnudag j Føstu/
Pistillen til Ephe. 5 C.

Ukuleger Brædur. Suo verid nu Guds Epterpylgiarar/ so sem elskuleg Born/ og ganged j ast seinenne/ lijka so sem Christur hefur oss elskad/ z sig sialfan wtgiefed fyrer oss til Fornfæringar og Offurs Gude j Sætleiks Ilm. Enn Frillulijfe/ og all an Ohreinleik/ edur Agyrne/ lætid ecke nefnast a medal ydar/ so sem heilogum hæfer/ skammarleg Ord/ og piflsk legt Hial/ edur Kiefkne/ huad ydur hœyrer ecke/ helldur mykłu framar þack argiord. Þuiad þ skulud þier vita/ ad eingin Frillulijfis madur/ edur ohreinn eda Agiarn (huor ad er Skwrgoda dy rkar

erare)hefur Arftoku j Rijke Christi og Guds. Lated unguan villa ydur/ med onytsamlegum fortolũ/ þui þyrer þ kiemur Reide Guds yfer Børn van trwareñar. Aþ þui verid ecke þeirra Hluttakarar. Þuiad þier vorud Fordũ Myrkur/ eñ nu erud þier Lioos j DR Ottne. Ganged so sem Børn Lioosse ns/ þuiad Avøgstur Loosens er alls hættud Godgirne/ Riettlæte og Sañ leike.

Gudspialled S. Lucæ 11 Cap.

Þañ tijma. Jesus hañ rak wt Diøful þañ er Dumbe var. Og þ skiede/ er Diøpullin var wrfa reñ/ ad hiñ Mallause talade/ z Folk id vndradist þ. Eñ nockrer wt af þm søgdu/ þyrer Belzebub Diøpla høfdi ngia/ þa drijfur hañ Diøplana wt. Adrer freistudu hans/ z leitudu af ho num epter Teikne af Himne/ Enn er hñ sa þra Hugreñingar/ sagde hñ til

þra

þeirra. Huort Rÿke s̃ j sialfu sier er sundr þyckt/ þad mun eydast/ z huort Hws mun yfer añad hrapa. Og ef Andskotiñ er j sialfum sier sundurþyckur/ huorneñ ma hans Rÿke þa stand

ast/ þyrst þier seiged mig þyrer Belze bub wtreka Dioflana? Nu ef eg a fy rer Belzebub wt ad reka Dioflana/ þ huorn verda þeir þa af ydrum Soñu wtreknir? Þar fyrer verda þr z ydrer Domendur. Eñ ef eg rek wt Diofla na mz Guds Fingre/ Sañlega kiemr þa Guds Rÿke til ydar. Nær ed sterk ur Hervopnadur vardveiter sitt Andy

re

re/þa er allt mz mak huad hñ a. Eñ
ef añar honũ yferſterkare kiemur/ og
yfervinur hñ/ þa ſletter hañ hañ oll
um Herklædum/ a huor ed hañ trey
ſte/ z j ſundur ſkipter ſo hañs Herfan
ge. Huor hañ er eige med mier/ ſa er
a mooti mier/ z huor hañ ſamanſafn
ar ecke med mier/ ſa ſundurdreifer.
Nær Ohreiñ Ande ger wt af Mann
enum/ ræfar hañ vm þurra ſtade/ leit
ar ad Huiĺd z fiñr ecke/ þa ſeiger hñ.
Eg vil aptr huerfa j Hws mitt/ huad
añ eg for wt. Og þa hñ kiemur/ fiñ
ur hañ þad med Sooplimum hreinſ
ad/ þa fer hañ/ z tekur med ſier ſio ad
ra Anda ſier verre/ z ð þeir eru þar jñ
komner/ byggia þeir þar/ z verdur ſo
þeſſ Mans hid ſeinaſta/ verra hinu
fyrra. Eñ þad ſkiede þa hañ talade
þetta/ ad Kona nockur wt af Folkenu
hoof vpp ſijna Rauſt z ſagde til hñs/
Sæll er ſa Kuidur ſem þig bar/ z þau
Brioſt er þu mylkter/ Eñ hñ ſagde/
huad

Nuad vm þad. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord/og vardveita þad.

Midføstu Sunnudag
Pistillin̄ Gal. 4. Cap.

Mer Elskuleger Brædur. Segied mier þier s̄ vnder Logmalenu vilied vera/ Hafe þr ei heyrt Logmaled? Þuiad skrifad er/ þad Abraham hafde tuo Sonu/ eirn af Ambatteñe/ z añan af þre sem var Frials. Eñ sa sem af Ambatteñe var/ er fæddur epter Holldenu. Eñ hñ af þeirre Frialsu/ er fyrer Fyrerheitid fæddur/ Huør Ord ed hafa annarlega Mein ing. Þuiad þetta eru þau tuo Testamenta. Eitt a Fiallenu Syna/ þ er til Þrælkunar fæder/ huørt ad er Agar. Þuiad Agar heiter j Arabia Filled Syna/ og er mæfast vid hana sem nu þeñan Tim̄a er Jerusalem/ huør ad er j Þrælkan med sin̄um Bornū. Eñ hin Jerusalem sem þar er vppe/ hun

hun et su hin frialsa/ huor ad et Mod der vor allra/ Þuiad skrifad er. Vet tu glød hin Obyria/ þu sem ecke fæder brioft fram og kalla þu sem ecke ert þungud þuiad hin einsamla hefr myklu fleire Børn en̄ su s Mañen hef ur. En̄ vier kiærer Brædur/ erum Isaacs Børn epter Fyrerheitenu/ Og lijka sem j þañ tijma/ ad sa s epter holldenu er fæddur/ offokte þañ s epter Andanum er fæddur/ suo skiedur þad nu eirneñ. Enn huad seiger Ritning en̄? Rek burt Ambattena/ z Son hénar/ Þuiad Ambattareñar Sonr skal ecke erfa m̄z Syne hiñar sem frials er. So erum vier nu kiærer Brædur/ ecke Ambattareñar Børn/ helldur Frialsrar Kuiñu.

Gudspialled S. Joh. 6.

Á Þeim Tijma. Foor Jesus yfer vm Siofarhafid Galilea/ s liggur vid Stadiñ Tiberiadis/ z mykell

ett Mañfiolde fylgde honum epter/ hvad þeir sau þau Jarteikn/ er hañ giørde a þeim s̃ siuker voru. Jesus gieck vppa eitt Fiall/ og settest þar nidr med sijnum Lærisueinum. Eñ þa var

Paaska hatijd Gydinga nalæg. Og Jesus leit þa vpp/ og sa ad mykell Mañfiolde kom til hans/ Þa sagde hañ til Philippum. Hvar kaupum vier Braud suo ad þesser neite? Eñ þet ta sagde hañ til ad freista hans þar med/ Þuiad hñ visse sialfur hvad hañ villde giøra. Philippus suarade hon um/ Braud ꝑ tuo hundrud Peninga næg

nægiſt þm ecke/ ſo ad huør eirn fæe þa
nockud lijted. Eiñ af hans Lærefuein
um ſ ad var Andreas Broder Simon
ar Petri/ ſagde hm̃. Eitt Vngmeñe
er hier ſ hefur þim̃ Bigg Braud og
tuo Fiſka. Eñ huad ſkal þetta a med
al ſo margra? Þa ſagde Jeſus/ lætid
Meñena ſetiaſt nidur ad borda. Eñ
þar var j þeim ſtad Gras myked. Og
þar ſettuſt nidur ad borda/ Kallmenn
ad tølu nær þimm Þuſunder/ Jeſus
took þa Braudeñ/ giørde Þacker/ z ſi
eck ſijnum Læreſueinum/ eñ þr feingu
þeim ſem til Bordſins høpdu ſeſt. Sl
ĳkt hid ſama af Fiſkunum/ ſo myked
ſem huør villde hafa. Eñ þa er þr
voru metter/ ſagde hañ til ſiña Læreſu
eina. Safned ſamañ þeim Leifum ſ
af geingu/ ſo ad eckert ſpilleſt. Enn
þeir ſøfnudu þeim ſaman/ og fylltu
vpp tolf Karþer medur þeſſar Leiþar
af þeim þim̃ Biggbraudum/ huoriar
ad voru auk þeſſ ſ þeir høpdu neytt.
Eñ

Eñ þa er þesser Men sau̅ huðrt Te
ikn ad Jesus giorde/ sogdu þr. Þesse
er sañarlega sa Spamadur sm̅ j Hei
meñ skal koma. Eñ þa Jesus formerk
te þ/ ad þr mundu koma/ og Handta
ka hañ/ og giora hañ ad Konge/ fly
de hañ eigsaman burt/ vpp aptur a Fi
alled.

Suñudageñ epter Midføstu

Pistilliñ Hebre. 9. Cap.

Ækuleger Brædur. Christur er
komiñ/ þad hañ sie Byskup ept
erkomande Audæfa/ fyrer stærre
z algiørdare Tialldbwd/ þa sem ecke
er med Hondum giørd/ þad er/ þa sm̅
ecke er þessarar Bygginngar/ ecke hell
dur fyrer Hafra Blood/ nie Kalfa/
Helldur er hañ ffyrer sitt eiged Blod
eitt sin̄ jñgeingiñ j þad hið heilaga/
og fañ eilijfa Endurlausn. Þui ef
Vxna z Hafrafia Blood/ z Askañ
Kuigunar mdreifd/ helgar hm̅a saur

 ugu

ögu til Hölldsins Hreinsunar/ huersu myklu framar mun þa Bloodid Chr sti(sem sialfan̄ sig hefur om fleckun ar þ heilagan̄ Anda Gude offrad) hr einsa vorar Samviskur/ af daudum Verkum/ til ad þiona Gude lifanda? Og þar fyrer er hn̄ eirnen̄ mealgon gu Madur hins Nÿa Testamentis/ þ þan̄ Dauda sem skiedr er/ til frelsun ar wt af þm Yfertrodningum(þaar s̄ vnd^r^ hinu fyrra Testamentenu voru) So ad þeir sem kallader eru/ medtake eilijfa Arfleifd Fyrerheitesins.

Gudspialled S. Joh. 8.

Þan̄ tijma. Jesus sagde til Gy dingana z Hofdingia Kien̄ema n̄ana. Huor er sa af ydur/ þad han̄ meige straffa mig vm nockra Sy nd? Fyrst eg seige ydur San̄leikan̄/ Huar fyrer trwe þier mier þa ecke? Huor hn̄ er af Gude/ sa heyrer Guds Ord. Þar þ heyre þier þau eige þuiad þier

pier erud ei aꝥ Gude. En Gydingarn er ſuorudu/og ſøgdu til hn̄s/ Seigiū vier ecke vel/ þ þu ert Samverſkur/og heſr Dioꝥulen̄ Jeſus ſuarade. Eg heſe ecke Dioful/ helldr heidra eg min̄

Fødur/og pier vanheidred mig. Eg leita ei ad min̄e Dyrd/ ſa er ſem leitar og dæmer. San̄lega/ſan̄lega ſeige eg ydur/ huør h̄n geymer mijn Ord/ han̄ mun ecke ſia Daudan̄ ad eilijꝥu. Þa ſøgdu Gydingarner til hans. Nu ꝥor merkium vier ad þu heꝥur Dioꝥulen̄. Abraham er Daudur/ ⁊ Spaamen̄er

hier

ner/z þu seiger/ Ef ad sa er nockr z geymer myn Ord/ hañ skal ecke daud añ smacka ad eilyfu. Huort ertu me ire Fodur vorum Abraham/ huor ed framlideñ er/ z Spameñerner eru og framlidner? Huorn giorer þu sialfan þig? Jesus suarade. Ef ad eg vegsa ma mig sialfur/ þa er myn Dyrd eing iñ. Miñ Fader er sa sem mig vegsam ar/ huorn þier seigid ydar Gud vera z þier þecked hñ þo ecke. Eñ eg þecke hñ/ z ef eg segde þ/ eg þeckte hñ eige þa være eg eirn Liugare lyſkur ydur. Helldur þecke eg hñ/ z eg geyme hñs Ord. Abraham Fader ydar gladdest ad hñ skyllde sia miñ Dag/ z hñ sa hñ/ z vard gladur vid. Þa sagdu Gy dingarner til hñs. Þu ert eñ ecke fiñi tugur/ og þo sastu Abraham? Jesus sagde til þra. Sañlega sañlega seige eg ydur/ ad adr eñ Abraham var/ em eg/ Þa toku þr vpp Steina/ so ad þr kostudu a hñ. Eñ Jesus fordgde sier z gieck vt vr Musterenu. A

A Bodunar Dag Mariæ/
Pistilin̄ skrifar Esa. 7 Cap.

A Þeim Dogū. Talade DR Ottin̄ til Achas/ so seigian de. Bid þier eins Teikns af Gude DRottne þijnum/ hu ort þad er nidre j Vnderdiwpunū/ ed ur a Hædum vppe. En̄ Achas sag de/ Eige vil eg þessa beidast/ vppa þ eg freiste ecke DROTTins. Þa sa gde hn̄. Nu vel/ þar fyrer heyre þier aþ Hwse Davids. Huort er ydur þad forlijtid/ ad þier giored Mønnunum Angur/ þad þier vilied eirnen̄ angra min̄ Gud? Fyrer þan̄ skulld mun DR OTTin̄ sialfur/ giefa ydur eitt Te ikn. Sia þu/ ad ein Jomfrw mun Bá rn gieta/ z mun eirn Son fæda/ z hn̄ mun hun kálla Emanuel. Smiørs z Hunangs min̄ hn̄ neyta. So ad hn̄ kuñe ad forleggia hid Vonda/ og ad wtvelia hid gooda.

Fitt Gud

ENN a hinum siötta Manu
de/ var Gabriel Eingell send
ur af Gude/ j þa Borg j Ga
lilea/ sm nefndist Nazareth/
til þeirrar Meyar er pöstnud var þe
im Mañe er Joseph hiet/ aff Nwst
Davids/ z heite Meyareñar var Ma
ria. Og Eingelleñ gieck jnn til heñ
ar/ og sagde/ Heil siertu Nadarful
la/ DROTTiñ er med þier/ Blessf
ud ertu a medal Kueña. Enn þa hun
sa hñ/ vard hun hrædd aff hñs Ordū
z hugleidde ad huilïk være þesse Kued
ia. Og Eingilleñ sagde til heñar. Ot
tast þu ecke Maria/ þt þu fanst Nad
hia Gude. Sia/ þu munt Barn gieta
j Kuide þïnum/ og munt Son fæda/
z hñs nafn skalltu kalla JESUS.
Hañ mun mykell verda/ z kallast So
nur hins Hædsta. Og Gud DRott
eñ mun giefa honū Sæte sïns Föd
urs

urs Davids/ z hñ mū Rijkia yfer Hw
se Jacobs ad eilijfu/ hñs Rijkis mun
z eingen Ender verda. Þa sagde Ma
ria til Eingelsins/ huernen skal þad
skie/ af þui eg hefe onguañ Mañ kie
nt? Eingellin suarade og sagde til he
nar. Heilagur Ande mun koma yfer
þig/ og Kraptur hins hæsta mun vm
skyggia þig. Af þui z þ hid helga/
sem af þier mun fædast/ skal nefnast
Sonur Guds. Og sia þu/ ad Elisa
beth Frændkona þijn/ hefur og Son
gieted j Elle sine/ z þsse er siotte Ma
nudur henar/ sem kollud var Obyria/
þuiad Gude er eckert Ord omætugt.
En Maria sagde. Sia/ Eg em Am
batt DROTTins/ verde mier epter
Orde þijnu. Og Eingillen veik fra
henne.

A Palma Suñu Dag

Pistilen skrifar S. Pall.
til Philipp. 2 Cap.

 Kiær

Kærer Brædur. Huor og eirn sie so sinadur sem Jesus Christus var. Huor þo ed hañ være Guds Mynd/ hiellt hañ þad þo ecke fyrer Ran/ Gude lijkur ad vera/ helld ur minkade hañ sig sialfañ/ z took a sig Mynd eins Þions/ vard lijkur ad cum Mønum z ad Hegdan fundeñ s Madur. Lytelætte sig sialfañ/ z vard hlijdugur allt til Daudans/ Jæ/ allt til Krossens Dauda. Fyrer þui hefur Gud vpphafed hañ/ og hefur giefed hønum Nafn/ þad sem yfer øllum Nøfnum er/ So ad j Nafne Jesu sku lu øll Knie sig beyia/ sem a Himnum z a Jordu z vnder Jordune eru. Og allar Tungur skulu vidurkieña/ þ Jesus se DROTTIÑ/ til Dyrdar Guds Fødurs.

Guðspiallid stendur a hin fyrsta Suñudag j Adventuñe.

A Skijr Dag.

Pist

MEskuleger Bradur. Þui þ hu
ad eg hefe af DROttne medte
kid/ þad hefe eg ydur feingid/
Af þui ad DROttin̄ Jesus a þeirre
Natt er han̄ var suikin̄/ took hann
Brauded/ giorde packer/ braut þad/ z
sagde. Taked z eted/ þetta er min̄ Lij
kame/ sa fyrer ydur verdur giefen̄/ Gi
ored þad j min̄na Minning. Sømuleid
is og eirnen̄ Kaleikin̄/ epter þad han̄
hafde Kuølldmaaltijdena etid/ seigiand
de. Þesse Kaleikur er nytt Testamen
tum j min̄nu Bloode. Giøred þetta so
opt sem þier drecked þar af/ j min̄na
min̄ing. Þuiad so opt sem þier eted af
þessu Braude/ og drecked af þessum
Kaleik/ skulu þier kun̄giøra þar med
Dauda DROTtins/ þangad til hn̄
kiemur. Huor hn̄ etur af þessu Brau
de/ og dreckur af þessum Kaleik DR
ottins overdugur/ sa er sekur vid holld

og Blood DROTTins. En huer Madur proope sig sialfur/ z eta so af þessu Braude/ og drecke so af þeissum Kaleik. Þuiad huor hñ etur z drecka overdugur/ sa etur og dreckur sialfum sier Doom/ giørande ecke Greinarmū a DROTTins Lÿkama.

Gudspialled Luc. 22. Cap.

A Þañ tijma. Og þa ed su Stund kom/ sette Jesus sig nidur/ z þr tooly Postular med honum/ og hñ sagde til þra. Mig hefur af Hiarta næsta epterlangad ad eta þetta Paaskalamb m; ydur/ adur eñ eg lijd. Þui ad eg seige ydur/ ad hier epter mun eg ecke optar af þui neyta/ þar til þ full komnast j Guds Rÿke. Hañ took og Kaleikiñ/ giørde Packer z sagde. M; taked hñ/ z skipted honū a mille ydar/ Þuiad eg seige ydur/ ad eg mun ecke drecka af Wijnvidar Averte/ þar til ad Guds Rÿke kiemur. Og hañ took

brgud

Braudid/ giørde Packer/ braut þ/ gaf
þeim z sagde. Þetta er minn Lijkame/
sa sem fyrer ydur giefinn verdur/ giørid
þetta j mijna Minning. Lijka eirnenn
Kaleikinn epter Kuølldmaaltijdena/ og
sagde. Þesse er Kaleikur hins nyia Te
stamentis j mijnu Bloode/ huørt ed þ
ydur wthelleft.

A Langa Fria Dag. Pistell
ilinn Zachar. 12 og 13 Cap.

Hetta seiger DRottinn Gud/ Eg
vil wthella yfer Hws Davids/
z alla Byggendur j Jerusalem
Anda Naadarennar og Bænarennar.
Þuiad þr munu horfa a mig huørn
ed þr hafa stungid j giegnum. Og
þr munu græta yfer hønum/ so sem
eingietnum Syne/ z syrgia so sem þeir
plaga ad syrgia j dauda Frumgietins
A þeim Deige mun vera eitt mykell
Harmur j Jerusalem/ og sagt mun ve
rda vid Haff. Huad er þ fyrer Saar/
sem

sem ad eru j Hondum þijnum? Og þa mun i hm̄ suara þeim. Þessum Sarum var eg særdur j Hwsum þra s̄ mig elsk udu. Þu Suerd/ gior þig reidubwed/ yfer minn Hirder/ z yfer þann Mann/ s mier z er nakominn/ seiger DROTTinn allra heriar. Sla þu Hirderinn/ z Sau der Hiardarennar mu̅nu j sundr dreifast.

Gudspiallid S. Joh. 19 C.

EFter þad/ þa ed Jesus visse ad aller Hluter voru nu fullkomnad er/og ad Ritningin̄ vppfylldest þa sagde hann/mig þyster. Þar var sett eitt Kier fullt af Edike. En þeir toku z fylltu eirn Niardarvott m̄z Edik/ z logdu j Ysop/ og settu sijdan̄ þ Munn hm̄. En þa Jesus hafde Edikid til sijn teked/sagde hann. Þad er nu fullkomnad. Og ad hneygdu Hof de/gaf hn̄ vpp sinn̄ Anda. En af þui ad Affanga dagur Gydinga var/ z ad Lijkamarner være ecke a Krossenū vm

þuott

Þuottdagiñ/ þuiad þ var hiñ mykle
Dagur Þuottdags helgareñar. Þa
bǽdu þr Pilatū/ ad þra Bein skylldu
briotast/ z burt takast. Þa komu Str
ijdsmeñerner/ z brutu sundur Bein hi
ns þyrsta/ og so þess añars/ s̄ m̄z hm̄
voru krossþester. Eñ þa þr komu til
Jesu/ og sau hañ nu daudañ/ þa bru
tu þeir eige hans Bein/ Helldur lag
de eirn af Stridsmoñunū j hans Si
du med Spiote/ og strax þa rañ þar
ut Blood og Vatn. Og sa ed þ ad he
fur sied/ ber þar Vitne vm/ og hans
Vitnisburdur er sañur.

A Paaska Daginn

Pist. 1 Cor 5. C.

Kiærer Brædr. Fyrer þiđ hreinsed j burt hid gamla Surdeiged/ so ad þier sieud nytt Deig/ lijka so sem þier

hier ëtud ofyrder. Þuiad vort Pꝏſka Lamb er Chriſtus/ fyrer oſſ offradur. Fyrer þui holldū vora Pꝏſka/ eige j gomlu Surdeige/ og eige j Surdeigs Illſkuñar og Prettvyſſiñar. Helldur j ſætu Deige Skyrleikſins/ og Sañleikſins

Gudſpialled ſkrifar S. Marc. 16. C.

OG þa ed Þuottdagurenn var vmlidinn/ keyptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi z Salome dyrleg

dyrleg Smyrsl/ad þær kiæme z smyrt
de Jesum. Og miøg snemma Morguns
eirn Þuottdagana/ komu þær til Gra
farennar vm Soolar Vpprunna. Og
þær søgdu sijn a mille. Huor mun ve
llta fyrer oss Steinenum aþ Graþar
munnanum? Og sem þær litu þangad
sau þær ad Steinenn var afvelltur.
Enn hann var ad sønu næsta mykell.
Og þær geingu inn j Gruþena/ z sau
eitt Vngmenne sitia til hægre Hlidar/
skrÿddann sijdu Klæde Huijtu/ z þær vr
du Ottaslegnar. Enn hann sagde til þeir
ra. Eige skulu þier hrædast. Þier
leited ad hinum Krossþesta Jesu af Na
zareth/ hann er vpprisenn/ og er ecke hi
er. Siaed þann stad huar þeir løgdu
hann. Helldur fare þier burt/ og seigid
hans Lærisueinum z Petre/ þad hann
mune ganga fyrer ydur j Galileam.
Þar munu þier sia hann/ so sem þad
hann sagde ydur.

Ann

Annan Dag Pajska/Pist
illin j Giørninga Bok Postula
fia 10 Capitula.

AF þeim Dogū. Lauk Petur vpp siñ Muñ z sagde. Nu reyne eg j Sañleika/ þad ecke er Mann greinar munur hia Gude/ Helldur a øllu Foolke/ sem hañ ottast/ z giører Riettvijseña/ þa er hm̃ Þocknan. Þier vited aþ þeirre Predikun/ sem Gud sende til Iraels Sona/ bodande þeim Frid fyrer Jesum Christum(huør ad er DROTTIñ allra)af huørre Prdikun Ryckted wt barst vm allt Gydin ga Land/ su er vpphoofst pyrst j Gali lea/ epter þa Skijrn sem Johañes pre dikade/ þad Gud hefde smurt Jesum af Nazareth med heiløgum Anda z Krapte. Huør ed vm kring gieck og giørde gott/ og græddé alla þa sem af Dioflenum voru vnderþryckter þuiad Gud var med hønum/ Og vier erum Vott

Bottar alls þessſem hñ giørde a Gy
dinga lande/ z j Jeruſalem/ huørn þe
ir mørtſudu og heingdu vppa Tried.
Þañ ſama vpp vakte Gud a þridia
Deige/ og liet hñ opinberañ verda/ ei
ge ølluFolke/ helldur oſſ ſem mdur vor
um hans Btvalder Bottar af Gude/
vier ſm mtum z drückum med hønum
epter þad hañ var vppriſeñ fra þeim
Daudu. Og hañ baud oſſ ad predika
Folkenu/ z Bitne vm bera/ þ hñ væri
ſa/ ſem ſkickadur er aþ Gude/ Doom
are liþendra z Daudra/ Af þeſſum be
ra aller Spamñ vitne/ ad aller þeir
ſem a hñ trwa/ ſkule þyrer hans Na
fn medtaka Syndaña Fyrergiefning.

Gudſpialled S. Luc. 24 C.

A Þañ tijma. Og ſia/ ad tueir af
þeim geingu a þañ ſama Dag
til nockurs Kaupſtuns/ þ ed var
fra Jeruſalem ſextiju Skeida rwm/
ad Nafne Emaus. Og þeir voru ad

G tala

tala vm alla þa Hlute ſyn a millū/ ē
vid hofdu borid. Og þad ſkiede þa þr
rædduſt vid/ z ſpurduſt a ſyn a millū/
ad ſialfr Jeſus nalægdeſt þa/ z gieck
jafnframt þeim. Eñ þra Augu voru

ſo halldin ad þeir þecktu hañ eige.
Og hñ ſagde til þeirra. Huad er þad
ÿyrer Rædu ſem þid hondlid yckar a
mille reikande/og erud hrygguer þar
af? Þa ſuarade eirn er Cleophas var
ad Nafne/ z ſagde til hñs. Ertu allei
na ſo okiendur til Jeruſalem/ ad þu ve
iſt eige huad a þeſſū Dogū þar jñe gi
orſt

þriſt hefur? Enn hn̄ ſagde til þeirra.
Quad er þ? Þeir ſøgdu til hn̄s/ þad/
af Jeſu hinū Nadverſka/ huør ed var
Spamdoms Madur/ Mattugur j Ve
rkum og Orū/ fyrer Gude og øllu Fo
lke. Og huørneñ ad vorer Høfud Pr
eſtar og Høfdingar/ ſelldu hn̄ j Fyrer
dæmingu Daudans og Kroſſfeſtu hn̄.
Eñ vier vonudū ad hn̄ munde Endur
leyſa Jſrael. Og yfer allt þetta/ er
nu hiñ þridie Dagur j Dag/ er þetta
ſkiede. So og hafa ſkielft oſſ nockrar
Kuiñur af oſſ til/ þær ed fyrer Lyſing
ina høfdu ʒhia Grøfeñe vered/ og
fundu ecke hans Lijkama/ komu z ſøg
du ſig eirneñ hafa ſied Einglaña ſioo
ner/ þr ed ſøgdu hn̄ lifa. Og nockrer
wt af oſſ geingu til Grøfareñar/ z fu
ndu eins lijka ſm̄ Konurnar høfdu ſa
gt/ eñ hn̄ fundu þr ecke. Og hn̄ ſag
de til þra. O þier heimſker z treiger j
Hiarta/ ad trua þui øllu ſem Spamme
Kerner hafa talad. Maut Chriſtr ecke
Gij þetta

þeita ad lijda/ z jñganga so j sijna Dy
rd? Og hñ took til fra Moyse z øllū
Spaamønum/ og lagde wt ꝑyrer þeim
allar Ritningar/ þar aꝑ hønū voru.
Og þr tooku ad nælgast Kauptwned
þ þr geingu til/ Og hñ liet þa sem vi
lldi hañ leingra ganga/ þr neiddu hñ
og søgdu. Vertu hia oss Herra/ þui
ad kuølld a tekur/ og a Dageñ lijdur.
Hañ gieck jñ z var hia þm. Og þad
skiede/ þa hañ sat med þm til Bords/
Ad hañ took braudid/ blessade þad og
braut/ og riette ad þeim/ Þa opnudust
þra Augu/ so ad þeir þecktu hañ/ Og
hñ huarf fra þra Augum. Og þeir
søgdu sijn a mille. Brañ ecke ockar
Hiarta j ockur/ þa hñ talade vid ock
ur a Veigenū/ og opnade ꝑ ockur Rit
ningarnar? Og þr stodu vpp a somu
stundu/ og sneru aptur til Jerusalem/
og ꝑundu þa ellefu samansafnada/ z
þa sem med þeim voru. Huorier er sø
gdu/ DRottiñ er sañarlega vpprisiñ
og

og hefur birst Simoni. Og þr sogdu huad giorst hefde a Veigenū/ z huor neñ þeir hefdu þeckt hañ/ j þui hañ braut Braudid.

Pridia Dag Paaska/

Pistileñ j Giorninga B. Postulaña. 13. C.

A Þeim Dogū. Stood vpp Paal us/ z sagde til Gydingaña. Þi er Meñ gooder Brædur/ z þier Syner Abrahams Slecktis/ z þr sm̃ ydar a millū ottast Gud/ Ydur er þet sa Hialprædis Ord sent. Þuiad þeir sem biuggu j Jerusalem/ z þra Hofdingiar/ mz þui þr þecktu hñ ecke/ nie Spaamaña rædurnar (huoriar lesnar verda huorn Þuottdag) hafa þeir mz sijnu Doms atkuæde vppþyllt. Og þo þr fynde ongua Daudasok mz honū/ beiddu þeir af Pilato/ ad hann liete aflijfa hann. Enn sem hañ hafde

þullkomnad allt huad af honum var
skrifad/ þa tooku þeir han̄ oþann af
Trienu/ og løgdu han̄ oþan j Grøfe
na. En̄ Gud vppvakte hn̄ fra Daud
um/ huør z stedz er vm marga Daga
af þm sem med honum fooru af Gal
ilea til Jerusalem/ huorier ad eru ha
ns Vottar hia Folkenu. Og vier bod
um ydur þad Fyrerheit/ sem til Fedra
vorra er skied/ ad þad sama hefr Gud
vppfyllt a oss þeirra Son̄/ j þui hn̄
vppvakte Jesum.

Gudspialled S. Luc. 24. C.

A Þan̄ tijma. Þa Lærisueinarner
voru nu en̄ ad tala vm þtta/ stie
Jesus midt j mille þeirra/ z sag
de til þeirra. Fridur sie med ydur/ En̄
þr skielfdust z vrdu hrædder/ z meintu
ad þeir sæe Anda nockurn. Og hn̄ sag
de til þeirra. Huat fyrer skielfest þier
Og þui koma slijker Þankar j ydar
Hiørtu? Sioed mijnar hendr z mijn

Fæt

Fætur/ad eg em þetta sialfur. Þreyf
id a mier z skoded/ þuiad Ande hefur
ei Holld og Bein/ suo sem þier siaed
mig hafa. Og þa hañ sagde þetta/
synde hañ þeim Hendur z Fætur. Og

er þeir trwdu ecke eñ fyrer Fagnadar
saker/og vndrande þad/ þa sagde hñ
til þeirra. Hafe þier nockud Matar
legt? Og þeir løgdu fyrer hañ stiecke
af steiktum Fiske/z Hunangs Seim/
Og hañ took þad og at, fyrer þeirra
Augum. Og hann sagde til þeirra.
Þetta eru þau Ord/ huor eg talade
 til

til ydar/ þa eg var ekⁱ nu hia ydur/ þui
þad hlaut allt ad þullkomnast sem aþ
mier er skrifad j Moyses Logmaale z
j Spaamanāna Bookum: og Psalm
um. Þa opnade hañ þra Hugskot/ so
ad þr skildu Ritningarnar/ z sagde til
þra. So er þad skrifad/ og so byriade
Christo ad lijda/ og vpp ad rijsa a þr
idia Deige þra Daudū/ og predikast
læta j sijnu Nafne Jdran z Fyrergie
þning Syndaña a mæal allra Þioda/
vpphefiande j Jerusalem/ Og þier er
ud Vottar allra þessara Hluta.

I Suñudag epter Paaska

Pist. S. Joh. 1 Pist. 5. C.

Kiærer Brædur. Allt huad aþ
Gude er fædt /, yfervinur Hei
minn. Og vor Trwa er yfervinn
ingiñ/ huør Verolldena yþervinnur.
Eñ huør er hñ/ sem Verolldina yþ
ervinnur/ vtan alleinasta sa er trwer ad
Jesus er Guds Sonur? Þesse er hñ/
sa s̄ kiem: mz Vatne z Bloode Jesus

Christus. Eige mz Vatne alleinasta helldur med Vatne og Bloode. Og Andeñ er sa sem Vitne ber/ ad Andiñ se Sañleikur/ Þui þrÿr eru sim Vitn isburdiñ giefa a himne/ Faderiñ/ Soñuriñ/og heilagur Ande. Og þesser þrÿr eru eitt. Og þrÿr eru sim Vitnisburdiñ giefa a Jørduñe/ Andeñ Vatnid og Bloodid/ z þsser þrÿr eru eitt. Ef vier medtokum Mañana Vitnisburd/ þa er þo Guds Vitnisburdur meire. Þuiad Guds Vitnisburdur er sa/ þ hañ hefur vitnad af sijnū Syne. Huer hñ trwer a Guds Son/ sa hefr þeñañ Vitnisburdiñ j sier.

Gudspialled S. Joh. 20.

OG ad Kuollde þess sama Þuottdags/ þa ed Lærsueinarner voru samañ komer/ ad luktū Dyrum/ fyrer Hrædslu saker vid Gydinga/ kom Jesus þar/ z stood j midid/ z sagde til þeirra/ Fridur sie med ydur.

Og þa hann sagde þetta/ synde hann þeim Hendurnar z sijna Sijdu. Enn Lærefueinarner glöddust vid/ ad þeir sau Herrañ. Jesus sagde þa eñ apt til þeirra/ fridur sie med ydur. Lijka s

Faderiñ sende mig/ so sende eg ydur. Eñ sem hañ sagde þetta/ blies hann a þa/ og sagde til þeirra/ Medtake þi er heilagañ Anda/ huoriñ hellst þier fyrergiefed Synndernar/ þeim eru þær fyrergiefnar. Og huorium hellst þier apturhallded þær/ þa eru þær þm ap turhalldnar. Eñ Thomas eirn af þeim tolf/ sem kalla dest Tuibure/ var eige

eige med þeim þa Jesus kom. Eñ hi
ner adrer Læresueinarner sogdu til ha
ns/ Vier hofum sied Herrañ. Eñ hñ
sagde til þra. Nema ad eg siae Nag
laforeñ j hans Hondum/ z ad eg lati
miñ Fingur j Naglaporiñ/ z eg leggi
mijna Hond j hñs Sijdu/ þa true eg
ecke. Og epter atta Daga voru enn
aptur hñs Lærisueinar þar jñe z Th
omas med þeim/ kom Jesus ad Lyctuñ
Dyrum/ stood j midid z sagde. Fridur
sie med ydur. Sijdañ sagde hann til
Thomam/ Riettu þiñ Fingur hingad
og skoda mijnar Hendur/ lypt vpp þi
ne Hende/ z legg j mijna Sijdu/ z ve
rt ecke vantrwadur/ helldur trwadur/
Thomas suarade og sagde til hans/
DROTTiñ miñ z Gud miñ. Jesus
sagde til hans. Af þui þu saast mig
Thoma/ truder þu. Sæler eru þeir s
ecke sia z trua þo. Morg oñur Teikn
giorde Jesus j Augsyn siña Lærisuei
na/ huor ad eige eru skrifud j þessare
Bok

Book. Enn þetta er þui skrifad/ so ad þier trued/ þ Jesus sie Christus Son ur Guds/ z ad þier so truader/ hefdud Lijf j hans Nafne.

II Sunnudag epter Paaska/
Pist. S. Pet. 1 Pist. 2 Cap.

Ælskuleger Brædur. Þuiad þar til erud þier kallader/ mz þui ad Christur hefur eirnenn lidid fyr er oss/ og oss til Epterdæmis læfid/ ad þier skylldud so epterfylgia hans Foot spoori. Huør ed ongua Synd giørde/ z eige helldur er nein Flærd fundinn j hans Munne/ huør ed eeke fortmællte j giegn/ þa hm̃ var formællt. Eige ong ade þa hann leid/ Enn ofurgaf þ hon um sem riettdæmer/ Sa er sialfur hef ur vorar Synder borid a sijnu Lijka ma vppa Trienu/ so ad vi' j fra syndu nu deydder/ lifdum riettlætenu/ f huørs Beniar/ vier erum heilbrygder ordner. Þuiad þier vorud so sem villurafande Sauder

Sauder/ eñ nu erud þier vmvender til Hirders z Byskups yduara Sálna.

Gudspialled S. Joh. 10. Cap.

J þañ tijma. Jesus sagde til Gydingaña. Eg em goodur Hirder. Godur Hirder giefur sitt Lijf wt fyrer sijna Saude/ Eñ Leigulideñ/ og hañ sem ecke er Hirder/ huørs ad Sauderner eru ecke eigenleger/ nær hañ sier Vlfeñ koma/ þa yfergiefur hann Saudena/ og flyr j burt. Og Vlfurinn grijpur Saudena/ og sundurdreifer þeim. Eñ Leigulidenn flyr

plyr/aþ þui hũ er Leigulide/ z giætet ecke Saudaña. Eg em goodur Hirder og eg þecke mijna Saude/ z eg þeckest af mijnum/ so sem ad Faderen̄ þecker mig/ og eg þecke Foduriñ/ og eg legg mitt Lijf wt fyrer mijna Saude. Eg hefe z adra Saude/ sem eige eru aþ þßu Saudahwse/ þa byriar mier z hi er til ad leida/ og þeir munu heyra mij na Rodd. Og þar mun verda eitt Sa udahws z eirn Hirder.

III Suñudag epter Paaska
Pistilen̄ skrifar S. Petur 1 Pist. 2 Cap.

Mijner Kiæruftu. Eg bid ydur lijka sem framande og Vegfar endur/ ad þier halldid ydur fra holldle gum Girndum/ huoriar j giegn Saal uñe strijda. Og hafed gooda umgeing ne a medal Heidiña Pioода/ so ad þr sem hallmæla ydur/ so sñ Jllvirkium

siæ

ſiaꝛe ydar Godverk/ og dyrke Gud aa vittunardeige. Þar fyrer verid vnder giefner allre Mañlegre ſkickan/ fyr er Herrans ſaker/ſie þ Konunginũ/ſo ſem hinũ ypparſta/ eda Landſtiornur unũ/ſo ſem af hõnũ tilſkickudum / til Heꝛndar yfer Illvirkiana/og godum til Lofs. Þuiad þad er Vilie Guds/ad Þier mz goodum Verkum nidurþagg id Ovitturleik Heimſkra Maña. So ſem Frelſingiar/ z ecke ſo ſem hefdud Þier frelſed/ Illſkuñe til yperhylning ar/ helldur ſo ſ Guds Þionuſtumeñ. Veited Virding huortiũ Mañe/ Elſk ed brodurlegañ Kiærleika/ Ottiſt Gud heidred Kongiñ. Þier Þionuſtumeñ/ vered Herrunũ vndergiefer med allre Ottaſeme/eige alleinaſta goodum og Spakferdugũ/helldur eirneñ hreckviſ ſum. Þui þ er Naad/eꝛ nockur fyrer Samviſkuñar ſaker til Guds/ þoler hid jlla/ og vmlijdur þ orietta. Þui huor hrooſan er þad/ef ad Þier pyrer

Miſ

Misgiordaña saker Slog lided? Eñ nær þier vmlijded z poled Ranginde/ fyrer Velgiordaña saker/ þ er Nad hia Gude.

Gudspialled skrifar S. Joh añ. 16. Cap.

Ï Þeim tijma. Sagde Jesus til siña Læresueina. Jñan Lijtels Tijma munud þier ecke sia mig z þa eñ j̄sían Lijtels tijma munud þier eñ sia mig aptur/ þui eg þer til Fod ursins. Þa sogdu sumer aꝼ hans Lærisuein

reſucinum ſijn a mille. Quad er þad/ ad hañ ſeiger til vor/ jñañ lijtels Tij ma munud þier ecke ſiä mig/ og þa eñ jñann lijtels Tijma munud þier eñ ſiä mig aptur/ Þui eg per til Fod urſins. Þa ſøgdu þeir/ Quad er þad hann ſeiger oſſ jnnañ lijtels Tijma? Vier vitum ecke huad hann ſeiger. Eñ Jeſus formerkte ad þeir villdu ſpyria hann ad/ og ſagde til þeirra. Þier ſpyried ad þeſſu ydar a mille/ þad eg ſagda ydur/ jñann lijtels Tij ma munud þier ecke ſiä mig/ og þa aptur jñann lijtels Tijma munud þi er ſiä mig. Sañlega ſannlega ſeige eg ydur/ Þier munud ſyta og grata/ enn Heimuren mun fagna/ og þier munud hrygguer verda/ enn ydar Hr ygd ſkal ſnwaſt j Fognud. Ein Ko na nær hun ſkal fæda/ þa hefur hun Hrygd/ þuiad hennar Stund er kom enn. Enn þa hun hefur Barned

fædt/minnest hun ecke þess Harmkus ales fyrer Fagnadar Saker/ þuiad Madur er j Heimenn borinn. Og þier hafid nu ad sonnu Hrygd/ Enn eg skal sia ydur aptur/ og ydart Hiarta skal fagna/ z yduarn Fognud skal ei ngenn af ydur taka. A þeim Deige munu þier mig og einskis spyria.

IV Sunnu Dag epter Paaska. Pistillenn skrifar S. Jacob 1 Cap.

Elskeleger Brædur. Oll god giof z oll fullkomleg giof kiemur ad ofan fra Fodurnum Liosins/ hia huorium er einge Umskipting/ nie byting Liossens z Myrkursins/ Þuiad hann hefur gieted oss sialfkrafa fyrer Sannleiksins Ord/ ad vier sieum Frumburdur hans Skiepnu. Fyrer þui Brædur mijner elskuleger/ Sie huor Madur fliot ur til

ur til ad heyra/ eñ tregur til ad tala/ og til Reide tregur/ Þuiad Mañsins Reide verkar ecke Guds Rettlæte. Þar fyrer aþleggeð allañ Ohreinleik og gnægd Jskunar/ og medtakeð Or ded med Hoogvære/ þad j ydur er root sett/ huad ydar Sæler kañ hialpleg ar ad giøra.

Gudspialled skrifar S. Joh. añes 16. Cap.

J Þañ tijma. Jesus sagde til sin na Læresueina. Nu fer eg til hans sem mig sende/ og eingiñ af ydur spyr mig ad/ Huørt fer þu? Helldur af þui ad eg talade þta til yd ar/ þa uppfylltest ydar Hiarta af Hr ygd. Eñ eg seige ydur þo Sañleikañ ad þ batar ydr ad eg fare hiedan. Þui ef ad eg fer ei j burt hiedan/ þa kiem ur eige Huggariñ til ydar. Eñ ef eg fer j burt hiedan/ mun eg senda hñ til ydar. Og þa ed hñ kiemur/ straffar

han̄ Heimen̄ vm Syndena/ z vm Ri ettlæted/ z vm Domin̄. Vm Syndena af þui þeir trwdu ecke a mig. Enn vm Riettlætid/ þuiad eg fer til Fodur sins/og epter þad siaie þier mig ecke. En̄ vm Doomin̄/ þuiad Høfdinge þe ssa Heims er Damdur. Eg hefe enn nu margt ad seigia ydur/ en̄ þier kun̄id ecke ad sin̄e ad grijpa þad/ En̄ nær ed sa Sannleiksins Andin̄ kiemur/ þa mun han̄ kien̄a ydur allan̄ San̄leik/ Þuiad han̄ talar ecke af sialfum sier helldur huad hn̄ heyrde/þad talar hn̄ z huad epterkomande er/ þad kun̄gio rer han̄ ydur/ hn̄ same mun z auglysa mig/ þuiad af mijnu mun han̄ þad ta ka og kun̄giora ydur. Allt huad he llst Faderen̄ hefur þad er mitt. Þar fyrer sagda eg ydur/ ad af mijnu mun hn̄ þad taka/ z kun̄giora ydur.

V Sun̄udag epter Paaska/

Pistilin̄ skrifar. S. Jacob. 1 C.

Kiærer

K Jærer Brædur. Vered Giør endur Orðsins/ enn ecke allein Aasta Tilheyrendur/ huar med þier sialþa ydur a Taala dragied/ Þuiad ef nockur er Orðsins Tilhey rare/ en̄ ecke Giørare/ ſa er lijkur þm̄ Manne/ sem ſijna Lijkamlega Aſtonu ſkodade j Speigle. Þui epter þad hn̄ hafde ſkodad ſig/ gieck han̄ burt/ z ſa ſnſnart gleymde han̄ huørnen̄ hn̄s yf erlitur var. En̄ huør j giegnum ſkod ar hid algiørda Løgmal Frelſeſins z ſtadnæmeſt þar j ſie/ og er ecke forgley manlegur Heyrare/ Helldur Giørning ſins giørare/ Sa ſame mun hialpleg ur j ſijnu Verke. En̄ ef nockur a med al ydar lætur ſier þikia/ ad hn̄ ſie Gud rækin̄/ z temur ecke ſijna Tungu helld ur porviller ſitt Hiarta/ þſſ Gudrækne er Hiegome. En̄ ſkiær z oſleckud Gud rækne fyrer Gude Fødur/ er þeſſe/ ad vitia Eckna z Fødurlauſra j þeirra Hørmungum/ z ſig ſialfan ad geyma

Nid ... fleck

flecklausann fra Neime þessum.

Gudspiallet S. Joh. 16 Cap.

O Jesus sagde til sijna Lærisuei-
na. Sannlega sannlega seige eg
ydur/ Huørs þier bidied Fodur
eñ j mijnu Nafne/ þ mun hañ giefa
ydur. Hingad til hafe þier einskis bed
ed j mijnu Nafne. Bidied/þa munud
þier meötaka/so ad ydar Fognudur sie
fullkomlegur. Þetta hefe eg talad j
Ordskuidum til ydar. Sa tijme kiemr
ad eg tala ecke leingur j Ordskuidum
til ydar/helldur mun eg kunngiora yd-
open

openberlega af mijnū Fodur. A þeim Deige mūuo þier z biðia j mijnu Nafne. Og eige seige eg ydur ad eg mune biðia Fodurinn fyrer ydur/ þuiad sialfur Faderenn elskar ydur/ af þui þier elskeð mig/ z trwað þ ad eg sie af Gude wtgengenn. Eg em af Fodurnum wt gengenn/ z kominn j þenan Heim. Eg fyrerlæt z aptur þenann Heim og fer til Fodursins. Og hans Lærisueinar seigia þa til hans. Sie/ nu talar þu berlega/ og mæler ongua Ordskuidu. Nu vitum vier ad þu veist alla hlute/ og þu þarft eige ad nockur spyrie þig. Fyrer þad truum vier/ ad þu sie rt af Gude wtgeinginn.

A Uppstigningar Dag
Pistillinn j Giorninga Book Postul. 1 Cap.

Jnn fyrra Bookmaala giorda eg ad sonnu/ vm allt þad/ þu Theophile/ sem Jesus hoof vpp ad gi

ora z kiena/allt til þess Dags er hañ
vard vppnumiñ/ epter þ hañ hafde þ
heilagañ Anda kuñgiort Postulunū/
huoria hañ hafde z wtvaled/ huor
ium hañ tiaide sialfañ sig lifande ept
er Pijsl sijna/ mz marghattudum Be
vijsingum/ z liet þa sia sig vm fiorutij
ge daga/ talande vid þa vm Guds Rij
ke. Og sem hañ hafde samañsafnad
þeim/ baud hañ þeim/ ad þeir fære ei
ge wt af Jerusalem/ helldur ad þeir
skylldu bijda epter Fyrerheite Fodursi
ns huort þier (sagde hñ) hafed af mi
er heyrt. Þuiad sañlega skijrde Joha
nes med Batne/ eñ þier skulud mz hei
logum Anda skijrdir verda eige langt
epter þessa Daga. Eñ þeir sem þar
til samans voru/ spurdu hañ ad/ seig
iande. Herra/ Villtu nu a þessum tij
ma vpprietta Israels Rijke? Eñ hañ
sagde til þeirra. Þad er eige ydart/ ad
vita stund eda Punct tijmaña/ huoria
Faderen sette j sialfs sijns Vallde/ he
lldur

lldur munud þier ødlaſt Krapt heilagꝛ Anda/ þeſſ er yfer ydur mun koma/ ꝛ þier ſkulud miner Vottar vera til Jeruſalem/ og j øllu Gydinga Lande/ ꝛ Samaria. ꝛ allt til hins yſta Jardar Enda. Og er hañ hafde þetta ſagt/ vard hñ þeim aſiaandum vppnumiñ ꝛ Skyed took hñ j burt fra þra Augum. Og þa þr horpdu epter honum vppſtijgade til Himens/ Sia/ ad tueir Meñ ſtoodu hia þeim j huijtum Klædum/ huorier ed ſøgdu. Þier Menn af Galilea/ Til huørs ſtande þier/ ꝛ horfed vpp j Himeneñ? Þeſſe Jeſus/ ſem vppnumiñ er fra ydur til Himens hañ mun ſo koma/ lijka ſem nu ſiaud þier hañ til Himens faranda.

Gudſpialled Marc. 16. Cap.

Y Þañ tijma. Eñ ſeinaſt er þeir Elleſu ſatu til Bords/ openberade hñ ſig/ ꝛ auijtade þra Vantru og Hiartans hardwd/ þad þr hoꝛ

du eige trwad þeim ꝫ hañ hoꝛdu ſieð vppriſeñ. Og hñ ſagðe til þeirra/ Fared wi vm allañ Heimeñ/ ꝫ predikid Evangelium allre Skiepnu. Huør hañ trwer og verdur ſkijrdur/ ſkal hoolpiñ

vera. Enn huør eige trwer/ ſa ſkal fordæmdur verda. Eñ Teikneñ er þm munu fylgia ſem trwa/ eru þeſſe. J minu Nafne ſkulu þeir Diofla wtre ka/ nyar Tungꝛ tala/ Hogaorma vpp taka. Og ef þr drecka nockud banvæn legt/ þa ſkal þad þm ecke granda/ Yf er Siuka munu þr Hendur leggia/og

þa

þa mun þeim batna. Og epter þad ed DROttiñ Jesus hafde talad vid þa vard hañ vppnumiñ til Himins/ z sit ur til Guds hægre Handar. Eñ þeir geingu wt/ z predikudu allstadar DROTTine sam verkanda/ z Ordid styrk iaþda/ mz epterfylgiande Teiknum.

VI Suñudag epter Pm ska/ Pistileñ S. Petur 1 Pistl. 4 Cap.

Kiærer Brædur. Fyrer þui ver ed Sparneitner/ og ærvakrer j Bæna ækallenu/ Eñ vmfrañ alla Hlute þa hafed gnoglegan Kiærleika jñbyrdis. Þuiad Kiærleikuriñ hylur pjolda Syndaña. Verid Giestrif ner jñbyrdis an Moglunar. Huør ep ter þre Nad s hñ hefur odlast/ þa sie odrum þionande/ so sem goder Vmbo dsmeñ margfalldrar Guds Nadar. Ef nockur talar/ hñ tale þ so sm Gu ds Ord. Og ef nockur þionar/ hann

þione

þione epter þeim Krapte ẽ Gud gieþ ur. So ad j øllum hlutum verde Gud dyrkadur/ fyrer Jesum Christum/ hu ørium ſie Dyrd ꝛ Valld/ vm Allder ꝛ ad Eilijfu/ Amen.

Gudſpialled. S. Joh. 15 ꝛ 16.

A þeim Tijma. Jesus ſagde til ſina Læreſueina. En þa ed ſa Huggaren kiemur/ huørn ad eg mun ſenda ydur af mijnum Fødur/ ſm ad er Sannleikſins Ande/ huør af Fødurnum framgeingur/ hañ mun bera Vitne af mier/ Og þier munud mier Vitne

Vitne bera/ þuiad þier hafed j fra Upphafe hia mier verid. Eñ þetta tala eg þui til ydur/ so ad þier hueyrl est ecke. Þuiad þr munu forboda ydr/ Og sa Tijme kiemur/ ad huor hñ lijf lætur ydur/ sa meinar sig ad giøra Gude þægt Verk. Og þetta giøra þr ydur/ af þui þr þeckia huørke Fødurñ nie mig. Eñ þetta tala eg þui til ydar/ ad nær ed su Stund kiemur/ ad þier miñest þess/ ad eg sagda ydur þ. Eñ þetta sagda eg ydur/ eige j Upphafe þui eg var hia ydur.

A Huijta Sunnu Dag
Pistilliñ j Giørninga Book. Postulaña. 2. Cap.

Þeim Dogum. Og þa er Huijtasuñu Dagar fullkomnuduft/ voru þr aller mz einum Huga j þeim sama Stad. Og þar vard skyndelega Þyt ur

ur af Himne/lijka sem mykels tilkom̃ ande Vindar/ z uppfyllte allt Hwsid þar þr satu jñe. Og a þeim sauſt ſu ndurgreinanlegar Tungur/ alıſka ſem Ellds loge/ z ſette ſig yfer ſierhuørn þra. Og þeir vrdu aller fuller af hei logum Anda/ z tooku til ad tala ymıs legum Tungum/ Epter þui ſem hei lagur Ande gaf þm wt ad tala. Eñ þar voru Gydingar byggiande til Je rusalem/ Gudhrædder Meñ/ af allra handa Folke/ ſem er vnder Hımnenũ. Og er þeſſe Rødd ſkiede/ kom Mañfi olden til ſamans/ z vard ottaſleigeñ/ Þuiad hũor z eirn heyrde þa tala ſitt Tungumaal. Eñ þr aller tooku ad ſkt elfaſt z vndraſt/ ſeigiande. Sia/ eru þſſer eige aller ſem þar tala af Gali lea? Og huørneñ heyrum vier þa jm talande vort Tungumal/ þar vier er um jñe fæder. Parthi/ Medi/ z Ela mitæ/ z þr ſ byggia j Meſopotamia/ Judea/ Cappadocia/ Ponto/ z Aſia/ Phrygia

Phrygia z Pamphilia/a Egyptaland/og j Landsælfum Libie/huor ad er nærre Cyrena/z wtlender af Rom Gydingar/og þr sem Gydingar hafa nygiorst/Cretar z af Arabia/z vier heyrum þa talande vorum Tungum Guds Stoormerke.

Gudspialled S.Joh. 14 Cap.

O Jesus sagde til sina Lærisueina. Huor hn elskar mig sa mun vardveita mijn Ord/ z Fader min mu elska han/og til hns munum vid koma

og

og hia hønũ Vistarverti giøra. Eñ
huør hañ elskar mig eige/ sa vardvei
ter ecke mijn Ord. Og þ Ordid s̃ þi
er heyrdud/ er ecke mitt/ helldur Fødr
sins þess sem mig sende. Þetta talade
eg fyrer ydur/ a mzan eg var hia ydr.
Eñ Huggariñ s̃ er hiñ Heilage An
de/ þañ er miñ Fader mun senda ydur
j mijnu Nafne/ hañ sialfur mun kien
na ydur alla Hlute/ og amiña ydur a
allt þ/ sem eg sagda ydur. Miñ Frid
læt eg hia ydur/ miñ Frid gief eg ydr/
eige so sem Heimuriñ giefur þa giefz
ef ydur. Ydart Hiarta hryggest ecke
nie skielfest. Þier heyrdud þad eg sag
da ydur/ Eg fer burt z kiem aptur til
ydar/ Ef ad þier elskudud mig/ þa gl
eddust þier vid þ ad eg sagda ydur/ ad
eg fer til Fødursins/ Þuiad Faderen
er mier meire. Og nu sagda eg ydur þ
adur fyrre eñ þ skier/ so ad þier trydud
þui/ þa er þ være skied. Hiedan j fra
mun eg ecke tala margt vid ydur/ Þui
ad

ad þessa Heims Hofdinge kiemur/ og med mig hefur hañ eckert. Helldur so ad Heimurin̄ þ ecke Þad eg elska Fød urin̄/ z þad eg giøre so sem Faderenn hefur mier boded.

II. Dag Huitasunu

Pist. Act. 10 Cap.

Aa þeim Døgum vpplauk Petur Muñe sijnum og sagde til Cornelium/ og til þra sem voru hia hønum. DROTTin̄ baud oss ad predika fyrer Folkenu/ og Vitne umbera þ hn̄ være sa sem skyckadur er af Gude/ Domare Lifendra z Daudra. Af þssum bera aller Spamen̄ Vitne/ ad fyrer hans Nafn/ skule aller þeir sem a hañ trwa/ meðtaka Syndañna Fyrer giefning. Þa ed Petrus talade þssu̅ Ordum/ fiell Heilagur Ande yfer þa alla sem Orded heyrdu/ z þeir trwad er sem af Vmskurnene voru/ z m̄ Þ tre hofdu komed/ vndrudust þ/ ad

ȷ heilags

Heilagr Anda Giøf være wthellt yfer Heidna meñ. Þui þr heyrdu. þa Tu ngur tala/og vegsama Gud. Þa sua rade Petur Huør ma fyrerbioda þm Vatned/ad þr skijrest ecke/ sm medtek ed hafa heilagañ Anda/lijka s vierk Og hann baud ad skijra þa j Nafne DROTTins.

Gudspialled S.Joh. 3 Cap.

Þañ tijma. Jesus sagde til Nicodemum. So elskade Gud Heimeñ/ad hañ gaf wt siñ Eingitiñ Son/til þess ad aller þeir sem a

hann

han̄ triwa/ fyrerfarest ecke/ helldur ad
þeir hafe eilijft Lijf. Þui eige sende
Gud Son sin̄ j Heimin̄/ ad han̄ fyrer
dæmde Heimen̄/ helldur ad Heimurin̄
frelsest fyrer han̄. Huor a hn̄ truer
fyrerdæmest ei. En̄ huor hn̄ trwer ec
ge/ hn̄ er nu þegar fyrerdæmdur/ þui
han̄ truer ei a Nafn eingietens Guds
Sonar. En̄ þsse er Domurin̄/ ad Lios
sed kom j Heimin̄/ z Menerner elsku
du meir Myrkred en̄ Liosid/ þuiad þra
Verk voru vond. Huor sem jlla gior
er/ han̄ hatar Lioosid/ han̄ kiemur og
eige til Liossins/ ad eige straffest hn̄s
Verk. En̄ huor sem San̄leikin̄ gior
er/ han̄ kiemur til Liossins/ suo hans
giorder verde kun̄ar/ þuiad þær eru j
Gude giordar.

III Dag Huitasun̄u/

Pistillin̄ j Giorninga bok.

Postulan̄a 8 C.

Jn̄ En̄n

MJn á þm Dǫgum. Þa ed Po
stularner heyrdu/ þr sem j Jeru
salem voru/ ad Samaria hefde
medteked Guds Ord/ sendu þr til þra
Petrum og Johañem/ og þa þr ofan
komu/ bædu þeir fyrer þeim/ so ad þr
mætte medtaka Heilagañ Anda/ Þui
hañ var ei eñ komiñ yfer nockurn þei
rra/ nema þ/ ad þeir voru ad eins skijr
der j Nafne Drottins Jesu Christi.
Þa løgdu þeir Hendur yfer þa/ z þr
medtoku Heilagañ Anda.

Gudspialled S. Joh. 10 C.

Þañ tijma: Jesus sagde til Ph
ariseañá/ Sañlega/ sañlega seg
ge eg ydur. Huør hañ geingur
ei jñ vm Dyrnar j Saudahwsid/ hell
dur stijgur hañ jñ med ødrum hætte/
sa er er Þiofur z Spillvirke. Eñ sa s
geingur jñ vm Dyrnar/ hañ er Hird
er Saudañá/ fyrer hm lijkur Dyravø
rdurin vpp/ z Sauderner heyra hans
Rødd

Rodd. Og hn̄ kallar sijna Saude m̄ Nafne/ og leider þa wt/ Og þa hañ hefur sijna Saude wtleted/ geingur hañ frañe fyrer þeim/ z Sauderner fylgia honū epter/ þuiad þr heyra ha

ns Rodd. Eñ odrum añarlegū fylg ia þeir ecke epter/ helldur flyia þr fra honum/ þuiad þeir kieña eige añarle ga Rodd. Þessa Mælsgrein talade Jesus til þra/ eñ þeir vissu eige huad hañ sagde þeim. Þa sagde Jesus eñ aptur til þra. Sañlega/ sañlega seg ge eg ydur/ ad eg em Dyr Saudaña.

Og aller huørier hellst sem fyrer mi° komu/ þr voru Þiofar z Spillvirkiar z Sauderner hlyddu þm eige. Eg em Dyrnar/ Ef nockr geinge jñ vm mig sa mun frelsast/ hañ mun og ganga wt og jñ/ hañ skal og finna sitt Foodur. Eñ Þiofurinñ kiemur ei til añars eñ hañ stele/ drepe og fordiarfe. Enn eg em kominñ til þess/ ad þr hafe Lijf og fulla Gnægd.

A Heilagrar Þreñing ar Dag. Pistileñ skrifar S. Pæll Rom 11 C.

GOder Brædur O huilijkt dypt Audæfaña/ Spekeñar z Guds Visku/ Huørsu Oransakanleger eru hñs Domar/ z huørsu ofiñande eru hñs Veiger. Þui huør hefur þeckt Siñe DRottins? Eda huør hefur hañs Radgiafe verid? Eda huør hef

uer

ur honū nockud pytre giefed/ so ad hs
num mætte þ verda endurgolldid? Þui
ad af honum/ z fyrer hañ/ z j honum
eru aller hluter/ Honum sie Heidur z
Dyrd/ vm Allder Allda/ Amen.

Gudspialled S. Joh. 3 Cap.

Þañ tijma. Var þar eirn Madur af Phariseunum/ Nicodemus ad Nafne/ ei rn Hofdinge Gydinga/ hñ kom til Jesu m Næturþele/ z sagde til hans. Rabbi/ vier vitum ad þu ert eirn Lærefader kominn af Gude/ þui

eingiñ giefur giort þau Teikn sm̃ þu giorer/ vtan Gud sie med hm̃. Jesus suarad/ z sagde til hans/ Sannlega sañlega seige eg þier/ þ eingiñ nema hañ/ sa ad nyu verdur endurfæddur/ þar ad sia Guds Ryke. Nicodemus sagde til hũs. Huornen ma Madurin endurfædast þa hañ er gamall? Huort giefur hañ horfed aptur j sinnar Modur Kuid og fæðst so ad nyu? Jesus suarade. Sannlega sañlega seige eg þier/ nema þ ad einhuor verde endurfæddur wt af Vatne og Anda/ þa kañ hañ ecke jñ ad ganga j Guds Ryke. Huad af Holide er fædt/ þ er Hold. Eñ huad af Andanum er fædt/ þad er Ande. Undrast þu ecke/ þo ad eg segda þier/ ad ydur byriade ad nyu ad endurfædast/ Vindurinn blæs huar eð hañ vill/ og þu heyrer hans þyt/ eñ eige veist þu huadan hann kiemur eda huert hann fer. So og eru aller þr s̃ ru ap Andanũ eru endurfædder.

Nico

Nicodemus suarade ꝛ sagde til hans. Huornenn maa þetta ske? Jesus suarade honum/ ꝛ sagde. Ertu einn Meistare i Jsrael/ ꝛ veist ecke þetta? Sannlega sannlega seige eg þier/ ad vier seigium þad vier vitum/ ꝛ vitnum hvad vier sied hafum og vorn Vitnisburd medtake þier ecke. Fyrst þier trwed ecke þa eg seige ydur af jardneskum hlutum/ huornenn mund þier þa meiga trwa ef ad eg segda ydur af Himneskum Hlutum? Og eingenn mun uppstiga til Himins utan sa sem ofan stie af Himne/ Mannsins Sonur sa sem er a Himne. Og so sem Moyses upphoof Hoggorminn a Eydemorkinne/ skal so byriar Mannsins Syne upp ad hefiast/ so ad aller þr sem a hann trwa/ fortapest eige/ helldur ad þier hafe eilijft Lijf.

I Sunnudag epter Trinitatis/ Pistilinn skrifar S. Joh: i Pistle. 4. C.

 Elsk

Jskuleger Brædur. Elskum hu ör annan̄ jn̄byrdis/ þuiad Kiær leikurin̄ er aþ Gude/ Og huør sa sem elskar/ sa er af Gude borin̄/ z sa þecker Gud/ en̄ sa s̄ ecke elskar/ sa þecker en̄ nu ecke Gud/ þuiad Gud hn̄ er Kiærleikurin̄. J þui auglysteſt Kiærleike Guds vid oss/ ad Gud hn̄ sende sin̄ Eingietin̄ Son j Heimen̄/ ad vier skylldum þyrer han̄ liþa. Þar jnne er Kiærleikurin̄/ en̄ eige þ vier elskudum Gud/ helldur aþ þui hann elskade oss fyrre/ z sende sin̄ Son til Forlijkunar fyrer vorar Synder. Þier elskuleger þyrst þ ad Gud hefur oss so elskad/ þa skulum vier eirnen̄ elska oss jn̄byrdis. Eingen̄ hefur Gud nockru sin̄e sied. En̄ ef vier elskum oss jn̄byrdis/ þa er Gud j oss/ z hn̄s Kiærleike er fullkomlegur j oss/ Af þui vitū vier þ/ ad vier munum blijfa j honum/ z hn̄ j oss/ þui ad han̄ heþur gieþed oss af sijnum Anda. Og vier sæum z Vitne vmberū

ad

ad Faderen̄ hefur sendt Sonin̄/ Heimenum til Endurlausnar. Huør sem nu vidurkien̄er þ Jesus sie Guds Son/ j þeim blijfur Gud/ z hn̄ j Gude. Og vier høfum þeckt z trwad þm Kiærleika/ sem Gud hefr til vor. Gud er Kiærleikurin̄/ z huor hn̄ blijfur j Kiærleikanum/ sa blijfur j Gude og Gud j Hønum. J þui er Kiærleikuren̄ Guds fullkomlegur hia oss/ ad vier høfum þad Traust/ a Deige Domsins. Ad lijka so sem hn̄ er/ so erum vier z j þssu̅ Heime. Otte er ecke j Kiærleikanum/ helldur burt drijfur fullkomlegur Kiærleike Ottan̄/ þt Otten̄ hefur Kuol. En̄ huor han̄ hefur Otta/ sa er ecke algiørdur j Kiærleikanum. Lætum oss han̄ elska/ þuiad han̄ hefur elskad oss fyrre. Ef nockur seigest elska Gud/ z hatar sin̄ Brodr/ sa er Liugare/ Þui huor han̄ elskar ecke sin̄ Brodur huorn han̄ sier/ huørnen̄ gietur han̄ Gud elskad/ þan̄ er han̄ sier ecke? Og þetta

Bod

Bodord høfum vier aß Gude/ Ad hu or hñ elſkar Gud/ſa ſkal og elſka ſiñ Brodur.

Gudſpialled S. Luc. 16 C.

A Þañ tijma. Jeſus ſagde til Ph ariſeañá. Þar var eirn Rijkur Mañ/ſiñ klæddeſt Pelle z Pur pura/z at daglega ſkijnande Kræſer. Og þar var eirn þurfa Madz/Lazar us ad Nafne/ huør ed wte lꝫ fyr' ha ns Dyrum/ ſullur Kauna/ hañ girnt eſt ad ſedia ſig aß þeim Molum/ ẽ pie llu af Borde/ hins Rijka. Þo komu' Hund

Hundar og sleiktu hans Sar. Eñ so
skiede/ ad hiñ volade andadest/ ꝛ vard
bortt af Englunū j Fadm Abraha
ms/ Eñ hiñ rijke andadist lijka/ ꝛ var
greptradur/ Eñ sem hn̄ var j Heluij
te ꝛ Kuølunū/ hoof hañ vpp sijn Au
gu/ leit Abraham mleingdar/ ꝛ Laza
rum j Fadme hn̄s. Hun kallade hn̄ ꝛ
sagde. O Fader Abraham Myskuna
þu mier Og send Lazarū hingad/ ad
hn̄ drepe hinu fremsta sijns Fingurs
j Vatn/ ꝛ kiæle Tungu mijna/ þui eg
kuelst j þessum Loga. Og Abraham
sagde til hn̄s. Sonur/ hugleid þu/ ad
þu medtokst hid gooda j Lijfe þijnu ꝛ
Lazarus lijka hid Vonda/ þui hlytur
hn̄ nu ad huggast eñ þu ad kueliast.
Og fram̄ yfer allt þetta/ er a millum
vor ꝛ ydar/ mykid Diwp stadfest/ so
ad þr s̄ hiedan vilia fara til ydar/ gie
ta þad ei/ ꝛ ege þr helldur þadan fra
ydur/ vpp til vor komist. Og hañ sag
de þa. Eg bid þig Fader/ ad þu send

er

er hañ j mins Fødurs Hws/ þuiad eg heþe fim̃ Brædur/ þ hñ skÿre þm fra so adeige kome þr j þeñañ Kualastad. Og Abraham sagde til hñs/ Þeir hã̃ sa Moysen z Spameñená/ heyre þr þm. Eñ hñ sagde. Nei Fader Abraham/ helldr eþ nockur Framlideña sære til þra/ þa mundu þr Jdran gisra. Eñ hñ suarade honum/ Eþ ad þeir heyra ecke Moyse og Spamoñunum/ þa munu þeir ecke helldur trua þo ad nockur Framlidiñ vpprÿse.

II Suñudag epter Trinit.

Pistilleñ S. Joh. 3 Cap.

Elskuleger Brædur. Vndrest eigi þo ad Heimuriñ hate ydur. Vi er vitum þ/ ad vier erum wr Daudanum komner til Lÿfsins/ þuiad vi er elskum Brædurnar. Huør hañ el skar ecke siñ Brodur/ sa blÿfur j Daudanum. Huør siñ Brodur hatar/ sa er Mañdrapare. Og þier vited þ/ ad

mañ

Manñdrapare hefr ei elijft Lijf j sier blijfanda. Af þui þeckium vier hans Kiærleika/ ad hañ sette sitt Lijf wt fyr er oss/ z vier skulum eirneñ setia Lijf ed wt þ Brædurnar. Eñ nær ad ein huor h̄ñ heþr þessarar veralldar Aud æfe/ z sier siñ Brodur Naud lijda/ og lijkur aptur sitt Hiarta pyrer honum/ huorneñ ma Guds Kiærleike vera mz honum? Mijn Sonakorn/ elskū eige med Orde z Tungu/ helldur med Ver ke og Sañleika.

Gudspialled S. Luc. 14.

Þañ tijma. Jesus sagde til siña Lærisueina/ þessa Epter lijking. Nockur Madur var sa/ sem giørde mykla Kuølld mꝛltijd/ z kallade marga til sijn/ Og sende wt siñ Þioon vm Kuølldmꝛls tijmañ/ ad hañ segde þeim sem bodner voru/ komed/ þuiad nu erū aller Hl... er til Reidu. Og þeir tooku aller til sen

j sen ad afsaka sig. Hin fyrste sagde
til hns. Bwgard keypta eg/ og hlyt
eg ad fara wt ad skoda han. Eg bid
þig afsaka mig. Og hin anar sagde/
Fim Akneyte keypta eg/ og fer eg nu

wt ad reina þau. Eg bid þig/ afsaka
mig. Og hin þridie sagde/ Konu hef
eg mier festa/ og þ þui ma eg ecke ko
ma. Og Þionustumadurēn kom aptur
z kunngiorde þta synū Herra. Þa va
rd Hwsbondinn reidur/ z sagde til sijns
Þionustumans. Far þu snarlega wt
a Stræte z Gotur Borgarenar/ z leid
Volada/ Vanada/ Blinda/ z Hallta
hier

hier jñ. Og Þioniñ sagde/ Herra/ Þ
er giort huad þu skipader/og þo. er ek
meira Rwm. Og Herrañ sagde til Þi
onsins. Far þu wt a Þiodbrauter og
Twngarda z naudka þeim hier jñ ad
ganga/ so ad mitt Hws verde fullt.
Eñ eg seige ydur/ ad eingiñ þra Ma
ña sem kallader voru/ munu smacka
mijna Kuolldmaltijd.

III Suñudag epter Trin.

Pist. S. Pet. 1 Pistl. 5.

Kiærer Brædur. Fyrer þut lyte
lææ:d ydur vnder volldugа Gu
ds Hønd/ suo ad hañ vpphefie
ydur a Vitiunar Tijma. Allre ydar
Ahyggiu varpe þier vppa hañ/ þui
ad hñ ber Vmhyggiu fyrer ydur. Ve
rid Sparneitner og vaked/ þuiad ydar
Mootstandare Diofulliñ geingur vm
kring sem grenianda Leon/ epterleitan
de þeim sem hñ ma vppsuelgia/ hu
orium þier strugglega mootstandid i

Trwste/ z vitid þ/ ad ydar Brædur þe
ir sem j Heimenum eru/ lijda slijkt hid
sama. Eñ sa Gud allrar Nꝍdar/ sm̃
ad oss hefur kallad til sinnar eilijfrar
Dyrdar j Christo Jesu/ hañ same mun
ydur (þier ẽ vm litla stund lijdid) full
komna/ tilreida/ styrkia og stadfesta.
Þeim hinum sama sie Dyrd z Valld
vm Allder og ad Eilijfu/ Amen.

Gudspialled Luc. 15. Cap.

Þeim tijma. Eñ aller Tollheim
intu meñ og Bersyndugar nal
lægdu sig til hans/ so ad þr hey
rdu

tőu honum/ Og hiner Skriptlærdu z Phariſei mogludu um þ/ z ſogdu/ Þe ſſe medtekur Berſynduga Meñ z etur med þeim. Eñ hañ ſagde til þeirra/ þſſa Epterlijking/ ſo ſeigiande. Huør ſa Madur aꝼ ydur/ ſem hñ hefur hu̇ ndrad Sauda/ og ef hañ glatar einu̇ af þeim/ yꝼergiefur hañ ecke þa nyu̇ og nijutijer a Eydemorku/ z fer epter þeim ſem ad glatadeſt/ þangad til hñ ꝼiñur hann? Og þa hañ hefur fund ed hañ/ leggur hann þañ ſama(med Fagnade)ſſier a Herdar/ kiemur heim z kallar ſamañ Vine z Nabwa/ z ſe iger til þeirra. Samgledieſt med mier þuiad eg hefe miñ Saud apturfundid þann ſem glatadur var. Eg ſeige ydur/ ad lijka ſo mu̇ Fognudur vera a Hymnum/ yfer einum Syndugum/ z Jdran giorer/ meir eñ yfer þeim niju z nijutyger Reiet lætum ſem eige þur ꝼa Yferbootar vid. Edr huør er ſu Kona ſem heꝼur tiju Peninga/ ef huu

tijner einū/er eige so/ ad hun kueiker Lioos/ z soopar Hwsld/ z leitar vandle ga/ þangad til adhun sinur haň/ Og þa er hun hefur haň fundid/ samaň kallar hun Vinkonur sijnar z Grann konur/ seigiande. Samglediest m z mi er/ þuiad eg hefe miň Penirg apt z fu nded/ huorium eg tynda. Sijka so z sei ge eg ydur þ/ Fögnudur mun vera fy rer Englum Guds yfer einum Syn dugum/ þm ed Yferboot giorer.

IV Suñudag epter Tr.

Pistillin Rom. 8 Cap.

Ær Elskuleger Brædur. Eg helld þ þar fyrer/ ad Mootlæting þssa ra Tijma/ er ecke verd hia þre Dyrd sem vid oss mun openber verda. Þuiad ahyggiusamlegt epterbid Skie pnuñar/ bijdr epter Vopbyrtingu Gu ds Barna. Med þui þo ad Skiepnaň er hiegomanum vndergiefeň an hen nar Vilia/ helldur fyrer hans saker/ sem

sem hana hefur vnderlagt/ vppa Vo-
nena. Þuiad sialf Skiepnan mun ꝥ-
elsud verda/ af Þrælkan fallvalltrar
Veru/ til Dyrdarlegs frelsid Guds
Barna. Þuiad vier vitum/ ꝥad allar
Skiepnur ꝥorleinger/ ꝛ bera Sott m̄
oss allt til ꝥessa Tyma. Eige alleina
ska ꝥær/ helldur vier sialꝥer sem hoꝥ
um Andans Frumsok/ oss ꝥorleinger
med sialfum oss/ epter Þre Arfleyfd og
væntu epter endurlausn vors lykama.

Gudspialled S. Luc. 6 C.

OG Jesus sagde til sinna Lærisue
ina. Verid Myskunsamer/ lyka
sem ydar Fader er Myskunsam
ur. Onguan skulud ꝥier dæma/ so ad
ꝥier dæmest eige/ ꝥordæmid ecke/ so ad
ꝥier fordæmist eige/ fyrergiefed/ ꝛ ꝥa
mun ydur fyrergiefed verda. Giefed/
ꝛ ꝥa skal ydur giefast. Eina fulla
samþryckta vel skiekna ꝛ yfersliootan
lega Mæling/ mun Þr giefa j ydvart

 skaut

Skaut. Þuiad med þeirre hiꝛle somu Mælingu/ huørre er þier mælid wt/ mun ydur jñ aptr mællt verda. Og hñ sagde þeim eina Epterlijking/ Huort kañ nockr Blindur Blindañ ad leida?

Eda er ecke so/ ad þeir ꝑalla bæder j Grøfena? Læresueinniñ er eige yꝑer Meistaranum. Eñ nær Læresueinn eñ er sem hans Meistare/ þa er hann Algiørdur. Huad sier þu Flagleñ j þijns Brodurs Auga/ eñ ad þm Bialkanum ꝫ j þijnu Auga er/ giæter þu eige? Eda huørneñ mattu seigia Brodur þijnum/ Brooder/ leiꝑ þu ad eg

kurr

burt drage Bagleñ wt þijnu Auga/ þar ed þu ser ecke sialþur Bialkañ j þijnu Auga? Þu Hræsnare/ Drag fyrst wt Bialkañ wr þijnu Auga/ ꝛ sia þu þa til/ ad þu faaer wtdreigid Baglin wr þijns Broodurs Auga.

S. Johañis Baptistæ Dag/ Pist. Esa. 49.

Heyre þier mier Eyar/ og þier Foolked sem j fiarska erud/ hyg ged ad þui Drottiñ kallade mig j fra Moodurlijfe/ hañ Endurminntest mijns Nafns/ þa eg var eñ nu j Mod durkuide. Og hañ giorde miñ Muñ/ so sem huast Suerd/ hañ hulde mig vnder Skugga siñar Handar. Og hñ giørde mig so sem wtvaled Skeyte/ og falde mig j sijnu Pijlna Kofre. Og hañ sagde til mijn/ Þu ert miñ Þien are Jsrael/ fyrer huørn ad eg vil dyrk ast. Eñ eg hugsade. Eg erfidade for giefens/ ꝛ fyrerkiøme so mijnn Skyrk.

feika fyrer ecke/ og til onyttis. Þo ad mitt malefne se DROttins/ z mitt Embætte mijns Guds. Og eñ nu sei ger DROttiñ þetta/ sem ad mig hef ur fyrerbwid til sijns Þienara fra Modurlijfe/ ad eg skyllde vmvenda Ja cob til hans/ suo ad Jsrael verde ecke burtteckiñ. Þar þ er eg dyrdlegz j Aug lite DROTTins/ z miñ Gud er miñ Styrkur. Og hñ seiger/ Þad er oflijtt ed/ ad þu siert miñ Þienare til ad vpp rietta Jsraels Kyn/ og aptur ad fækia þ hid tapada af Jsrael. Helldur hef eg giort þig til Lioss heidiña Þioda/ so ad þu siert mitt Hialpræde allt til Veralldareñar Endemarka.

Gudspialled S. Luc. 1 C.

OG þa ed sa tijme var komiñ/ þ Elizabeth skyllde fæda/ z hun fæd:e Son. Og er Nagrañar heñar og Frændur heyrdu þ/ ad DR Ottiñ hafde margfalldad Myskun siñ

na

na vid hana/ ſamglødduſt þeir hen̄e/
Og þ ſkiede/ ad þr komu a hinum atta
unda Deige/ ad vmſkiera Sueinen̄/ z
nefndu han̄ ſijns Fødurs Nafne Za
charias/ En̄ Moder hans ſuarade z

ſagde. Onguan̄eigin̄/ helldur ſkal hn̄
Johan̄es heita. Og þeir ſogdu til he
nar/ þar er þo eigen̄ j þiſſe Ætt/ ſ ad
heiter þeſſu Nafne. En̄ þr bentu Fø
dur hans/ huad hn̄ villde ad han̄ hie
te. En̄ han̄ beiddeſt Knefaſpiallds/
ſkrifade og ſagde/ Johan̄es er hans
Neite. Og þr vndruduſt aller. Enn
jafnſnart laukſt hn̄s Mun̄ur vpp/og

Tunga hans talade/Lofande Gud.
Og Otte kom yfer alla þeirra Nagr
aña/z vm allar Fiallbygder j Judea
vÿdfrægduft øll þesse Ord. Og aller
þeir ed þad heyrdu/settu þad sier j Ni
arta/z søgdu. Quør grunar þig ad þe
sse Sueirn verde? Þuiad Hønd DR
Ottins var med hønum. Og Zachari
as Fader hans fylltest af Heilogum
Anda/spaade og sagde. Blessadur sie
DROTTiñ Gud Jsraels/þuiad hñ
vitiade og giørde Frelsan sijnu Folke.
Og hañ vppreiste oss eitt Nialparho
rn/j Hwse Davids þions sijns. So
sem hañ hefur talad fyrer Muñ sitt
na heilagra Spamañа/fra sem nu
eru af Nimenū. Hñ frelsade oss fra
Ovinum vorum/z af Nende allra fra
sem oss hotudu. Hñ giørde z Myskun
semd vid Fedr vora/z miñtest a siñ hei
laga Sattmaala. Og a þ Saare er hñ
soor Fodur vorum Abraham/ ad hñ
giæfe oss þad. Ad vier leyster af Nen
de

dt Dyfna vorra/ þionududum hm̄ i ann Otta. J Heilagleika og Riettlæte ꝼ honum sialfum/ alla vora Lijfdaga. Og þu Sueirn munt kallast Spaama dur hins hædsta/ þuiad þu munt fyrer reña Augliti DROTtins/ ad tilbwa hans Vegu. Og ad giefa hans Foo lke skilning Saaluhialparenar/ til Fyrergiefningar Synda þeirra. Fyrer Myskunar Jdur Guds vors/ j huoriū hañ vitiade vor vppruñeñ af Hædū/ Ad lysa þeim sem j Myrkrum og Da udans Skugga sitia/ til ad greida Fæt ur vorar fram̄ a Veg Fridarens.

A. Mariu Messu Vit
iunar Dag/ Pist Esa. 11.

HAr mū vpprecka eirn Kuistur af Kyne Jesse/ og ein Grein af ha ns Root mun A[illegible]ext bæra/ yfer huorium ad mun huijlast Ande DR OTtins/ Og hans Reykelses Offr mun verda j Otta DROttins. Hann mun

mun ecke dæma epter þui sem hn̄s Au
gu sta / ei helldur hegna epter þui sem
hans Eyru heyra. Helldur mun han̄
dæma þa hina Fatæku med Riettlæte
z m dome hirta þa aumu j Landenu:
Og hn̄ mun slaa Jordena med Vende
sijns M ins / z deyda þa hinu Omilll
du med Anda sin̄a Vara. Og Riett
læted mun vera Bellte hans Lenda / z.
Trwin̄ Lindin̄ hans Nyrna.

Gudspiallð S. Luc 1 Cap.

A Þeim Dogum. Stood Maria
vpp / og poor med flyte til Fiall
bygda j Bo gena Juda / j stigreck
j Hws Zachariæ / og heilsade Eliza
beth. Og pad skiede so / þa er Eliza
beth heyrde Heilsun Mariu / ad Bar
ned spratt vpp j hennar Kuide. Og
Elizabeth vpp fylltest af Heilogum
Anda / kallade hæarre Roddu z sagde
Blessud ert þu a medal Kuenna / og
Blessadur er Avogstur Kuidar þijns.
Og.

Og huadan kiemur mier þetta/ ad Mooder DROTTins mijns kiem ur til mijn? Sia þu/ þa er Rodd þin nar Kuediu kom mier til Eyrna/ þa hlioop Barnid vpp af Fagnade j mijn

um Kuide. Og Sæl ert þu sem trw der/ þuiad þad mū fullkomnast/ huad þier var heited af DROTTine. Og Maria sagde. Mijn Ond mykl[ar] DROTtin. Og mijn Ande gladdest j Gude Heilsugiafara mijnū. Þuiad hū leit a Lægging Ambættar sinar/ sia af þui munu mig hiedan af allar Ætter sæla kalla. Þuiad hū giørde vid mig

mykla

myckla Hlute sa sem mæktugur er/ og
hans Nafn er heilagt. Og hns Mi-
skunseme varer fra einne Kynslod til
añarar/yfer øllum þeim sem hañ ótt
ast. Hañ framde Magt med sijnum
Arme/ sundurdreifde hañ Dramblæ
tū j Þra Hiartans hugan. Volldugä
sette hañ af Stoole/ og vpphoof Lijte
lata. Hungrada fyllte hañ øllū Gi
ædum/ z hinum Rijku slepte hañ fat
tækum. Hañ Endurminteft Myskun
ar siñar/ z medtook siñ Þioon Jsrael.
So sem hañ talade til Fedra vorra/
Abrahams/ og hans Afkuæmis ad
Eilijfu. Og Maria var hia heñe/ so
nær sem þria Manude/ og foor sijdañ
aptur til sijns Heimkynnis.

V Suñu Dag epter Tr.

Pistilen skrifar S. Pet.
1 Pist. 3 Cap.

Kiæres

Kiærer Brædur. En ad allt ſeck
an/verid aller einhugader/ſam
pöluger/Brodurleger Myſkun
ſamer/Audmiüker. Endurgiallded ec
ke Illt fyrer Illt/eingeñ Skamaord
ÿpret Skamaryrde/ hellder bleſſed þar
giegn. Og vitid/ ad þier erud þar til
kallader/ad þier Bleſſanena ſkylldud/
erfa. Þui hũ hñ vill Lifa z ſiaa Goo
da Daga/ſa ſtille ſyna Tungu ad hũ
eckert vont tale/z ſyn᷑ Varer ad þær
eige Flærd tale. Hñ ſkal hneygia ſig
fra Vondu/z giora þad hid Gooda.
Leite hñ Fridarens/z epterfylge hon
um. Þuiad Augu DROTTins eru
yfer Riettlatũ/z hans Eyru til Bæ
na þra/enn Aughte DROTTins er
yfer ollum þeim ſem illa giora. Huor
er ſa/ydur giete grandad/ef þier fylg
ied þui enu Gooda? Og þoott ad þier
lijded þ Riettlæteſins ſaker/þa erud þi
er ſæler. Og hrædeſt ecke þeirra Ogn
aner/z ſkielfeſt ecke. Helldur helged

Eud

Gudspialled Luc. 1 Cap.

A Þann tijma. Og þad skiede/ þa
er Folkid þlyckteft ad honum/
til ad heyra Guds Ord/ og hñ
sialfur stood vid Siooiñ Genezareth/
og hañ leit tuo Skip standa vid Sio
eñ. Eñ Fiskararner voru stigner af
Skipunum/og þuodu Neteñ. Hann
stie þa vppa añad Skipid/ þ sem var
Simonar/ z bad hñ ad draga nockud
þra Lande. Og hñ sat og kiende Folk
enu af Skipinu. Og s hañ gaf vpp
ad kieña/ sagde hañ til Simonar. Or
ag þu wt a Diwpid/ z leysid vpp ydar
Net til Fiskedrattar. Simon suarade
z sagde til hñs Meistare/ j alla Nott
høfū vier erfidad/ z feingū eckert/ Eñ
j þijnu Orde mun eg Netenn wtkasta
Og þa þr hofdu þta giort jñeluktu
þr mykla mergd Fiska/ so ad þra Net
ripnudu. Og þeir bendu sijnum Fielog
um

gum sem voru a hinu ødru Skipenu/ pad peir kiæme þar/ z hialpudu þeim Og þr komu z hloodu bæde Skipin full/ so ad þau suckv ad meſtu. Pa ed Simon Petur sa þetta/ piell hañ til Kniaña Jesu/ z sagde. Gack fra mier Lavardur/ Þuiad eg em Madur Syn dugur/ Aþ þui ad Felmtur var yfer hañ komiñ/ z alla þa ẽ med hm̃ voru af þeim Fiſkedrætte er þeir feingu til samans/ lijka z eirneñ yfer Jacobum z Johañem/ sonu Zebedei/ sem ad vo ru Lagsmeñ Simonar. Og Jesus sa gde til Simonar. Ottast þu eige/ þui ad hiedan j fra ſkalltu Menn veida. Og þr drogu ſijn Skip ad Lande/ yfer gafu/ allt samañ/ z pylgdu hm̃ epter.

VI Suñudag epter Tr.

Pistilliñ Rom. 6 Cap.

Elſkulegar Brædur. Huad eigũ vier ad seigia hier til? Skulum vier þa j Syndeñe bliſa/ ſuo ad

 Nad

Naadeñ meige yfergnæfa? Fiærre ſie
þui/ Þuiad ef vier erum Syndeñe da
uder/ huorneñ meigum vier þa lifa j
heñe? Vite þier ecke/ ad aller vier ſem
ſkijrder erum j Jeſu Chriſto/ þ. vier er
um j hans Dauda ſkijrder. Þui erum
vier eirneñ mz hønū greptrader/ fyrer
Skijrnena j Daudā/ vppa þ/ ad lijka
ſem Chriſtur er vppvakiñ fra Daud
um/ fyrer Dyrd Fødurſins/ lijka ſuo
ſkulum vier ganga j Nyungu Lijfda
gaña. Þuiad fyrſt vier erum mz hm̄
plantader ſo ſm̄ hn̄/ j hn̄s Dauda/ ſo
verdū vier og hm̄ lijker j Vppriſuñe/
vitande þ/ ad vor gamle Madr er mz
hønū kroſſfeſtur/ ſo ad afſkiæfeſt Lijk
ame Syndareñar/ ad epter þ þionud
um vier eige Syndeñe. Þuiad huor
ſem deyddur er/ hañ er Riettlætur ord
iñ af Syndenne. Eñ fyrſt vier erum
deydder med Chriſto/ þa trwum vier
þ vier munum med hm̄ z eirniñ lifa.
Eñ vier vitū þad/ ad Chriſtur er vpp
vak

vakiñ fra Daudum/ z deyr ecke meir/ Daudeñ mun z eige meir drottna yfer hm̃. Þui þ hñ doo/ þ er hañ einusiñe Syndeñe dæreñ. Eñ þ hañ lifer/ pad lifer hañ Gude. So z lÿka þier/ skul ud hallda ydur sialfa þar ꝥ/ ad þier sie ud og deydder fra Syndeñe/ enn l ꝑed Gude/ J DROttne vorum Jesu Chr isto. Þar ꝥ/ lated nu Syndena ecke drottna j ydrū daudlegum Lykama/ so ad þier hlyded hefie j heñar Girndū.

Gudspialled Matth. 5. C.

Þañ tijma. Jesus sagde til siña Læresueina. Eg seige ydur/ nema so sie/ ad ydart Riettlæte yfer gnæfe meir eñ þad hiña Skriptlær du z Phariseis/ þa munud þier eige jñ ganga j Hmeriyke. Þier hafed heyrt huad sagt er til Þra Gomlu. Ecke ska ltu Mañ vega. Eñ huør hañ vega Mañ/ sa verdur Doms sekur. Eñ eg seige ydur þ/ huør hañ reidest Brodur

Eñ sijnū

ſijnum/ſa verdur Dooms ſekur. Eñ
huor ſem ad ſeiger til Brodur ſijns/
Racha/ hañ verdur Raads ſekur. Eñ
huor ſem ſeiger/ þu Aꝑglape/ hñ ver
dur ſekur Heluijtis Elldz. Þar ꝑyrer

nær ed þu offrar þijna Gaafu til Allt
taris/ z þier kiemr þar til hugar/ þad
þiñ Broder haꝑe nockud a moote þi
er/ þa lættu þar þijna Gaꝑu ꝟ Allta
renu/ z far ꝏdur ad ſætta þig vid bro
dur þiñ/ z kom þa ad offra þijna Ga
ꝑu. Vertu ſnarlega ſamþyckur þijnū
Mootſtodumanne a medan þu ert eñ a
Veige med honū/ ſuo ad eige ſielꝑ þig
þiñ

þitt Mootſtødumadur Domaranum/ og Domariñ ſelie þig Þienaranum/ z verder ſo j Dyblyſſu kaſtadur. Sañ lega ſeige eg þier/ ad eige muntu þan wt þara/ þangad til þu hefur borgad hiñ ſijdaſta Pening.

VII Suñuag eper Tr.

Piſtileñ Rom. 6. Cap.

Kiærer Brædur. Eg hlijt hier Mañlega af ad ſeigia/ fyrer yd ar Holldz Breyſkleika ſaker. Þuiad lijka ſem þier hafed ydar Limu lied til ad þiona Ohreinleikanum/ fra odru Ranglæte til añars/ lijka ſo ſku lu þier z liea nu ydar Limu til ad þio na Riettlætenu til Helgunar. Þui þa þier vorud Þrælar Syndareñar/ voru þier frij fyrer Riettlætenu. Huorn A voxt høfdu þier þañ tijma/ þañ þier ſkameſt ydar nu af? Þuiad Endalok þra Hluta er Daudiñ. Eñ nu erud þier frelſader fra Syndeñe/ og ordner

Guds Þienarar/ og hafed þui ydvarn Avogſt til Helgugar/ eñ ad Endolok unum eilijft Lijf. Þui Verdlaun Syndareñar er Dauđiñ/ Eñ Guds Gaf ꝑa er eilijft Lijf j DROTTine vorum Jeſu Chriſto.

Gudſpialled Mart. 8. Cap.

Þan tijma. Þa þar var eñ margt Folk komed ſamañ/ ⁊ hafde ecke til Matar. Jeſus kallade ſijna Lærſueina til ſijn/ ⁊ ſagde til þeirra. Mig aumkar yfer Folked/ þui ad j þria Daga hafa þr hia mier verad

red/og eckert til Matar hapt. Og ef eg læt þa pastande heim til sijn fara/ þa vanmegnast þr a Leidenne. Þuiad sumer voru langt ad komner. Og hns Lærefueinar suorudu honum. Huad an fæum vier þau Braud/ hier a Eyðemørku/ so ad vier fæum þa mettad? Og hann spurde þa ad. Hnørsu mørg Braud hafe þier? Þeir søgdu honum Sio. Og hn skipade Folkenu nidur ad setiast a Jørdena. Og took þau sio Brauden/ þackade z braut sundur/ z þieck sijnum Lærefueinum/ ad þr legde þau fram. Og þeir løgdu þau framm fyrer Folked. Þeir høfdu z fæeina Fiska/ z þa hina somu blessade hann z baud fram ad legia. Enn þr neyttu/ og vrdu metter. Og þeir tooku vpp þad yfer var/ sio Karfer med Afgangs Leyfar. Enn þeir sem neitt høfdu/ voru nær fiorar Þusunder/ og hann liet þa j burt fara.

VIII Sunnudag epter T.
Pistilenn skrifar S. Pall.
Rom. 8. Cap.

Mi Elskuleger Brædur. So erū vier nu Skulldunautar en ecke Holl sins/ so ad vier lifū epter Hollde enu. Huiad ef þier lifed epter Hollde nu/ munu þier deyia. En ef þier deyd ed gyrer Andann Hollds sins Girnder/ þa munud þier lifa. Huiad huor he lst sem Guds Ande stiornar/ þeir eru Guds Born. Huiad þier hafed ecke medteked Þrælkunar Anda/ suo þier þurfed nu aptur ad vgga vm. ydur/ helldr hafe þier medteked sonarlegan Anda/ fyrer huorn vier kollum Abba elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vitnisburd med vorum Anda/ ad vier sieum Guds Syner. En fyrst vier er um Syner þa erum vier Erfingiar/ Sannarlega Guds Erfingiar z Sam arfar Christi/ ef vier lijdum med ho num

num/ uppa þad ad vier verdum eirnen med honum dyrdleger.

Gudspialled S. Matth. 7 C.

I Þann tijma. Jesus sagde til sinna Lærisueina. Vakted ydur f. Fals Spämonnum/ sem koma til ydar j Sauda Klædum/ Enn hid jnnra eru þeir glepsande Vargar. Vt af þeirra Avoxtum meige þier kienna þa. Verda nockud Vijnberenn saman lesenn af Þyrnunum eda Fykiurnar af Þystlunum? So lijka mun huort Gott Trie giora godan Avoxt

ek huert vont Trie vondañ Avogst. Gott Trie gietur ecke bært vondan Avogst/ z ei helldur gietur vont Trie fæ rt goodañ Avoxt. Og huort þ Trie sem ecke giører godan Avozt skal upp hogguast z j Elld kastast. Þar þyrer meige þier wt af þra Avoxtum þeck ia þa. Þeir munu ei aller sem til miñ seigia/ HERRa/ HERRa/ jñg a nga j Guds Rijke Helldur þeir sem gi orna Vilia miñs Fodurs/ þess a Him num er. Marger munu til miñ seigia a þeim Deige/ Herra/ Herra/ hofū vi er ecke spaad j þijnu Nafne/ hofū vier ecke j þijnu Nafne Dioxla wtrekid z giordū j þijnu Nafne morg Krapta verk? Og eg mun þa jata þm/ ad all drei þeckta eg ydur/ Fared þra mier al ler Illgiorda meñ.

IX Suñudag epter Tr.

Pistelen skrifar S. Paall.
1 Cor. 10. Cap.

Goder

Boder Brædur. Petta er skied oss til Fyrermyndar / ad vier skulū ei gyrndast huad jllt er so sem þr girntust. Giørest z eige Skurgoda Pienarar/lÿka so sem nockrer af þm vrdu/epter þui ȝ skrifad stendr Folked setteft nidur ad eta z drecka/z stood vpp ad dansa. Drÿium og ecke Hooraner/so ȝ nockrer wt af þm drÿg du Hooraner/z fiellu a einum Deige þriar Pusunder z tuttugu. Freistū og eige Christs/so ȝ nockrer af þm freist udu/z fyrerfooruft af Hoggormum. Mogled z ecke/so ȝ nockrer aþ þeim mogludu/z fyre foruft af Eydelegg iaranum. Petta allt er skied þeim til Fyrermyndar/eñ er skrifad oss til Bid vørunar/yfer huørta þessa Heims en de er komiñ. Fyrer þui/huør hñ lætz stter þikia/þ hñ stande/gaumgiæfe sa ad hñ falle eige/ Ydur hefur enn nu ecke hent nema mañleg Freistne. Eñ Gud er trw/sa ȝ ecke lætur ydur freist

aſt

ast/fram̄ yfer þ þi' kuned ad lyda/ Ne
Udur giører hn̄ þ/ ad Freistingen̄ pæ
þan̄ Enda/ ad þier giefed stadest.

Gudspialled S. Luc. 16 C.

Å Þeim tyma. Jesus sagde til sin
na Læresueina. Nockur Madr
Audugur var þar/ sa ed hafde
eitn Rædsman̄/ sa same var ofrægdur
vid han̄/ so sem hefde han̄ eydt hans
Gotze. Og hn̄ kallade þan̄ sama til
syn/ z sagde til hans. Nuad heyre eg
þetta af þier? Gior þu Reikningskap
af þinē Rædsmensku. Þuiad þu mætt
eigi

rige leingur Rꝍdsmenſku hafa. Eñ Rꝍdsmadurinn ſagde med ſialfū ſier. Huad ſkal eg til giøra/ miñ Herra ſuï pter af mier Rꝍdsmenſkuñe? Eg du ge ecke til ad grafa eñ eg ſkamaſt mijn ad bidia. Eg veit hnad eg ſkal giøra nær ed eg verd ſettur af Rꝍdsmenſku ñe/ ſo ad þeir medtake mig j ſijn Hws. Þar ꝥ kallade hañ ſaman alla Skull dameñ ſijns Herra/ z ſagde til hins fy rſta. Huørſu myked ertu ſkylldugur mijnum Herra? Eñ hañ ſagde/ Hund rad Tuñur Vidsmiørs. Og hañ ſag de þa til hans/ Tak þitt Brief z ſeſt nidur/ z ſkrifa ſnarlega fimtiger. Ep ter ꝥ ſagde hñ til hins añars/ Eñ hu ørſu myked ertu ſkylldugr? Sa ſagde. Hundrad Mꝍlekierolld Hueitis. Þa ſagde hñ til hñs/ Tak þitt Brief og ſkrifa attatijge. Og Herrañ lofade þañ Rꝍnglꝍta Rꝍdsmañ/ ꝥ hñ haf de giort ſo forſialega. Þui þeſſa Hei ms Børn eru kiænare ſonū Lioſſens j þeirra

Fra Kynslood. Og eg seige ydr/Giored ydr Vine af þm Rangloetis Mam̄ona/so ad nær ydur þrytur/ad þr med take ydur j eilyfþar Tialldbuder.

X Suñu Dag epter Tr.

Pist. 1 Cor. 12. Cap.

Esskleger Brædur. Eg vil eigē dylia fyrer ydur/vm þær andleg ar Gæfur. Þier vited þ/ad þier vorud heidner/ og giengud burt til Mallausra Skurgoda/suo sem þier vorud tilleidder. Fyrer þui kuñgiore eg ydur/þ eingiñ sa ȝ þyrer Guds And da talar/ formæler Jesu/ Og eingiñ þær DROTTIñ Jesum kallad/ nema þyrer heilagañ Anda. Giafernar eru marghattadar/eñ hiñ same er And eñ. Þar eru ȝ marghattud Embætte eñ hiñ same er DROTTIñ. Þar eru ȝ marghattadar Verkaner/eñ hiñ same Gud er/ȝ verkar alla Hlute j ollu. Eñ j sierhuorium einum audsyna sig Giaper Andans/til almeñelegrar nyt

ferndar. Einum verdur giefed þ Anda ad mæla af Vitsku/ eñ ødrum verdur giefed ad tala af Skynseme/ af hinum sama Anda. Ødrum Trwann i sømum Anda. Einum giafer Lækningaña/ i sømum Anda. Ødrum Kraptaverk ad giøra. Ødrum Spaadomar. Og ødrum ad giøra adskilianlega grein Andaña. Einñ ødrũ marg hattud Tungumaal/ Einum ødrũ wtlegging Tungumalaña. Eñ allt þetta verkar hiñ same Ande/ skiptande sier huørium epter þui sem hñ vill.

Gudspialled Luc. 19 Cap.

Þann Tijma. Og þa ad Jesus kom nær/ ad hñ sa Borgena griet hñ yfer hene/ z sagde. Eþ ad þuvißer huad til þijns Fridar heyrde/ þa munder þu a þessum þijnum Tijma þar vaktan a hafa/ eñ nu er þad hulid fyrer þijnum Augum. Þuiad þeir

Dag

Dagar munu koma yfer þig/ þad þijn er Ovtner munu byggia Hervirke j kr ingum þig/ z þijn Born med þier/ og vmkringia þig/ z a alla vegu ad þier þreingia z þig nidur ad Jordu briota

z ecke munu þeir j þier laata Stein yf er Steine vera/ af þui þu þeckter ecke þiñ Vitiunar tijma. Og hñ gieck jñ j Musterid/ z took til ad reka wt þa ſ selldu z keyptu þar jñe/ z ſagde til þe irra. Skrifad er/ ad mitt Hws ſie Bæ na Hws/ eñ þeir hafid giort þad ſem añad Spillvirkia jñe. Og hún Dag

kiende

kiende hafi j Musterenu. Efi Kiekemaña hoͤfdingiar z Skriptlærder/ z Villdarmeñ Lydsins/ leitudu fast epter/ ad fyrerkoma honũ/ z gatu þ ecke fundeð/ huad þr skylldu giora honũ. Þuiad allt Folked hnie ad honum/ z hlydde hans Ordum.

XI Suñudag epter Tr.

Pist. 1 Cor. 15. Cap.

MJskuleger Brædur/ Eg amiñe ydur a þad Evangelium/ s̃ eg predikade ydur/ huort þier med tookud/ j huoriu þier og standed/ fyrer huort þier verdid z Saluhólpner/ nu̾ þm hætte sem eg kuñgiorda þ ydur/ ef ad þier hafed þui hallded/ vtan so ste ad þier hafed til oñytis trwad. Þui eg gaf ydur j fyrstu huad eg medtok/ þ ad Christur sie Lijflatiñ/ fyrer vor ar Synder/ epter Ritningunum/ z ad hñ sie grafeñ/ z hñ sie vpp aptr risen a þridia Deige/ epter Ritningunum/

M og

og þ hañ er ſiedur af Cephas/ z epter þ aþ hinum toolf. Og þar epter var hñ ſiedur meir eñ af þim̃hundrud Br ædrum j ſeñ/ aþ huøriũ ad marger eñ lifa til/ eñ nockrer eru ſofnader. Og epter þ var hñ ſiedur aþ Jacobo/ þar næſt aþ øllum Poſtulunum. Og ſijd aſt allra er hañ ſiedur aþ mier/ ſo ſ̃ af Otijmabærum burde/ Þuiad eg em mi nſtur Poſtulaña/ z eige verdugr ad eg ſkule Poſtule heita/ ꝑ þ ad eg oþſokti veitte Guds Sofnude. Eñ aþ Nad Guds er eg þ eg er. Og hans Nad medr mier var ei til onyttis/ helldr hef eg erfidad meir eñ þeir aller/ eñ þo eg ecke/ helldr Nad Guds ſ̃ mz mier er.

Gudſpialled Luc. 18 Cap.

A Þeim Døgũ. Jeſus ſagde til nockra þeirra ſem treyſtu vppa ſialfa ſig/ liſka ſem mundu þeir riettlæter vera/ z þorſmædu ædra/ þſ ſa Epterlyking. Tueir Meñ geingu

opp

vpp j Musterid ad bidiast ꝥ/ eirn var Phariseus/ en̄ an̄ar Tollheimtumad ur. Pharisearin̄ stood/ ꝛ badst nu þan̄ en̄ þyrer med sialfum sier. Gud/ eg þa cka þier/ ꝥ eg em ei so sem adrer men̄/

Ræningiar/ Orietlvijer/ Hoordooms men̄/ eda so s̄ þesse Tollheimtumadur eg fasta tuisuar j Viku/ ꝛ gief Tiun̄ der af øllu þui eg a. Og Tollheimtu madurin̄ stood langt j burtu fra/ ꝛ vill de ecke vpp lypta sijnū Augū til Him̄ ens/ hellder barde hn̄ sier a Briost/ ꝛ sagde. Gud/ vertu mier Syndugū Lij knsamr. Eg seige ydur/ þsse foor riett

M ij latur

lætur framar hinū/ j slett Nœs. Þui ad huør sa s̄ sig sialfañ vpphefr/ hñ skal midur lægiast. Og huør s̄ sig sial fan midurlæger/ hañ mun vpp hafeñ verda.

XII Suñu D. epter Tr.

Pist. 2 Cor. 3. Cap.

MEskulleger Bradr. Slijkt traust høfum vier til Guds/ fyrer Christum/ Ei þ ad vier sieñ af sial fum oss til neyter/ nockud ad hugleida so sem af oss sialfum til/ helldr ef vier erum nockru nyter/ þa er þ af Gude/ sa ed oss giørde nyta fram̄ ad þlytia Embætti hins nya Testamentis/ ecke Bookstafsins/ helldur Andans/ þuiad Bookstafuriñ deyder/ eñ Andiñ lijfg ar. Eñ ef þ Embætte sem fyrer Bok stafeñ deyder/ z a Steinū var gra̋fed/ hafde þañ Biartleik/ ad Israels Sy ner gætu ecke lited j Asionu Moysis/ fyrer Biartleika saker hans Andlitis

sem

sem þo tekur Enda. Huorneñ skyllde
þa ecke myklu meir þ Embætte sem
Andeñ giefur/ Biartleika hafa? Þui
ad/ ef þad Embætted sem Fyrerdæm
ingena predikar hefur Byrtu/ myklu
framar mun þa þ Embætte ſ Riett
læted bodar/ yfergnæfanlegañ Biart
leika hafa.

Gudspialled S. Marc. 7 C.

OG þa Jesus gieck j burt aptur/ wr Lands alfū Tyri ꝛ Sydo nis/ Kom hañ til Siafarens j Galilea/ j midiar Bygder fra tiju sta

hana. Og þeir leiddu til hans þann
Man̄ ſ daufur ꝛ Mallaus var/ Og
badu ad han̄ legde Hendur yfer hn̄.
Og han̄ veik honum aſſijdis fra Fol
kenu/ liet ſijna Fingur j hans Eyru/
hrækte wt/ ꝛ æhrærde hans Tungu/
leit vpp til Himens/ Andvarpade og
ſagde til hans. Nephata/ þ er/ opna
þig/ Og jafnſnart þa vpplukuſt hn̄s
Eyru/ þa vppleyſteſt ꝛ eirnen̄ Fiøtur
hans Tungu/ ſo ad han̄ talade rieſt.
Og han̄ fyrerbaud þeim ad ſeigia þ
neinum/ En̄ þui meir ſem han̄ þbaud
þeim þ/ þſſ meir þa vijdfrægdu þeir þ
wt ꝛ þa vndrade þetta næſta miog/ ſe
giande. Allt giorde hann vel/ huiad
Dauþa lætur han̄ heyra/ ꝛ Mallau
ſa tala.

XIII Sun̄u D. epter Tr.
Piſtilen̄/ Gal. 3 Cap.

Kiærer Brædur. Eg tala epter
Man̄legum Plagſid. Eingen̄
ſer

Forsmæer Testamentum eins Manz
nær þad er stadfest/ nie eykur þar vid
nockru. Nu eru þo Fyrerheiten Abra
ham til sögd/ og hans Sæde/ eige seí
ger hann Sædunum/ so sem sleu þau mö
rg/ helldur so sem ꝥ eitt Sæde/ i þinu
Sæde/ huör ad er Christur/ Enn þet
ta seige eg/ ad ꝥ Testament/ sem til
forna er stadfest af Gude/ vppa Chr
istum/ verdur ecke onytt giört/ so ad Fy
rer heited skyllde fyrer Lögmæled enda
taka/ huört ed giefed hefur vered fyr
er fiorum hundrudum z þriatÿu ärum
þar epter. Þui ef ad Arfleifden yrde
fyrer Lögmæled afrekud/ þa er hun
ecke giefen ꝥ Fyrerheited. Enn Gud
hefur ꝥ Fyrerheited giefed hana A
braham. Huar til skal þa Lögmæled?
Þad er tilsett vegna Yfertrodslunar/
þangad til ad kiæme Sæded/ huöriu ꝥ
var heited. Og Lögmæled er skickad
af Einglunum/ fyrer Hond Medalgau
ngumannsins. Enn Medalgöngumadr

ꝛum er ei ad eins/ einka Medalgaungu madur/ eñ Gud er eirn. Nuørneñ þa? Nuort er þa Løgmaled j giegn Guds Fyrerheites? Þad sie fiarre. Þui ef þ Løgmaal være giefed sem lijfgad giæte/ sañlega þa kiæme Riettlætid wt af Løgmælenu. Eñ Ritningiñ hefur þ allt jñeluckt vnder Syndeñe/ suo ad þ Fyrerheit sm̃ kiemur ꝧ Trwna a Christum/ giæfest Trwudum.

Gudspialled Luce. 10 Cap.

OG Jesus hañ snere sier til siña Læresueina/ z sagde þeim sierdeilis.

kis. Sæl eru þau Augu sem sia þ/ þu ad þier sioed/ Þuiad eg seige ydur/ þ marger Spamen̄ z Kong*/ villdu ha þa sied/ huad þier siaed/ z sau þ ecke/ z ad heyra huad þier heyred z heyrdu þ eige. Og sia/ ad nockur Logvitring ur stood vpp/ freistade hans z sagde. Meistare Huad skal eg giora so ad eg eignest eilijfs Lijf? En han̄ sagde til hn̄s. Huad er skrifad j Logmalenu? Huorneñ les þu? Han̄ suarade z sag de. Elska skalltu DROTTin̄ Gud þin̄/ af ollu Hiarta þijnu/ z af allre Ondu þine/ z af ollum Mætte þijnu og af ollu Hugskote þijnu. Og þinn Naunga sem sialfan̄ þig. Jesus sag de til hans/ Þu suarader riett/ Gior þ z muntu lifa. En han̄ villde Riettlæ ta sialfan̄ sig/ z sagde til Jesu. Huor er þa min̄ Naunge? Jesus suarade z sagde. Madur nockur foor fra Jeru salem/ ofan til Jericho/ z hrasade a medal Ræningia/ huorier ad ræntu hn̄

Klædum/ z lemstürdu hn̄ Sarū/ gein gu sijdan j burt/ z lietu han̄ par epter hælfdaudan̄ liggia. Eñ so bar til/ ad Kieñemadur nockur poor ofan pañ sa ma Veg/ z er hn̄ leit hn̄/ gieck hn̄ fr am̄ hia hm̄. Slijkt hid sama Levitiñ pa han̄ kom nærre þm stad/ z sa han̄ gieck hn̄ par fram̄ hia. Eñ Samver skur Madur nockr foor vm fariñ veg/ kom par nærre hönum/ z ð hn̄ sa hn̄ pa hrærdest hn̄ ap Myskun vid hañ/ z gieck ad hönum/ batt vm Sar hn̄s hellte par j Vidsmiore z Vijne/ z la gde hn̄ vppa siñ Eyk/ z plutte til Her bergis/ gaf z giætur ad hönum. Eñ añars Dags par epter pa hañ poor j burt/ tok hn̄ vpp tuo Peninga/ z fieck Hwsbwandanum/ og sagde til hn̄s/ Nap pu gaat a hönū/ z huad pu legg ur meira wt/ þ skal eg Borga/ nær ad eg kiem aptur. Huør þra priggia syn est pier vera pess Naunge/ sem hrasa dur var a medal Ræningiaña? Enn

hañ

han sagde. Sa sm̄ giørde Myskunar
verked a hon̄ū/ Jesus sagde til hans.
Far þu og giør slijkt hid sama.

XIV Sun̄u D. epter Tr.

Pistillen̄ Gal. 5. Cap.

Elskuleger Brædur. En̄ eg seige
ydur/ ganged j Andan̄ū/ þa mu
nud þier ecke fullkomna Holld
ins Girnder. Þuiad Hollded girnest j
mote Andan̄ū/ z Anden̄ j mote Holld
enu. Og þesser eru huør a mote ødrū
so ad þier giøred ecke huad þier vilied
En̄ ef Anden̄ stiornar ydur/ þa erud
þier ecke vnder Logmalenu. Þuiad
holldsins Verk eru openber/ sm̄ ad eru
Hoordoomur/ Frillulifnadur/ Saurlif
fe/ Lausung/ Skurgoda dyrkan/ Fiøl
kinge/ Fiandskapur/ Hatur/ Agg/ Re
ide/ Þræta/ Sundurþyckia/ Tuidræg
ne/ Ofundskapur/ Man̄drap/ Ofdry
ckia/ Ofneytsla/ z þessum lijkt/ vt af
huørium eg heþe ædur þ sagt/ z seige

enn

eñ nu þ/ad þr ꝰ slijkt giøra/erþa ecke Guds Rijke. Eñ hier j giegn er Avøxstur Andans/ Kiærleike/ Føgnudur Fridur/ Þolenmæde/ Blijdleike/ Good gyrne/ Trw/ Hoogværd/ Hreinlijfe/ j giegn slijku er ecke Lögmalid. Enn þeir ꝰ Christo tilheyra/ þr krossfesta sitt Holld/asamt mz Gyrndum z Tilhneigingum.

Gudspialled/ Luc. 17. Cap.

Y þañ tijma. Og þ skiede so/ þa ed Jesus gieck til Jerusalem/ ad hañ þerdadest j giegnum midia

Sam

Samariam z Galileam. Eñ sem hñ
gieck jñ j nockurt Kauptun mœttu hø
num tiju Lÿkþraer Meñ/ huøriet ad
ſtodu langt fra/ hoopu vpp ſijnar Ra
dder/og ſøgdu. Jeſu gode Meiſtare/
myſkuna þu oſſ. Eñ sem hañ leit þa/
ſagde hñ til þeirra/Fare þier/z ſyned
ydur Kieñemøñunum. Og þad ſkiede
ſo/þa er þeir geingu þadañ/ ad þeir
vrdu hreiner. Eñ eirn wt af þeim/
nær hañ ſa þad adhañ var hreiñ vo
rdeñ/ſnere hañ aptur/loþande Gud/
med hærre Rauſt/ fiell fram̄ a ſijna A
ſionu fyrer Fætur Jeſu/ giørande hø
num þacker/z þeſſe var Samverſkr.
Eñ Jeſus ſuarade z ſagde. Huørt vo
ru ecke tiju hreiſnader? Eñ huar eru
hiner niju? Fanſt eingiñ añar ſa apt
ur ſnere z giæfe GudeDyrdena/nema
þeſſe Vtlendingur? Og hann ſagde
til hans Statt vpp/ og þar hiedan/
þuiad þijn Trw giørde þig Hialpleg
ann.

Fim

XV Sunu D. epter Tr.
Pistilen Gal. 6 Cap.

Kkuleger Brædur. Ef vier lif um j Andanum/ þa gongū z so einnen j Andanum/ verū ecke A giarner hiegoma Dyrdar/ huor ann aū jūbyrdis ad reyta z ofunda. Kiær er Brædur/ Ef ad Madur verdr j ein huoriū Glæp hindradur/ þa leidriett ed hañ med Hogværum Anda/ þier s erud andleger/ z haf gaat a sialfum þi er/ ad þu verder ecke og so freistadur/ Eirn bere ānars Byrde/ og so munud þier vppfylla Christi Logmal. Eñ ef einhuor lætur sier þikia/ þ hañ sie nockud/ sem hañ er þo eckert/ sa tæler sialfan sig. Eñ huor z eirn reine sijn eigen verk/ þa mun hū a sialfum sier Hrosan hafa/ eñ ei a odrum. Þuiad huer og eirn mun sijna Byrde bera. Eñ sa er leidriettur verdur med Orde nu/ hū byte honum allshattudum gi

ædum

Ødum/sem hn̄ leidrietter. Fared eige
viller vega/Gud lætur eige ad sier hæ
da. Þuiad huad Madurinn sæer nidur
þ mun hn̄ vppskiera. Þuiad huor hn̄
j Holldenu nidur sæer/sa mū af holld
enu Skadsemd vppskiera. Eñ huor
hann j Andanum nidur sæer/sa mun
aþ Andanum vppskiera eilijft Lijf.
Þreytunst vier ecke gott ad giora/þui
ad a sijnum tijma munum vier vppskie
ra ean aflæts. Þar fyrer/a medan vi
er høfum tijmañ/þa giorum gott hu
orium Manne/eirna mest þeim sem
eru Trwareñar Heimkyñe.

Gudspialled Matth.6.C.

J Þañ Tijma. Jesus sagde til
sinna Læresueina. Eingenn
kann tuemur Herrum j senn
ad þioona. Añad huort hañ
afræker þañ eina/z elskar hiñ añañ/
eda hañ þydest þañ eina/ og pyrerlæt
ur hiñ añañ. Eige gieted þier Gude
þion

pionad/og þeim Ræanglætis Mamõ
na. Þar fyrer seige eg ydur/ Vered
eige Nugsiuker pyrer ydru Lijfe/ huad
þier skulud eta z drecka/ z eige helldur
fyrer ydrum Lijkama/ huørnn þier skul

ud klædast/ Eda er ecke lyfid meira eñ
Fædslañ/og Lijkamiñ meire eñ Klæd
nadureñ. Lijted a Fugla Nimens/ þeir
ed huørke sa nie vppskiera/ z ecke hell
dur safna þeir ỷ Kornhlødur/ z sa hiñ
Hiiñeske Faderen/ hann pæder þa.
Eda erud þier ecke myklu framar eñ
þeir? Eñ huer ydar gietur med siñe
Ahyggiu auked eitnre Alen vid siña
Leingd

Teingð? z huar til eru þier hugsiuker
þ Klædnadenū? Hygged ad Akursins
Liliugrøsum/ huærnē þau vaxa/ þau
viña ecke nie spiña/ Eñ eg seige ydur/
þad Salomon j allre sīne Dyrd var ei
ge so skrÿddur sē eitt af þeim. Og ef
Gud prÿder so Grased þad sem j Dag
er a Akre/ z a Morgun verdur j Ofn
kastad. Skyllde hñ ecke myklu fram
ar þad sama vid ydur gióra/ o þier lītt
eltrwader? Þar fyrer skulud þier ecke
Hugsiuker vera/ so seigiande. Huad ei
gum vier ad eta/ eda huad eigum vier
ad drecka/ Eda med huøriu eigū vier
ad klædast? Þuiad epter þessu øllu lei
ta heidnar Þioder. Og ydar Himneſ
kur Fader hñ veit ad þier þurfed allt
þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds
Rÿkis z hñs Riettlætis/ z mun ydur
allt þetta tillegqiast. Fyrer þui sku
lud þier ecke Umhyggiu bera fyrer
Morgundeginum/ þuiad Morgunda
gurinn mū þ sialfum sier Umhyggiu
 bera

Hera. Nuorium Deige næger sijn Pianning.

XVI Suñu D. epter Tr" Pistilleñ Ephe. 3 Cap.

MEſkuleger Brædr. Eg bid ydur þ þier treigeſt ecke ſaker mijnar Hørmungar/ huoria eg lijd fyr er ydur huør ydar Ord er/ þſſ vegna pa beyge eg mijn Kne fyrer Fødur vo rs DROTTins Jeſu Chriſti/ ſa ſem kiettur Fader er/ yfer allt þ Fader kall aſt/ a Himnum og a Jordu/ þ hañ gi efe ydur Kraapt/ epter Rijkdome ſijnar Dyrdar/ ad ſtyrkiaſt fyrer hiñs Anda j hinum jñra Mañe/ z Chriſtū fyrer Truna ad byggia j ydrum Hiørtum. Og ad þier ſieud rootfeſter og grund vallader j Kiærleikanū/ ſo ad þier mæ ttud høndla mz øllum helgū/ huør ad ſie Vijdd z Leingd/ Dypt z Hæd. Og ad vita þ ad Elſkañ til Chriſtum/ ſie mykl u betre eñ allt ad vita/ ſo ad þier

vpp

vppſyltuſt mz allsheallradre Gude gie ægd. En ho aum ſem oraliugur er all la Nlute yfergnæfanlegar ad giøra/ helldr en viær bidiũ/ eda ſkiliũ epter þe im Krapte ſem j oſſ veerkar/ þm ſama ſie Dyrd j Soffnudenum/ ſa j Christo Jeſu er/ æfid fra Eilijfd til Eilijfd ar/ Amen.

Gudſpialled Luc. 7 Cap.

A þañ tijma. Og þ ſkiede ſo/ epter þad ad Jeſus gieck til þrrar Borgar ſem kallaſt Naim/ og hans Læreſueinar geingu marger med

hønū/z mykell þiolde annars Folks. Þa er hñ tok ad nalgast Borgarhlid ed/ Sia þu/ þ Framlidiñ Madur var borenñ wt/ einka Sonr siñar Modur/ og hun var Eckia/ Og mykell þiolde Borgarmaña gieck wt mz heñe/ Eñ þa er DROTTiñ leit hana/ hrærdest hañ Myskunar yfer heñe/ og sagde til heñar. Grat þu eige/ Og hañ gieck þar ad/ z ahrærde Børurnar. Eñ þr ſ bæru stodu vid/ z hañ sagde. Þu vngmeñe/ eg seige þier/ rijs þu vpp/ Og sa reis vpp ſ framlideñ var z took til ad mæla/ z hñ gaf hñ aptur siñe Modur. Eñ aller vrdu ottaslegner/ lofu/ du Gud z sogdu. Spamadur mykell er a medal vor vppriseñ/ z Gud hefur vitiad siins Folks. Og þsse Saga bar rst wt af hm̄/ vm allt Gydinga Land/ z vm oll kringumliggiande Nierod.

XVII Suñu D. epter T.

Pistilleñ Ephe. 4 Cap.

Elsku

M Elskuleger Brædur. So amiñe eg ydr nu/ Eg Bandinge j DR OTtne/ ad þier gangid so sem verdugt er ydvarre Kallan/ þar þier er ud j ñe kallader/ med ollu Lijtelæte/ og Hoogværd/ z med Þolenmæde/ z vmlijd ded huor añan j Kiærleika. Verid ko stgiæpner/ ad hallda eindrægne j Und anum/ fyrer Band Fridarens. Eirn Lijkame/ z eirn Ande/ so sem þier erud kallader/ vppa eina Von/ ydrar Kalla nar. Eirn DROTtiñ/ ein Trw/ ein Skijrn/ eirn Gud z Fader allra/ sa sim ad er yfer ydur ollum/ og fyrer ydur ollum/ og j ydur ollum.

Gudspialled Luc. 14 C.

I Þañ tijma. Og þad skiede so/ ad Jesus kom j Hws nockurs. Yfir ariseara Hofdingia a Þuottdei ge Brauds ad neyta/ z þr hofdu Va rdhalld a honũ. Og sia þu/ ad Mad ur nockur Vatzsiukur var þar frame fyrer honũ. Og Jesus Andsuarade/

N iij og

og ſagde til Løgſpekinganā/ ꝛ Pharī
ſeanā/ ſo ſeigiande. Huort leyfeſt nockt
ad lækna a Huottdøgū? Enn þeir
þogdu vid. Og hañ took a hønum/
læknade hañ/ ꝛ liet hñ ı burtu ꝑara/
ſuarade ꝛ ſagde til þeirra. Huors yðᵃ
ar Aſne eda Naut ſem fellur ı Pytt/
er þ̄ eige jafnſnart wtdreigid a Huott
Beige? Og þr gaatu hønū onguu þar
til ſuarad. Enn hañ ſagde þeſſa Epł
erliking til þra ſ̄ bodner voru/ þa ed
hñ ſaa huorneñ þr mottuſt epter hin
um fremſtu Sætū/ ſeigiande/ ſo til þei
rra. Nær ed þu verdur bodeñ af ein
Huorıū til Brwdkaups/ þa ſet þig ee
Ee ı hid æðſta Sæte/ kañ ſkie/ þ̄ añar
Heidarlegre eñ þu/ ſie bodeñ ap hønū/
ꝛ komme ſa ſ̄ þier bꝛud ꝛ hønū/ ꝛ ſeige
til þyn/ Giep þeſſum Rwm/ ꝛ hlioter
þu þa med Kiñroda ad hafa hid yſta
Sæte. Helldur ſo/ Nær ed þu verdꝛ bo
deñ/ þa ꝑar þu/ ꝛ ſet þig ı hiñ yſta
Seſſ/ ſo ad þa nær ed ſa kiemꝛ er þier
bꝛud

baud/þa ſeige hañ til þÿn/ Vinur þo
ka þier vpp betur. Þa mun þier Vird
ing veitaſt/ hiaa þÿnum Seſſunautū.
Þuiad huør ſig ſialþur vpphęþur/ hñ
mun nidurlægiaſt/ z huør ſig lÿtelæt
er/ hñ ſkal vpphaþeñ verda.

A Michaelis Meſſu Dag.

Piſtilleñ j Openberingar Book
S. Johañis 12 Cap.

I Þeim Døgum. Og þar gi
ørdeſt Strÿd mykid a Him
ne/ Michael z hñs Eing
lar børduſt vid Drekañ/
Drekeñ bardeſt z hñs Einglar/ z þ
ervðu ecke/ z þeirra Stadur vard ecke
meir ꝼundeñ a Himne. Og ſa mykle
Drek og hiñ gamle Høggormur/
ſa z ad h[...]ter Dioþull z Andſkote/ va
r d wtſnaradr a Jordena/ huør ed alla
Veralldarkringluna viller. Og hañ
vard wtſnaradur a Jordena/ og hans

Einglar vrdu eitneñ wíſnaraedr Og eg heyrde Rodd mykla af Himne ſeg iande. Nu er Heilſa ⁊ Kraptur/ Ríj ke ⁊ Mattur/ vors Guds vordiñ hñs Chriſts/ med þui hañ er wíſnaradur ſem þa aſakade Dag ⁊ Noott fyrer Gude. Og þeir hafa hañ yfervnned fyrer Lambſins Blood/ ⁊ fyrer Ordid þeirra Vitnisburdar/ ⁊ þeir hafa ec-ke eſſkad ſitt Lijf/ allt til Daudans. Þar fyrer gledieſt þier Himnar/ ⁊ þt er ſem þar jñe bygged.

Gudſpialled S. Matth. 18 C.

I Þañ tijma. Geingu Lære ſueinaarner til Jeſu/ ⁊ ſog du. Huor er meſtur j Him narijke? Jeſus kallade eitt Barn til ſijn/ ⁊ ſette þ midt j millum þra og ſagde. Sañlega ſeige eg ydur nema þier vmſnweſt/ og gioreſt ſuo ſem Smaa Børn/ munud þier ecke jñ ganga j Guds Rijke. Huor ſialfur

ſig

sig lǽckar suo sem Vngmenne þetta/ sa er mestur j Rijke Himnanna. Og hu er sem medtekur eitt þuilijkt Vngmenn ne j mijnu Nafne/ sa medtekur mig. Enn huør hann hneyxlar eirn af þessū

Vesalingum sem a mig trwa/ þarfa ra være hm̄ ad Mylnusteirn heingd est vm hans Hals/ z være j Siafar diwp socktur. Vei sie Heimenum fyr er Hneyxlaner/ Þar hliota þo ad ko ma Hneyxlaner. Enn Vei þm Man ne/ þ huørn ad Hneyxlanenn kiemur/ Enn ef þijn Hønd/ edr þinn Footur hn eyxlar þig/ sniid hann af z snara hon

 um

um fra þier. Betra er þier þä ad gan ga til Lijþsins/ halltr z handar vane eñ þ þu haper tuær hendur/ z tuo Fæ tur/ z verder j eilijfañ Elld kastadur. Og ef Auga þitt hneyxlar þig/ þa slijt þad wt z snara þui fra þier. Bet ra er þier eineygdum ad ganga til Lijþsins/ eñ þ þu hafer tuo Augu/ og verder j Heluijtis Eld kastadr/ Sia ed til ad þier forsmaad ecke eitt af þess um Besalingum. Þuiad eg seige ydr ad þra Einglar a Himnum/ sia jafnañ mijns Fodurs Auglit/ s er a Himnu.

XVIII S. Trinitatis.

Pistilen̄ 1. Cor. 1 Cap.

Eg Skulleger Brædur. Þackergiore eg Gude mijnum jafnañ ydar ve gna/ fyr þa Guds Naad/ s ydur er giefen̄ j Christo Jesu. Þad ad þier erud j ollum hlutum auduger ordner j honum/ j allre Kuñattu/ z j allre Vit sku/ epter þui sem sa Vitnisburdur Je su

ſu Chriſto/ er ſtadfeſtur ordit j ydur.
So ad þier haped onguañ breſt j no
ke giop/ epter bijdande auglyſingu vo
rs DROTtins Jeſu Chriſti. Sa ad
ydur mun ſtadfeſta/ allt til Eyeloka/
ſo ad þier ſieud oſtraffanleger a Deige
DROttins vors Jeſu Chriſti Þuiad
Gud er trwr/ ꝥ huorn ad þier kallad
er erud til ſamlags Sonar hñs Jeſu
Chriſti/ vors DRottins.

Gudſpialled Matth. 22. Cap.

A Þañ tijma. Þa Phariſearner
heyrdu ꝥ/ ad hñ hafde niðurþa
ggad þa Saduceos/ ſamanſofn
uduſt þeir j eitt. Og eirn Logvitrjngur
af þeim/ ſpurde hañ ad/ freiſtande ha
ñ og ſagde/ Meiſtare/ Huort er hid
hæſta Bodord j Logmalenu? Eñ Je
ſus ſagde til hans/ Þad/ ad þu ſkallt
elſka DROttiñ Gud þiñ af ollu Hia
rta þijnu/ z af aller Ondu þiñe/ z af
ollu Hugſkote þijnu/ Þ(a er hid fyrſta

og

og ſtærſta Bodord. Eñ hitt añad et
þeſſu lijkt. Þad/ ad elſka ſkalltu Nauñ
ga þiñ ſo ſ̃ ſialþañ þig. J þſſum tuei
mur Bodordum/ er jñbunded allt Log
mal z Spamenñerner. Eñ þa Pha

riſearner voru ſo til ſamans komner/
ſpurde Jeſus þa ad og ſagde. Quad vi
rdeſt ydur vm Chriſt/ huers Son hñ
ſie? þeir ſogdu honum/ Dauids Nañ
ſagde þa til þra. Huereñ kallar Da
vid hñ þa j Anda eirn Herra? þar
hañ ſeiger. DROTtiñ ſagde mijnũ
DROttne. Sittu mier til hægre Ha
ndar/ þangad til ad eg legg Ovine þij
na

na til Skarar Foota þinna. Nu ef David kallar hn̄ Herra/ huørneñ er hañ þa hans Sonur? Og eingeñ gat suarad hm̄ einu Orde. Og eige dyrf dest nockur vpp fra þeim Deige hañ framar ad spyrta,

XIX Suñu D. epter T.

Pistillen̄ Ephe. 4 Cap.

MEſkuleger Brædr. Aſlegged fra ydur epter fornre Breytne/ hiñ gamla Mañin̄/ ſ ſig fordiarþ ar j Girndum Villudomſins. Eñ en durnneſt j Anda ydars Huaſkots/ z j klædeſt þeim nya Mañe/ ſm̄ epter Gude er ſkapadur/ j ſañarlegu Rietilæte og Heilagleika. Huar fyrer aþlegged Lygar/ og taled Sañleik/ hūr og ei rn vid ſin̄ Naunga/ þuiad vier erum jñbyrdis huør añars Limur. Reideſt og ſyndgeſt ecke. Læted eige Soolena vndergangæ yþer ydnare Reide. Gieþ ed og ecke Rwm Dieþlenū. Huør ſtol led

sed hepur/ sa skele nu ei meir/ helldur erfide z afle m hondunū/ þ gott er/ so ad hñ hafe ad giefa þm ẽ þurfuger eru.

Gudspialled Matth. 9 Cap.

I Þann tijma. Jesus stie a Skip/ foor hñ yfer vm aptur/ og kom j sijna Borg. Og sia/ ad þr færdu til hans halfuisẽ mañ/ þañ er lꝏ j siñe Reckiu. Eñ þa Jesus leit nu þra trw/ sagde hñ til hins halfvisna. Vertu hughraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrer gief

gierfnar. Og sia/ ad nockrer af Skrif
tlærdum ſogdu mz sialfum sier. Þess
ie gudlastar. Og sem Jesus sa þeirra
Hugrenningar/ sagde hann. Huar fyrer hu
ge þier so vont j ydru Hiortum? Huo
rt er Audvelldara ad seigia/ þier eru
þinar Synder Fyrergiefnar? Elleg
ar ad seigia/ Statt vpp og gack? Enn
so ad þier vited/ þad Mannsins Sonur
hefur Magt a Jordu til ad Fyrergie
ffa Syndernar/ þa sagde hann til hi
ns Halfvisna. Statt vpp/ tak þina
Sæng þina/ og gack j þitt Hws. Og
hann stood vpp/ og foor j sitt Hws.
Enn þa Folked sa þetta/ vndradest
þ/ prijsande Gud/ sa ed þuilijka Ma
gt hefde Monnunum giefed.

XX Sunnu D. epter Tr.

Pist. Ephe. 5. Cap.

Kiærer Brædur. Siaed suo till
ad þier ganged forsialega eigi
so sem fawijser/ helldur suo sem
vijser

vijser. Og skyckied ydur epter Tydike
pui pad er vond Tijd. Fyrer pui verid
ecke oporsialer/ helldur skilrande huer
ad sie Vilie DROttins. Og drecked
ydur ecke Vijndruckna/ pui par af kie
mur saurugt Lijperne. Helldur vpp
fyllest med Anda/ og tale huor vid an
an/ af Psalmum z Lopsaunguum/ og
andlegum Kuædum/ syngiande z spil
ande DROTtne j ydrum Hiortum.
Og giored packer alla tijma/ Gude z
Fodur/ fyrer alla Hlute/ j Nafne
DROTtins vors Jesu Christi. Og
verid huor odrum vndergiefner/ j Gu
ds Otta.

Gudspialled Matth. 22. C.

A Peim tijma. Jesus/ suarade og
talade j anad sinn j Epterlijkin
gu til peirra/ z sagde. Himna
rijke er lijkt pm Konge/ s Brwdkaup
giorde Syne sijnum. Og wtsende sijn
na Piona/ ad kalla Bodsmenena til

Brwd-

Brwdkaupsins/ z þr villdu ecke koma
J añad siñ sende hñ wt adra Þiona/
z sagde. Seige þier Bodsmoñunum
Sinaed miña Mealtijd hef eg tilbw
ed/ mi̅ner Vxar z aled Fie er slatrad

z allt er reidubwed/ komid til Brwdka
upsins. Eñ þr þorsmadu þ/ z geingu
i burt/ eiñ a siñ Bwgard/ eñ añar til
siñar Syslúnar/ eñ hiner adrer gripu
hñs Þiona/ z lögdu þm̅ hadungar til
z drapu þa. Eñ þa Konguriñ heyr
de þta/ vard hñ reidur/ z sende wt sitt
Herlid/ og þfoor þessum Mordingiu̅/
z brende vpp þra Borg. Þa sagde hñ

til ſiña Þiona/ Brwdkauped er ad ſo ñu reidul wed/ eñ Þr ſ bodner voru/ Þr voru Þij ei verdugir. Þar þ fared wt a Gatnamotiñ/ z boðed til Brwdka upſins huorrũ ſ Þier ꝥiñed/ Og hans Þionar geingu wt a Strætiñ/ z ſam anſofnudu ollũ Þm ſem Þr ꝥundu/ vo ndum z godũ. Og Brwdkauped vard ꝥullt med Bordſett Foolk. Eñ þa Ko nguriñ gieck jñ/ ad ſia þa ſem til Bo rdſins ſatu. Sa hñ Þar eirn Mañ/ eige klæddañ Brwdkaups Klæde. Og ſagde til hñs/ Vin/ huorneñ komſtu jñ hingad/ hafande ecke Brwdkaups klæde? Eñ hñ þagde. Þa ſagde Ko nguriñ til ſiña Þienara. Binded hñs Hendur z Fætr/ z kaſted hm̃ wt j hiñ yſtu Myrkur/ Þar ed vera mun Oop z Tañagnyſtran/ Þuiad marger eru kallader/ eñ fæer wtvalder.

XXI Suñu D. epter Tr. Piſtilleñ Ephe. 6 Cap.

Goder

GOder Brædur. Styrkest j DROtne/ ꝛ j Mætte hs̃s Kraptar. Jklæded ydur Guds Herskrwda/ suo ad þier gieted stadest j giegn Umsatrum̃ Diøfulsins. Þuiad vier hofum ei vid Holld ꝛ Blood ad beriast. helldur vid Hofdingia ꝛ Magtarvellde/ s̃ er vid DRottna Veralldarennar/ vid Myrkra stiornendur þessa Heims/ vidt illsku Anda j Loptenu. Þar fyrer taked Herskrwda Guds vppa ydur/ so ad þier gieted mooistødu veitt/ a þm vonda Deige/ ꝛ allt vel framkuæmed/ ꝛ faaed Sigurin̄. So standid nu vmgyrter ydar Lendar mz Sannleikanum/ og j skrydder Brynju Riettlætesins/ ꝛ vm Fæturnar Skoofatader/ so ꝛ reidubwner vram̃ ad fylgia Evangelio Fridarens/ eñ vm fram̃ alla hlute/ þa mz taked Skiølld Trwarennar/ med huoriu̅ þier kun̄ed wt ad slockua øll Elldleg Skeyte hins prettuysa. Og gryped Hialm hialprædesins/ ꝛ Suerd

Andans/ Huort ad er Guds Ord.

Gudspialled S Joh. 4 Cap.

J Þañ tijma. Þar var eirn Kon
ungs madur/ huørs Sonur ad
Siukur lá til Capernaum/ Þa
hañ heyrde þ/ ad Jesus var komeñ af
Gydinga Lande j Galileam/ for hñ
til hñs/ og bad hañ/ þ hañ køre ofan
z læknade Son hans/ þuiad hñ være
ad mestu daudur. Þa sagde Jesus til
hñs/ nema ad þier sied Teikn z St
ormerke trwed þier ecke. Kongsmade
riñ sagde til hñs/ Herra/ far þu ofañ/
mdur

Fadur eñ Sonur miñ andast. Jesus sa
gde honum þa. Far þu/ Sonur þiñ
lifer. Og Madurin̄ trwde þm̄ Ordū
er Jesus sagde hm̄/ z gieck þan/ Eñ
þa er hñ foor ofan epter/ geingu ha
ns Þienarar a mote honum/ z kungi
rdu honum/ seigiande/ Sonur þiñ lif
er. Hañ spurde þa þar ad/ a huoriū
tijma þ hanum hefde batnad. Og þr
sogdu hm̄. J Giær vm sioundu Stu
nd/ huarf fra honum Kaldañ. Þa
formerkte Faderen̄/ ad þ var vm þañ
tijma/ a huorium Jesus hafde sagt/
Sonur þiñ lifer. Og hñ trwde z allt
hans Heimafoolk.

XXII Sunu O-epter T.
Pistillen̄ Philip. 1 Cap.

Elskuleger Brædur. Eg packa
Gude mijnum/ so opt sem eg hu
xa vm ydur/ huad eg giore alla
tijma j ollū mijnū Bænum þ ydur oll
um/ z þa Bæn giore eg med Fognude

O iiij fyrer

fyrer þ samlag sem þier hafed j E-
vangelio/ fra hinum fyrsta Deige/ al
lt til þessa. Eg em þess hins sama j
godu trauste þar vm/ ad sa sem j ydur
hefur vppbyriad hid goda Verked/
þañ mun þ eirneñ fullkomna/ vppa
þañ Dag Jesu Christi. Suo sem ad
mier er tilheyrelegt/ ad eg hallde ef yd
ur øllum/ j þañ mata/ þuiad eg hefe
ydur j mijnu Hiarta/ j þessum mijnum
Fiøtrum/ j huørium eg forsuara ⁊ sty
rke Evangelium/ huar af/ ad þier all
er erud Nadareñar Hluttakarar med
mier ordner. Þuiad Gud er miñ Vot
tur/ huørsu þ ad mig forleinger af Hi
artans Gruñe j Christo Jesu/ epter
ydur øllum. Og þess sama bid eg/ þad
ydar Kiærleike audgest meir og meir/
j allre Visku og allre Reynslu/ so ad
þier meged reina huad best er/ vppa
þ/ þier sleud skijrer ⁊ hindrunarlauser
aller jñ til þess Dags Christi/ fuller med
Avextu Riettlætesins/ huorier ad skie

fyrer

fyrer Jesum Christum (j ydur) til Dyrdar og Lofs Gude.

G-dspialled Matth. 18 Cap.

OG Jesus sagde til sina Læresueina. Himnarijke er lijkt vid eirn Konung/ s reikna villde vid Pionona sijna. Og er han took til ad reikna/ kom eirn fyrer han sa ed honum var skylldugur vm tiju Þusund Punda. Enn þa hn hafde þ eige til/ sem han skyllde gialda/ skipade Herran ad selia hn/ hns Hwsfreyiu/ z so Börnen/ z allt þ hn ætte/ og borga þar med/

O iiij Enn

En sa Pioon siell fram̄ tilbad hn̄/og sagde. Haf Polenmæde vid mig/ allt skal eg þier giallda. En Herrañ sau aumur a þm̄ Pion/ z liet hañ lausañ/ z gaf hönū vpp alla Skulldena. En þa hañ gieck wt/ fañ hañ eirn af sijn um samlags Pioonum/ sa ed hönū at te ad giallda hundrad Peninga/ þañ sama Handtook hn̄/ greyp fyrer Kuer kar honum/ og sagde/ giallt þ þu ert mier skyldugur. Og hn̄s Samlags Pioon piell fram̄ til Foota hans/ bad hañ/og sagde. Haf Polenmæde vid mig/ þui allt skal eg giallda þier. En hañ villde ecke. Helldur geck burt/ z liet hn̄ j Dyblyssu/ þangad til hn̄/ hafde borgad sijna Skulld. En þ hn̄s Sampionar sau huad skiede/ vrdu þr miog hrygguer vid komu z kungiordu sijnum Herra/ allt huad ed giorst hafde. Þa kallade hans Herra a hn̄/ og sagde til hn̄s. Þu illur Pion/ alla þa Skulld gaf eg þier vpp/ af þui þu ba
dst

ðſt mig. Huørt byriade þier þa ecke
Myſkunſsmum ad vera vid þiñ Sam
þions/ liſka ſ᷑ ꝥ eg var þier myſk
unſamur? Og hñs Herra vard Reidr
ꝛ vfur ſeilðe hñ Kuølurunum/ þangad
til hañ hafde borgad/ allt ꝥ hã ñ var
honum ſkylldugur. Suo mun ꝛ miñ
Himneſkur Fader giøra vid ydur/ ef ad
huør ydar ſem eirn þgiefur ecke wt af
Hiarta/ ſijñi Brodr hñs Misgiørder

A Allra Heilagra Meſſu
Dag/ Pistilleñ j Openberingar Book S. Joh. 7 Cap.

Þeim Døgum. Og epter
þad ſa eg fiøora Eingla
ſtanda a fiorum Hornum
Jardareñar/ ꝛ þr jñehiell
du fiooru Vindum Jardareñar/ ſo ad
eingeñ Vindur blies a Jordena/ nie a
Siofeñ/ nie a nockud. Og eg ſa añañ
Eingel vppſtiiga af vppgongu Sool
areñar/ ſa hafde Teikn Lifanda Guds

 og

og kallade hwarre Roddu til þissa fio
gra Englana/ þeim sem giefed er ad
granda Jordunne z Siorum z sagde.
Granded ecke Jordunne/ eige Sioonū/
nie Triamum/ so leinge/ þ vier teikn
um þiona vors Guds j þeirra Ennū.
Og eg heyrde tolu þra sem teiknader
voru/ Hundrad fiorar z fioruttiger þu
sunder/ s teiknader voru/ af ollū Kyn
kuisslum Israels sona. Af Kyne Ju
da tolf þusunder teiknader. Af Kyne
Ruben tolf þusūd' teiknader. Af kyne
Gad tolf þusūder teiknader. Af Kyne
Asser tolf þusūder teiknader. Af Kyne
Nephtalim tolf þusunder teiknader.
Af Kyne Manasse tolf þusunder teik
nader. Af Kyne Simeon tolf þusund
er teiknader. Af Kyne Levi tolf þusū
der teiknader. Af Kyne Isaschar tolf
þusunder teiknader. Af Kyne Zabu
lon tolf þusunder teiknader. Af Kyne
Joseph tolf þusūd' teiknader. Af Ky
ne BenJamin tolf þusunder teiknad
er

er. Og epter þ ſa eg/ z ſaa/ ad Ska re myꝃell/ huorn ad eingeṅ gat taled/ aþ ollum Þioodum/ z Folke/ z Tun ugmaalum/ ſtanda frame fyrer Stool num/ z frame fyrer Lambenu/ vmſkry dder huijtum Skrwda/ z Palmavidꝫ j hra Nondū. Og þr kølludu hꝏrre Roddu/ z ſøgdu. Neilſa ſie þeim er a Stoolnum ſitur/ vorū Gude z Lamb enu. Og aller Einglar ſtoodu vmhu erfis Stoolin/ z j kringū Olldungana z vm kring þau ſiogur Dyren/ z ſiel lu nidur fyrer Stoolnum fram a hra Aſianer/ z tilbꝏdu Gud og ſøgdu A men. Loþ z Dyrd/ z Spekt/ og Þack er/ z Neidur/ z Kraptur/ z Styrkleike ſie vorum Gude/ vm Allder og ad Ei lijfu/ AMEN.

Gudſpialled S. Matth. 5 C.

OG þa Jeſus leit Folkid/ geck hann vppe Fiallid. Og þa hann ſetteſt nidur/ geingu

geingu hans Lærefueinar til hans.
Og hañ lauk sin Muñ vpp/ Kiende
þeim z sagde. Sæler eru þeir sem and
lega eru volader/ þuiad þra er Himna
rijke. Sæler eru þr sem harma/ þui

ad þeir munu huggader verda. Sæl
er eru hoogværer/ þuiad þr munu Ja
rdrijked erfa. Sæler eru þeir sem hun
gra z þyrsta epter Riettlætenu/ þui þr
skulu sadder verda. Sæler eru Myskū
samer/ þuiad þeir munu Myskun hlio
ta. Sæler eru Hreinhiartader/ þuiad
þeir munu Gud sia. Sæler eru Frid
samer

samer/þuiad þeir munu Guds Børn kallader verda. Saler eru þeir sem þ̄ Riettlætesins saker ofsokter verda/ þui ad þeirra er Himnarijke. Saler erud þier/ nær Meñerner hallmæla ydur/ z Ofsokn veita/ z tala i giegn ydur alla Vondsku/ fyrer mijnar saker/ þ o liug ande. Fagne þier z vered glader/ þui ad ydart Verdkaup er noglegt a Him num. Þuiad suo ofsoktu þeir Spa meñena/ þa sem fyrer ydur voru.

XXIII Suñu D. epter T.

Pistilen̄ skrifar S. Pall/ Phil. ipp. 3 z 4. Cap.

Kiærer Brædur. Fylgied mier epter/ og giæted ad þeim sem so ganga/ lijka so sem þier hafed oss til Fyrermyndar. Þuiad marger ganga so/ af huerium eg hefe opt sin̄ is sagt ydur. En̄ nu seige eg ydur gra tande/ þeir Oviner Krossens Christi/ huorra Afelok er Fyrerdæmingenn/ huarra

hueꝛra Gud Mageñ er/ z Þra Veg ſemð ſ Jardlega ſiñader eru/ verdi til Skamar. Eñ vor vmgeingne er a Hi mnū/ huadañ vier væntū Frelſarans/ DROTtins Jeſu Chriſti/ ſa ed vorn ſaþeingañ Lijkama mun forklaara/ ſo ad hñ lijkur verde hans Forklarudū Lijkama/ epter Þre Verkan/ ſem hañ kañ ſier alla Nlute med vndergieþna ad giora. Þar þ mijner kiærer z elſk uleger Brædur/ miñ Fognudz/ z mijn Korona/ ſtandeð ſo j DROTtne elſk anleger. Enn Evodiam amiñe eg/ Sintichen amiñe eg/ þ þær ſteu ſam lyndar j DROTtine. Eg bid þig og eirneñ minn trwr Lagſmadur/ hialpa Þm/ huorier med mier haþa erþidad j Evangelio/ med Clemēſe/ og hinū od rū mijnū hialparmoñum hueꝛra Nø fn ad ſkrifud eru a Lijþs Bookeñe.

Gudſpiallid ſkrifar S. Matth. 22. Cap.

J þañ

A Þeß tijma. Þa geingu Phari
searner j burt/ z settu Raad sam
añ/ ad þr feinge veidt hañ j Or
dum. Og sendu til hans sijna Læreiu
eina/ med Herodis Þienurum/ og seig

ande/ Meistare/ vier vitum þ/ þu ert
Sañsogull/ og kieñer Guds Gotu j
Sañleika/ z skeyter ei nockrum/ þuiad
þu ser ei ad Mañvirdingum. Þar ꝼ
seig þu oss/ huad þier lijst. Huort leyꝼ
est ad gieꝼ Keysaranum Skatt/ edur
eige? Eñ þa Jesus formerkte þeirra
Flattskap/ sagde hñ. Huad freiste þier
er mijn hræsnarar? Syned mier Mynt
tena

tena Peningsins. Og þeir syndu hon um Peningen̄. Jesus sagde til þra. Huers Mynd z Yferskrift er þetta? Þeir sǫgdu hm̄/ Keysarans. Þa sag de hn̄ til þra/ Giefed þa Keysaranū huad Keysarans er/ z þ Gude/ huad Guds er. Og er þr heyrdu þetta/ vnd rudust þr/ forlietu hn̄/ z geingu j burt

XXIV S. D. epter T.

Pistillen̄ Colos. 1. Cap.

Fyrer þa Skuleger Brædr. Þar þ vier eir nen̄/ allt fra þm Deige/ þa vier hǫfdū þad heyrt/ lietum vier ei ge af/ fyrer ydur ad bidia z beidast/ þ þier vppfyllest m̄z Kyn̄ingu hn̄s Vil ia/ j alls hattudum andlegum Visdo me z Skilninge/ suo ad þier kun̄ed ad ganga DROttne verduglega/ til all rar Þocknunar. Og sieud Auaxtarsa mer j ǫllum goodum Verkum/ og ad þier sieud vaxande j Kyn̄ingu Guds/ z styrkest j ǫllū Krapte/ epter Matte

hans

hũs Dyrdar/ j allre Þolenmæde/ z La nglundargiede/ mz Fögnude. Og gie red Þacker Födurnũ/ s oss h. fur skap pellega giört til Arpskiptis Heilagra j Lioosenu. Sa ed oss hefr prelsad aþ Dyervallde Myrkrañs/ z hefr oss sett j Rijke sijns elskulega Sonar/ j huör lum vier hopũ Endurlausnena p hũs Blood/ s er Syndañs Fyrergiefning.

Gudspialled Matth. 9 Cap.

J Það tijma. Þa ed Jesus talade þta hid sama til Þra. Sia þu/ ad Hofdinge nockur gieck ad/ z

Þ tilbad

tilbad hā/seigiande. Netta/min Doot
ter er nyſalud/ en þu kom og legg þin
na Hond yfer hana/ z mun hun lifa.
Og Jesus stod vpp/ z fylgde hm̄/ z so
hn̄s Lærefueinar. Og sia þu/ ad Ko
na/ huor ed hapt hafde Bloodfall j
tolf ar/ gieck a bak til vid hn̄/ z sner
te Fallð hn̄s Klædnadar. Þui hun
sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætte
ad eins snerta hans Klædnad/ munde
eg heilbrygd verda. Enn Jesus sner
est vid/leit til hennar z sagde. Vertu
hughraust Dootter. Þijn Trwa gio
rde þig heilbrygda. Og a þre sømu
stundu/vard Konan heilbrygd. Og
þa ed Jesus kom jnn j Hofdingians
Hws/ z sa þar Trwdurþeytara/ z Bull
dran Folksins/ sagde hn̄ til þra. Vijk
ked fra/ þuiad ecke er Stulkan Daud
helldur sefur hun/Og þr dærudu hn̄
Enn sin Foolked var wtdrifed/gieck hn̄
þar jn̄ og took vm hennar Hond. Og
Stulkan stood vpp. Og þetta Ryckte
barst

XXV S. D. epter Tri.

Piſt. 1 Teſſal. 4 Cap.

MEſkuleger Brædur. Eñ vier vil ium ei dylia fyrer ydur/ vm þa ſ ſofa/ vppa þad ad þier ſkud ecke hryggver/ ſuo ſem þr adrer ed øngva Von hafa. Þui ef vier trwum ad Jeſus ſie dæeñ/ z vpp aptur riſeñ/ ſo mũ z Gud eirneñ þa ſ ſofnader eru/ fyrer Jeſum med hm̃ framleida. Þuiad þ ſeigium vier ydur/ ſo ſem Ord DRO ttins/ þ vier huerier ad lifum z epter blifum j Tilkomu DROTTins/ vier munũ eige þ þeim koma/ ſem ſof nader eru. Þui DROTTiñ ſialfur mun mz Herõope/ z med Hofudeingel ſins Rauſt z Lwdre Guds/ofan koma af Himnũ/og hiner daudu j Chriſto/ ſkulu fyrſt vpprĩſa. Þar epter a/ vier ſem lifum og epter blĩfum/ verdum til lijka vppnumder/ mz þm ſomu j Sky

eñ/til moots vid DROttin j Lopted/ og munum so hia DROTtne vera alla tijma/So hugged nu huor añañ jñbyrdis/med þessum Ordum.

Gudspialled Matth. 24. C.

A Þañ tijma. Jesus sagde til siña Lærisueina. Nær ed þier sioed Suiuirding Foreydsluñar (aþ huørre sagt er þ Spamañeñ Daniel) standande j Helgum stad. Huor s þ les/ hañ hygge þar ad. Huorier þa eru a Gydingalande/ flyie þr a Fioll/ Og huor hñ er a Riafre/ fare hñ eige ofan

ofan nockud ad taka wr sijnu Hwse/
Og huor sem a Akre er/ snwe hañ ei
aptur/ ad taka vpp Kyrtel siñ. Enn
Vei Þungudum z Brioskinylkingum
a þeim Dogum. Aþ þui bidied/ad þo
ar Flootte verde ecke vm Vetr/ z eige
a Þuottdeige. Þuiad þa mun verda
so stoor Hørmung/þuilijk ad eige var
j þra Vpphafe Veralldareñar/ allt
til þessarar stundar/og ei helldur mun
verda. Og nema ad þesser Dagar ve
rde styttir/verdur eckert Holld holpid.
Eñ fyrer Vtvaldra saker/ þa skulu
þeir Dagar styttast. Eñ eþ nockur se
iger þa til ydar/ siaed/ hier er Christr
eda þar/ þa skulu þier ecke þui trwa/
Þuiad þar munu vpprijsa Falschrist
ar og Fals spameñ/ z þeir munu gi
ra stor Takn z Vndur/ so ad j Villu
munu leidast(ef skie mætte)eitneñ wt
valder. Siaed eg sagda ydur þ fyrer/
Nu ef þr seigia til ydar/ Siaed/ hañ
er a Eydemorku/ þa ganged ecke wt.
 Sia.

Giæed/ hñ er j Launkofum/ þa krwed
eige. Þuiad lÿka sem Ellding wtgeingur
af Vppgaungu/ og skÿn allt til
Nidurgaungu/ lÿka suo mun og vera
Tilkoma Mañsins Sonar. Þuiad
huar hellst ad Hræed er/ þangad mu
nu og Ernerner saþnast.

XXVI S. D. epter Tr.

Pist. S. Pet. 2 Pist. 3 C.

Elskuleger Bræedur. J fyrstu þ vited/ þ a sÿdustũ Dogum munu
koma Spottarar/ huerier epter
sÿra eigenlegum Girndum munu gan
ga/ og seigia. Huar er Fyrerheit hñs
Tilkomu? Þui þan j fra ad Fedurn
er sofnudu/ þa blijfa aller Hluter so s
fra Vpphafe Skopunareñar/ Þuiad
viliande lœtast þr ecke vita þ/ ad Him
narner eirneñ voru fordũ tijd/ Þar m
z Jordeñ wr Vatnenu/ z j Vatnenu
stodst þ Guds Ord/ j huoriu heimuriñ
s j þañ tijd var/ j Vatsfleodenu fyrer
forst

foorst. So eirnen sa Himen og Jørd s nu er/munu verda þ hns Ord spør ud/so þ þau Elldenu vardveitt verde a Domsins Dag/ z til Fyrerdæming ar Omilldra manna. En eitt ste ohulid þ ydur hiner kiærustu/þ eirn Dagr þ DROTTne/ er sem Þusund ar/ og Þusund ar sem eirn Dagur. DRO ttinn seinkar eige þui s hn þhiet/so sm þ sumer hallda/ helldur hefur hn Þol enmæde vid oss/ z vill ei þ nockur forta pest/ helldr ad aller snwe sier til Yper bootar. En Dagur DRottins mun koma sem Þioofur vm Noott/a huør ium Himnarner munu forganga medz stoorbrestum/ en Høfudskiepnurnar af Hita brenna/z Jørden/og þau verk s þar eru jnne/munu vpp brenna. Med þui ad allt þta sk nu forganga/ Hui lijkum byriar ydur þa ad verak? Med Heiløgu Framferde/z Gudrækne/ad þier bijded og þlisted ydur til Tilkomu Dags DROTTins/a huørium Him

P.iiij eninn

eneſt af Ellde þorgeingur/og Hofud ſkepnurnar af hita brædna. En var væntum epter mium Nafne/og nyrre Jordu/epter hans Fyrerheite/ i huor ium ad Riettlæted bygger. Huar fyrer mi̅ner Kiæruſtu/mz þui þier ſkulud þeſſ vænta/þa koſtgiæfed ꝥ þier ẏyrer honum oflekkader z oſtraffanleger j Fridnum fundner verded. Og þolen mæde vors DROttins hallded fyrer ydar Sæluhialp

Gudſpialled Matth. 25. Cap.

A Þeim Deigi/En þa Mañſins Son mun koma j ſijnu Tignar Vellde/og aller Helger Einglar med honum/Hañ mun þa ſitia a Sæte ſijns Vellldis/og allar Þiooder munu ſamanſafnaſt ꝥ honu̅. Og hu̅ mun þa ſundrſkilia huoria fra odru̅/ ſo ſ Hirder ſundur greiner Saude fra Kidu̅m/ Saudena mun hañ ſkicka til ſijnar hægre Handar/ En Kideñ til vi nſtre

ustre. Þa mun Kongurinn seigia til
þra s. a hũs hægre Hond eru. Komid
þier Blessader Fodur mijns/ z eigneſt
þ Rijke/s ydur var tilbwed fra Upp
haþe Veralldarinnar. Þuiad hungra
dur var eg/ z þier gaþud mier ad eta/
Þyrstur var eg/ z þier gaþud mier ad
drecka/ Gestur var eg/ og þier hystud
mig/ Nakenn var eg/ og þier klæddud
mig/ Siukur var eg/og þier vitiudud
mijn/ J Myrkuastofu var eg/ og þier
komud til mijn. Þa munu hiner Retts
latu suara honum/og seigia. Herra/
Nuenær saum vier þig hungradann/ z
soddum þig? Eda þyrstann/ so ad vier
giæfum þier ad drecka? Eda huanar
saum vier þig Gestkomenn/ z hystũ
þig? Eda nakenn/ z klæddũ þig? Eda
huenær saum vier þig Siukann/ edur i
Myrkuastoþu/ z komũ til þijn? Og
Kongurinn mun suara z seigia til þra.
Sannlega seige eg ydur/ huad þier giø
rdud einũ af þessũ mijnũ minstu Brœd

 rum

eum/ þ giorduð þier mier. Þa mun hañ z ſeigia til þra ſim til vinſtre Handar eru. Fareð burt fra mier þier Bolvaðer j eilijfaſt Elld/ þañ ſim þyrerbwiñ er Fiandanum/ og hans Aarum. Þui að Hungradur var eg/ og þier gaafuð mier eige að eta/ Þyſtur var eg/ z þier gaafuð mier ecke að drecka/ Gieſtur var eg/ z þier hyſtuð mig eige/ Nakeñ var eg/ z þier klæðduð mig eige/ Siukur z j Myrkuaſtofu var eg/ z þier vitiuðuð mijn eige. Þa munu þr ſuara z ſeigia. Herra/ Nuonar ſaaum vier þig hungradañ/ eðr þyrſtañ Gieſt eðr nakiñ/ Siukañ eðr j Myrkuaſtofu/ z hofum þier ecke þionað? Þa mun hañ ſuara þeim og ſeigia. Sañlega ſeige eg yður/ huað þier giorduð eige einum af þeſſum hinu minſtu/ þ giorduð þier mier ecke. Og munu þeir þa ganga j Eilijfar Pijſler/ Enn Riettlaat er j eilijft Lijf.

Tutt

XXVII S. D. epter T.
Pist. S. Pet. 2 Pist. 1 Cap.

MEstkuleger Brædr. Fyrer þui vil eg eige aflata ad amiña ydur ja fnlega vm þta/ þo ad þier vitid þad/ z erud styrkuer j nalægum Sañleika. Þuiad eg hygg þ riettelegast/ so leinge sem eg er j þessare Tialld bwd/ ad oppvekia ydur med Aminningum. Þuiad eg veit þad/ ad eg hlyt snarlega þessa myna Tialldbwd af ad leggia/ so sem vor DROTTiñ Jesus Christus hefur mier openberad. Eñ eg vil kapps vmkosta/ pad þier (epter myna Vtfor) jafnañ hefdud slikt til miñis ad hallda. Þuiad eige hofum vier þm Dæmaþroodum Frasogum epter fylgt/ þa vier giordum ydur kuñañ Krapt z Hingadkomu vors DROTTins Jesu Christi. Helldr hofum vier sialfer sied/ hans Dyrd/ þañ tyd hañ af Gude Fodur medtook Dyrd

Dyrd/ z Heidur/ fyrer Raustena/ þa ꝫ til hūs skiede j mykillre Dyrd/ Þſſ hǽt tar/ þesse er minn elskulegur Sonur/ ad huorium mier vel þocknast. Og Þſſa Raust þa heyrdum vier af Him num verda/ þa vier vorum med honū. vppa Fiallenu Helga.

Gudspialled Matth. 17. Cap.

A Þeim Tijma. Og sex Dogum þar epter/ took Jesus med sier Petrum z Jacobum/ og Johañ em Brodur hans/ z hafde þa afsijdis vppa hǽtt Fiall/ og vmmyndadest fyr er þeim. Og hans Asiana skein sem Sool/ Enn hans Klǽde vrdu so Biort sem Lioos. Og sia/ ad hm̄ byrtust þeir Moyses z Elias/ og tǫludu vid hañ. Enn Petur ansade og sagde til Jesu. Herra/ Hier er oss gott ad vera. Ef þu villt/ þa viliū vier giora hier þr iar Tialldbuder/ þier eina/ Moyse eina/ z Eliæ eina. Og þa hann var

þetta

þetta ad tala/ Sim/ ad biart Sky vm̄ skygde þa. Og sim/ ad Roddin̄ wr Skyenu sagde. Þesse er Sonur minn elskulegur/ ad huorium mier vel þock nast/ hlyde þier honum. Og er Lære sueinarner heyrdu þad/ fiellu þeir fr am̄ a sijna: Asiaser/ z vrdu miog hr ædder. En̄ Jesus gieck til þeirra/ took a þeim z sagde. Standed vpp/ z verid ei hrædder. En̄ þa þeir litu vpp/ sau þeir onguan̄/ nema Jesum alleinasta. Og er þeir geingu ofan af Fiallenu/ baud Jesus þeim/ z sagde. þier skulud onguum̄ þessa Syn seigia/ þar til ad Man̄sins Son er vpp aptur risen̄ fra Daudum.

Ender Gudspialla z Pistla Aared vm kring.

Historia Piinunnar og Daudans DROttins vors Jesu Christi/ Ut af fioorum Gudspiallamsnnum sam ann lesenn.

DA þa þeir hofdu Lofsaung inn sunged/ Gieck Jesus wt sem hann var vanur/ yfer um Lækinn Kidron/ til Fiallsins Oliveti.

Enn hans Lærersueinar fylgdu honum epter. Þa sagde hann til þra/ A þess are Noottu munud þier aller hneyxlast a mier/ þuiad skrifad er. Hirderenn mun eg slaa/ og Sauder Hiardarennar munu j sundur tuistrast/ Enn nær eg riis vpp aptur/ þa mun eg ganga fyrer ydur j Galileam. Petur suarade z sagde

gde til hñs/ Þo aller hneyxle sig a þi
er/ þa skal eg ſo alldrei hneyxlast. Je
sus sagde til hans/ Sañlega seige eg
þier/ ad nu a þessare Nootttu/ adur eñ
Haneñ galar tuisvar mũtu neita mier
þrisvar. Hñ talade þa eñ framar/ jat
Þo eg ætte ad deyia med þier/ þa skal
eg ecke afneyta þier. Slijkt hid sama
sogdu aller Lærisueinarner.

Þa kom Jesus med þeim j þad Ak
urgierde sem hiet Gethsemane/ Þar
var eirn Grasgardur/ þar gieck Jesus
jñ/ z hñs Lærisueinar. Enn Judas
sa ed sueik hñ/ vissi z þeñañstad/ þui
ad Jesus sapnadest opt þangad mz sijñ
nũ Lærisueinum. Þa sagde Jesus til
þra/ Setied ydur hier/ a medan eg fer
burt/ og bidst fyrer. Og hñ tok til sijn
Petrum z Jacobum/ z Johañem/ þa
tuo Sonu Zebedei/ og tok til ad hryg
iast/ z skialfa og Harmþrwngeñ ad
verda/ z sagde til þeirra/ mijn Sala
er hrygg allt j Daudañ/ Blijfed hier
og

og vaked med mier/ Bidied suo ad þier falled ecke j Freistne.

Og hñ veik sier burt fra þeim nær einu Steinsnare/ z kraup a Knie/ fiell fram a sijna Asioonu til Jardar/ og bad/ Ef pad mogulegt være ad su stuñd hia lide/ og sagde/ Abba/ miñ Fader/ aller þier mogulegt/ Tak burt þeñan Kaleik fra mier/ þo ei huad eg vil helldur huad þu villt. Og hann kom til siña Læresueina/ og fañ þa sopande/ og sagde til Peturs/ Simon/ sefur þu? Formatter þu ecke eina Stund ad vaka med mier? Vaked z bidied so ad þier falled ecke j Freistne. Andeñ er reidubweñ/ eñ Holldet er veykt.

J añad siñ gieck hñ eñ burt aptur/ badst fyrer z sagde/ Miñ Fader/ Ef pad er ecke mogulegt/ ad þesse Kaleik ur lijde hia mier/ vtan eg drecke hañ/ þa verde þiñ Vilie. Og hañ kom/ og fañ þa aptur sofande/ Og þra Augu voru þrwngeñ af Suefne/ og þeir

D vissu

vissu ecke huoriu þeir suorudu hønū.
Og hū liet þa kyrra/ z gieck eñ j burt
aptur. Og bad j þridia siñ þm sømu
Ordum z sagde/ Fader/ ef þu villt so/
þa tak þeñañ Kaleik af mier/ þo ecke
miñ/ helldur verde þiñ Vilie.

Eñ hm̄ byrtest Eingell af Himne/
z styrkte hū. Og þar kom/ ad hū þre
ytte vid Daudañ/ z took akaflegat ad
bidia. Eñ hans Sueite vard so sem
Blooddropar/ þeir ƿellu a Jordena.

Og hū stood vpp ƿra Bæneñe/ og
kom til siña Lærisueina/ z fañ þa sof
ande vt af Hrygd/ z sagde til þra/ Æ
Vilie þier nu sofa og huijlast? Huad
sofe þier? Pad er noog/ Siaed/ su stu
nd er komiñ/ ad Mañsins Sonur mū
ofurseliast j syndugra Hendur/ Stand
ed vpp z gøngū hiedan/ Siaed/ Sa
ed mig suijkur hañ er j nænd/ Eñ bid
ied so ad þier falled eige j Freistne.

Og jafnsnart sem hū var nu eñ ad
tala vm þetta/ Sia þu/ Judas eirn
aƿ

af þeim folk/þa er hañ hafde nu til ſijn feked Flock Mañа/ z eirneñ Þion uſtumeñ Byſkupaña/ Phariſeanna/ Ylldungaña og Skriptlærdra/ gieck hñ vndañ Mañflockenum z kom þan gad/ med Logbrondum/ Lompum/ mz Suerdum og Staungum.

Eñ Suikareñ hafde giefed þeim þ til merkis/og ſagt/ Huorn eg kyſſe/ ſa er þad/ grijped þañ ſama z leided var lega. Sem Jeſus viſſe nu allt huad yfer hañ atte ad koma/ gieck hañ fꝛ am z ſagde til þeirra/ Ad huorium le ited þier? Þeir ſuoꝛudu honum/ Ad Jeſu af Nazareth. Jeſus ſagde til þeirra/ Eg em hañ.

Eñ Judas ſa ed ſueik hñ/ ſtood eir niñ hia hm̃. Eñ ſem Jeſus ſagde til þeirra/ Eg em hañ/ hoꝛfudu þeir a Bak aptur z duttu til Jardar. Hañ ſpurde þa eñ einuſinne/ Ad huoriu leit ed þier? Eñ þeir ſogdu/ Ad Jeſu af Nazareht/ Jeſus ſuarade/ Eg ſagde

gdur þad/ Eg em hañ. Leited þier ad
mier/ þa lated þessa j burtu fara/ So
vppfyllt(st þ Ord huad hañ hafde sa
gt/ ad onguum glatade eg af þeim s
þu gafst mier. (Joh. 17.)
Eñ Judas veik sier ad Jesu til ad
kyssa hañ. Og jafnsnart veik hñ ad
honum/ z sagde/ Sæll vertu Rabbi/ z
kyste hañ. Eñ Jesus sagde til hñs/
Vinr/ huar til komstu hingad? O þu
Judas/ suyker þu Mañsins Son mz
Kosse? Þa geingu þeir þangad/ z log
du Hendur a Jesum z gripu hañ.
Eñ þa er þeir sem hia honum voru
sau huad verda villde/ sogdu þeir til
hans/ Herra/ skulum vier ecke sla mz
Suerde. Þa hafde Simon Petrus
eitt Suerd/ z dro þ vt/ z sleo til Pr
estahofdingians þienara/ og hio af
honum hans hid hægra Eyra. Og
sa þienare hiet Malchus.
Eñ Jesus suarade/ og sagde/ Leifid
þeim ad giora allt hid frekasta. Og
sagd

ſagde til Peturs/ Stick u þynu Suer de j Slýdrer/ þuiad huør Suerded te kur/ ſa ſkal þyrer Suerde faraſt.

Eda meinar þu ad eg kune ecke ad bidia min̄ Fødr/ þ h̄n ſende mier meir en̄ to:þ Legion Eingla? Skal eg ecke drecka þan̄ Kaleik/ huorn ed min̄ Fa der hefur mier gieþed? En̄ huørnen̄ ſkyllðu þa Ritnigarnar vppþylldar verda? Pad hlyter ſo ad ſkie. Og h̄n ahrærde hans Eyra/ og lækna de h̄n.

A þeim tijma/ ſagde Jeſus til Pre ſtahøfdingian̄a/ z Nøfudsman̄a Mu ſtereſins/ z Olldungan̄a/ ſem yfer h̄n voru komner. Pier erud ſo ſem til an̄ ars Mordingia wtgeingner/ mz Sue rdum z Stongū ad grijpa mig/ Dag lega heþ eg þo. hia ydur verid/ z heþe kient j Muſterenu/ og þier hafed øng uar Hendur a mig lagt/ En̄ þetta er ydar tijme z Magt Myrkran̄a/ ſo ad Ritningin̄ vppfylleſt. En̄ allt þetta er ſkied/ ſuo ad vppfylleſt Ritningar

Spæmañaña. Þa forlietu hañ aller
Lærelueinarner z flydu. Og þar var
eirn vngur Mañ ſa ed honum epter
fylgde/ hañ var med Lijne klæddur yꝭ
er bert Hørund/ z hin oñur Vngmeñe
gripu hañ. Eñ hañ ſnarade Lijnklæd
enu og flyde nakeñ j burtu ꝑra þeim.

Eñ Flockureñ z ſa Yferhøfdingeñ
og Þienarar Gydingaña tooku Jeſu/
og bundu hañ/ og leiddu hañ j fyrſtu
burt til Hañas/ ſa var Mægur Cai
phæ/ Huor ed þa var þeſſ Ars Byſk
up. Eñ Caiphas var ſa ſem Gydin
gunum gaꝑ þ Rꝍd/ ad betur ꝑære ad
eirn Madur dæe fyrer ꝑoolked.

Og þeir leiddu hañ til hins ædſta
Kieñemans Caiphas þ er til Yferhøf
dingia Preſtaña/ þar ed aller Kienne
mañahøfdingiar Skriptlærder z Øll
dungar vøru ſaman komner. Eñ Si
mon Petrus fylgde Jeſu epter æleing
dar/ z eirn añar Lærelueirn/ allt jnn j
Forſtoꝑu Kieñemaña Høꝑdingians.
Sa

Sa ſame Cæreſueirn var kuñugur Ki
eñemaña hofdingianũ/og gieck jñ mz
Jeſu j Byſkups Herbergid. Eñ Pet
ur ſtood þar wte ꝫ Dyrunum. Þa gi
eck wt ſa añar Cæreſueirn ſem Byſku
penũ var kuñugr/ z talade vid hana ꝫ
dyrnar geymde/ z leidde Petrũ þar jñ
Eñ Þionuſtufolked z Þienararner
ſtoodu z hofdu Kola elld giordañ þar
nidre/ midt j Forſtofuñe/ þuiad Kulde
var. Og þr vermdu ſig. Enn Petur
ſtood hia þm z vermde ſig eirneñ/ ſuo
hñ ſæe huør Endung þar villde áver
da. Eñ Ambættiñ Kieñemañahofd
ingians/ ſu er Dyrnar geymde/ ſa Pe
trũ vid Logañ/ ſem hñ vermde ſig/ og
hun horþde beint a hañ/ z ſagde/ Og
þu varſt eirn med Jeſu af Galilea/
Ertu ecke eirn af þeſſ Mans Cæreſu
inum? Eñ hañ afneytade þui fyrer
ollum/ og ſagde/ þu Kuiña/ eige er eg
þad/ Eg þecke hañ ecke/ Eg veit og
eirneñ ecke huad þu ſeiger.

Eñ Kieñemaña høfdingiñ spurde Jesum ad hũs Læresueinũ/ z ad hans Kieñingu/ og Jesus suarade hm̃/ Eg hefe opeberlega talad j heimenũ/ Eg hefe z m̃z j apnade kient j Samkundu hwsũ/ z j Musterenu þar ed aller Gyd ingar koma til samans/ z eckert hef eg j Afkymũ talad/ Huad spyr þu mig ad þssu? Spyr þu þa þar ad s̃ heyrt ha þa huad eg hefe talad til þra/ Sia þu þr hinu sømu vita huad eg hefe sagt. Eñ s̃ hañ talade þta/ þa gaf eirn þi enaraña sem þar stoodu hia/ Jesu eitt Hnepa høgg/ z sagde/ Skalltu so sua ra Byskupenũ? Jesus suarade/ Hafe eg jlla talad þa beuijsa þ/ ad þ sie ort ett/ Eñ hafe eg satt sagt/ Huar fyrer slær þu mig? Og Hañas hafde sendt hañ bundeñ til Caiphas Kieñemaña Høfdingia.

Simon Petrus stood og vermde sig. Og jñan litils tijma/ epter hina fyr stu Afneitingena/ s̃ hñ gieck wt epter

Forsal

Forsaulnu/þa gool Haneñ. Og eitt off
ur Ambaatt sa hñ/ z took aptur til ad
seigia til þra sem stoodu þar hia/ Þes
se var z eirn m̃z Jesu af Nazareth.
Þa sogdu þr til hans/ Ertu ecke eirn
hans Læresueirn? Og eirn añar sag
de/ vissulega ertu eirn aff þeim. Og
Petur affneitade þui einusiñe og soor
sig þar vppa/ z sagde/ Þu Madur/ ec
ke er eg þad/ og ei þecke eg þañ hiñ
sama Mañ.

Og j ñan skams Tyma/ nærre eirnre
Stundu/ styrkte þad eirn annar med
þm er þar stoodu/ og sagde/ Sañlega
þu ert eirn af þeim/ þuiad þu ert eirn
Galileare/ z þitt Tungumaal opinbe
rar þig. Og eirn aff Byskups þienur
unum/ Frænde þess sm̃ Petur hioo aff
Eyrad/ sagde/ Sa eg þig ecke j Gras
gardenum med honum? Þa took Pet
ur til ad formæla sier/ og sueria sig/
ad ecke þeckte hañ þañ Mañ sem þe
ir toludu vm.

Og jafnsnart þa ed hañ so talade/ gool Hanen̄ j añad siñ. Og ÞRÞtt en̄ snere sier vid/ z leit til Peturs. þa miñtest Petur a þ Orded Jesu er hñ hafde sagt til hñs. Adur en̄ þ Haniñ galar tuisuar/ mūtu afneyta mier þris uar/ Og hñ gieck wt z griet beysklega

Eñ Kieñemañahøfdingiarner og Olldungarner/ og allt Rꝛaded leitudu Liugvitna j giegn Jesu/ so ad þr gietu hm̄ j Hel komed/ og fundu eingeñ/ þott ad marger liwgvottar geinge þar fram̄ ad/ þuiad þra vitnisburder voru ecke samhlioda. Ad sijdustu stoodu vpp z geingu þar fram̄ tueir Falvottar/ z baru Liwgvitne j moote hønū/ z søgdu/ Vid høfū heyrt þ hñ sagde/ (Joh. 2.) Eg kañ z vil nidurbriootæ þ Mustere Guds sem med Hondū er giørt/ z a þremꝛ døgū vppbyggia eitt añad ꝭ ei er mz hondū giørt. Eñ þra vitnisburdr vrdu ecke helldꝛ sāhlioda.

Og Kieñemaña Hofdingiñ stood

vpp

vpp medal Þra/spurde Jesum ad z sa gde/Suarar þu onguu til þessa/ꝫ ad þesser vitna a mote þier? Eñ Jesus þagde/og suarade onguu.

Þa spurde Kieñemañahøfdingenn hñ eñ aptur ad/z sagde til hñs/Ertu Christur Sonur hins Blessada? Eg sære þig vid lifãda Gud/ad þu seiger oss ef þu ert Christus Sonur Guds? Jesus sagde/Þu seiger þ/Egem hñ. Þo seige eg ydur/ ad hiedan j fra mu nud þier sia Mañsins son sitianda til Kraptarens hægre handar/z koman da j Skyñ Himens. Eñ Kieñemaña høfdingiñ reyf þa sijn Klæde/ z sag de/Hñ hefur Gudlastad/Huad þurfũ vier nu framar Vitnaña vid? Siaed þier heyrdud nu hñs Gudlastan/ huad virdest ydur? Eñ þeir fordæmdu hañ aller/z sogdu. Hñ er Daudans sekur.
Eñ þr Meñ ꝫ hielldu Jesu/spottudu hñ z hræktu j hñs Andlit z sloou hñ med Knefum/enn sumer byrgdu hañ

og sloou hañ j Andlitid/sierdeilis þie
nararner/z søgdu/spa þu oss Christe
Huør er sa þig sloo? Og margar ad
rar Hædungar toludu þeir vid hañ.

Eñ ad Morgne samansøfnuduſt
aller Kieñemañahøfdingiar/Skript
lærder og Aldungar Lydsins/og allt
Rædeb/z hielldu þar eina Rædstefnu
yfer Jesu/so ad þeir þeinge Lyflaatid
hñ. Og þeir leiddu hañ vpp þyrer sitt
Ræd/z søgdu/Ertu Christur? Seig
þu oss þ. Eñ hñ sagde til þeirra/ þo
eg seige ydur þad/þa trwe þier mier
ecke/Eñ ef eg spyr ydur/þa suare þr
mier ecke/z læted mig ecke ad helldur
lausañ. Þar þ þra þessu/mun Mann
sins son sitia til Kraptar Guds hægre
Handar. Þa søgdu þr aller/Ertu þa
Guds Sonur? Hañ sagde til þeirra/
Þier seiged þ/þuiad eg em hañ/Enn
þeir søgdu/huad þurfū vier nu fram
Vitnaña vidr? Þuiad vier sialþer høf
um heyrt þ af hñs Muñe. Og allur

sa

ſa þra Søþnudur ſtood vpp og bunduu Jeſum/ z leiddu hn̄ fra Caiphas burt þyrer Þynghwſid/ og þeir ofurſelldu hn̄ Landsꝺomaranum Pontio Pilato Og þad var ſnem̄a Morguns.

Þa Judas ſa ad han̄ hafde ſuiked/ ſa þ hn̄ var til Dauda dæmdur/ jdra deſt hn̄/ og færde Kieñemañahøfding iunum z Ølldungum Lyðſins þa þria tijer Silfurpeninga aptr z ſagde/ Eg heþe jlla giørt/ þad eg ſueik ſaklauſt Blood, En̄ þeir ſogdu/ huad kiemur þad vid oſſ? Siaa þu fyrer þui. Og han̄ ſnarade þeim Silþurpeningum j Muſterid/ z foor burt þadan̄/ gieck vt z heingde ſialfan̄ ſig/ z er j midiu ſund ur j tuo hlute broſtin̄/ og heþur ſijnum Innylum wtheillt/ Act. 1 Cap.

En̄ Kieñemañahofdingiarner too ku þa Silþurpeninga/ z ſogdu/ þ hæf er ecke ad vier latum þa j Guds Kiſt una/ þuiad þad er Bloods Verd.

En̄ þr hielldu Rad/ z keyptu fyrer

þa

þa Silfurpeninga/ fyrer þa Ranglæ
tis Verdaura/ eirn Leirpottasmids Ak
ur/ Vegfarendum til Greftrunar/ Og
þad sama er kunnugt ollum þeim sem
til Jerusalem byggia/ so ad sa hinn sa
me Akur verdur a þeirra Tungu kall
adur Akeldama/ þad er Blods Akur
allt til þessa Dags/ Þa uppfylltest þ
huad sagt er fyrer Jeremiam Spa
mann/ þar hann seiger. Þeir tooku þa
þriatiige Silfurpeninga/ þar ed hinn
sellde var m; bitalur/ þann er þeir key
ptu af Sonum Israels/ z þr hafa gi
efed þa fyrer Leirpottarans Akur/ so
sem h DRottinn hafde mier byfalad.
Enn Gydingarner geingu ecke jnn i
Þinghwsed/ so ad þr saurgudust ecke/
helldur ad þr mætti Paskalambsins
neyta. Pilatus gieck þa wt til þeirra
og sagde/ Huoria Akiæru fære þier i
giegn þessum Manne? Þeir suorudu og
sogdu til hans/ Ef ad þesse være ecke
Illrædismade/ þa hefdum vier ecke sellt
hann

hañ þier j Hendur. Þa ſagde Pilat
us til þra/ Take þier hñ þa og dæmid
epter ydru Logmaale. Þa ſøgdu Gyð
ingarner til hans/ Þad hæfer ecke ad
vier lijflatū nockurn. So ad vppfyllt
eſt þad Ordid Jeſu þ hañ ſagde/ tilte
iknande med huørium Dauda ad hñ
munde deyia. (Matth. 20)

Þa tooku Kieñemañahøfdingiarn
er z Alldungarner til/ hardlega ad a
klaga hñ/ z ſøgdu/ Þeñan fiñum vier
þ hñ þraſnijr Folkenu/ z þbydur ad gi
eþa Keyſaranum Skatt/ og ſeiger ſig
vera Konungiñ Chriſtum. Þa gieck
Pilatus jñ aptur j Þinghwſid/ z kall
ade a Jeſum/ ſpurde hañ ad og ſagde/
Ertu Konungur Gydinga? Jeſus ſuo
od frame þ hønum z ſuarade/ Talar
þu þetta aþ ſialfū þier/ edur hafa ad
rer ſagt þier þetta aþ mier? Pilatus
ſuarade/ Huort em eg Gydingur? Þijn
Þiod z Kieñemañahøþdingiarner ha
fa feingid þig mier/ Huad hefur þu gi

ortt? Jesus suarade/ Mitt Rijke er ecke
aff þissum Heime/ Eff være mitt Rijke
af þessu Heime/ þa mundu mijner Þi
enarar striijda j moote/ so ad eg selldest
ecke Gydingum/ En nu er mitt Rijke
ecke ad hiedan. Þa sagde Pilatus til
hans/ Þa ertu þo samt Konungur/ Je
sus suarade/ þu seiger þad. Eg em þo
Konungr/ Þar til er eg fæddr z j Hei
menn kominn/ þ eg skule vitne bera Sann
leikanum/ Huør af Sannleikanum er/
sa heyrer mijna Rødd. Pilatus sagde
til hans/ Huad er Sannleikurenn?

Og þa hann hafde þetta sagt/ gieck
hann vt aptur til Gydinganna/ og sagde
til þeirra/ Onguа søk finn eg mz honum.
Og þa ed hann var aklagadur aff Kien
nemannahøffdingunum z Olldungun
um/ suarade hann onguu. En Pilatus
spurde hann þa ad nyu/ z sagde/ Suar
ar þu onguu? Sia þu huørsu hard
lega þr aklaga þig/ heyrer þu ecke?
Og hann suarade honum onguu Orde
fram

framar/so ad Lándsdomarañ vndrade næsta miøg.
Eñ þr voru þui akaþare/ z søgdu/ Hañ hefur vppæst Folked/ med þui/ þ hñ heþur kient hier z huar a øllu Gydingalande/ tilteken j Galilea/ allt hi ngad j þessañ Stad.
Eñ þa Pilatus heyrde Galileam nefnda/ spurde hañ huørt hañ være wt af Galilea. Og sem hañ fornam þad/ hñ heyrde vnder Herodis Stiornar Vellde/ þa sende hañ hañ burt til Herodis/ sa ed a þeim sømu Døgum var og eirnen j Jerusalem.
Eñ þa ed Herodes sa Jesum/ vard hñ miøg gladur vid/ þuiad vm lán̄ga tijma hafde hañ giarnañ viliad sia hann/ þui hañ hafde margt heyrt af hm̄/ og vænte epter ad hañ munde sia nøckurt teikn af hm̄/ z hñ spurde hñ margra hluta. Eñ Jesus suarade hm̄ øngu. Og Kieñemañahøfdingiarn° z Skriptlærder/ stodu z aklogudu hñ
R hardlega

Hardlega. En Herodes mz ſijnu Hoꝑ ꝑolke forſmꝏde hn̄ z ſpottade hn̄/ fœr de hn̄ j eitt huijtt Klæde/ z ſende han̄ aptur til Pilatum. Og a þm Deige vrdu þr Pilatus z Herodes viner/ þui ad þr voru ꝏdur Ovviner ſijn a mille.

En̄ Pilatus kallade til ſamans Pr eſtahoꝑdingiana z Hoꝑdomen̄ena z Almwgafolked z ſagde til þeirra/ Pi er hafed þen̄an Man̄ til mijn haft/ ſo ſem þan̄ ed fra ſnűr Foolkenu. Og ſiꝏd/ eg hefe yferheyrt hn̄ fyrer ydur z a þeſſum Man̄e fin̄ eg ongua ſøk/ j þui ed þier ꝏklæged hn̄/ z ecke helldur Herodes/ þuiad eg ſende ydur ſialfa til hans/ z ſiꝏd/ ad eckert heꝑur þ vppa hn̄ boreſt ad Dauda ſie verdugt/ Þar ꝑyrer vil eg giefa honum Rꝏdning/ z lꝏta hn̄ lauſan̄.

En̄ a Hꝏtijdar Deigenum hlaut Landsdomaren̄ epter Sidvenïu/ ad gi eꝑa Foolkenu eirn Bandingia lauſan̄ huorn hellſt ad þeir villdu/ En̄ j þan̄ tijma

tijma hafde hñ eirn Bandingia miøg opræeghañ/sem var eirn Spillvirke og Mandrœpare/ sa hiet Barrabas/ Huør ed mz Upphlaupsmonnū var j Myrkuastofu settur/ huør ed j Upp hlaupenu sem j Stadnū skiede/hafde eitt Mandrœp framed. Og Foolked gieck vpp/og beidde hñ giorde so ẽ hñ være vanur. Og þa þeir voru til sam ans komner/gaf Pilatus þeim Andsu ar. Þier hafed þa Sidvenju/ þad eg giefe ydur a Paſkunum eirn lausañ/ huørn vilie þier nu ad eg giefe ydur lausañ/ Barrabam eda Jesum þann Konung Gydinga ẽ kallast Christus? Þuiad hñ visse vel/ þ Kieñemañahøf dingiarner høfdu wt af Hatre oputsel lt hñ. Og ẽ hñ sat a Doomstoolnum sende hũs Hwsprw til hũs/ ꝛ liet seig ia hm̃, Hap þu eckert ad giora med þañ hiñ Riettlæta/ margt hef eg j su efne lided j Dag hans vegna.

Enn Kieñemañahøfdingiarner og

 Oll-

Ylldungarner vinfoldu z eggiudu Folked a/ ad þad skyllde bidia vm Barraban/ eñ Jesum Lijfe suipta. Þa suarade Landsdomareñ/ z sagde til þra/ Huorn af þessū tueimur þa vilie þier þ ad eg skule giefa ydur lausañ? Þa kallade vpp allur Lyduriñ og sagde. Tak burt þeñann/ og gief oss Barrabam lausañ. Þa kallade Pilatus eñ aptur til þra/ z villde lata Jesum lausañ/ z sagde/ Huad skal eg þa giøra vid Jesum þann er Christur kallast? Þeir kolludu þa eñ aptur/ Krossfestu/ Krossfestu hañ. Eñ hañ sagde þa j þridia siñ til þra/ Huad hefur hñ jllagiort? Eg finn ongua Daudasøk mz hm/ þar þ vil eg giefa honum Næding z lata hñ lausañ. Eñ þeir kolludu þui meir/ Krossfestu hañ. Og þeir fylgdu sier þui fastara ad med ofsa Hlioodū/ z beidduzt þss þ hañ yrde Krossfestur. Og þra z þo Hofud Prestaña Hliood tooku yfer.

Þa

Pa took Pilatus Jesum z hwdstrykte han. En Strijdsmeñerner Landsdoomarans leiddu hñ j Pinghwsid/ z kolludu til samans allañ Hoopiñ/ og apklæddu hñ/ z pærdu hñ j eitt Purpura Klæde/ og pliettudu eina Koronu af Pyrnum/og settu hana vppa hñs Hofud/og peingu hm̃ eirn Reyrvønd j sijna hægre Hønd/ z bugtudu sig fyrer hm̃/ og spottudu hañ/ z tooku til ad heilsa hm̃/og søgdu/ Heill siertu Kongungur Gydinga/og sloou j hñs Asioonu z hræktu a hañ/ tooku Reyrvønd iñ z hrycktu vm hans Hofud/ piellu a Knie og lutu hønum.

Pa gieck Pilatus wt aptur z sagde til þra/ simed/ eg leide hañ hingad wt til ydar/ so ad þier vited/ þ eg piñ ønga søk m3 hm̃. Pañeñ gieck Jesus wt berande eina Pyrnekoronu z eitt Purpura Klæde. Og hañ sagde til þra/ Simed Mañeñ. Pa ed Kieñemañá hofdingiarner z Pienararner sau hñ

R iij kall

kolludu þr vpp/og sogdu/ Krossþestu/ Krossþestu hñ. Pilatus sagde til þra Take þier hñ z Krossþested/ þuiad eg finn ongua Søk med hm̃. Gydingarn er suorudu honum þa. Vier hofum Logmaaled/og epter Logmaalenu skal hañ deyia/ þuiad hñ hefur giort sig sialfur ad Guds Syne.

Þa ed Pilatus heyrde þsse Ord/ok kadest hañ eñ meir/z gieck jñ aptur j Pinghwsid/z sagde til Jesu/ Huadan ert þu? Eñ Jesus gaf honum eckert Suar. Þa sagde Pilatus til hñs/ Tal lar þu ecke vid mig? Veistu ecke þad eg heþe Valld til ad krossþesta þig/ og eg hefe Valld til ad giefa þig lauß añ? Jesus suarade/ Þu hefder eckert Valld yfer mier/ nema þier være giefþ ed þ hier oþan ad/ þar þ hefur sa meire Synd/sem mig heþur þier j Hendr sellt. Epter þ leitade Pilatus vid ad læta hañ lausañ. Eñ Gydingarner kolludu z sogdu/ ef þu lætur þeñañ la

usañ

uſañ/ þa ertu ecke Keyſarans Vinur/ þutad huør ſig giører ad Konunge/ ſa er a moote Keyſaranum.

Þa ed Pilatus heyrde þſſe Ord/ leid de hñ Jeſum wt/ z ſetteſt vppa Dom ſtolim j þeim Stad ſem kalladeſt Hæe ſløtur/ eñ a Ebreſku Gabbatha/ Eñ þad var ſa Affangadaguriñ j Paaſku num/ nærre hiñe ſiottu Stundu. Og hñ ſagde til Gydingaña/ Siaed Þad er ydar Konungur. Eñ þr kølludu/ Burt/ burt mz þeñañ/ kroſſþeſtu hñ/ Pilatus ſagde til þeirra/ Skal eg Kroſſþ:ſta ydvarn Konung? Kieñemaña Hoþdingiarner ſuorudu/ Vier høfum onguañ Kong/ vtañ alleinaſta Keyſarann.

Eñ ſem Pilatus ſa þ hañ kom on guu til vegar/ helldur ad þar munde myklu meira Vpphlaup af meiga ve rda/ þeinkte hñ Folk nu fullnægiu ad g:øra/ og dæmde ad ſkie ſkyllde þeirra beidne/ tok Vatn z þuode Heydurnar

fyrer Folkenu/ & sagde Saklaus er eg
af Bloode þess hins Riettlꜳta/ siꜳe
þier fyrer. Þa suarade allt Folked og
sagde/ Hans Blood kome yfer oss & yf
er Børn vor.

Þa gaf hañ þeim Barrabam laus
añ/ sa ed fyrer Upphlaups & Mañdr
aps saker var j Myrkuastofu jnnsett
ur/ vm huørn þr og bꜳdu/ enn Jesū
hwdstryktañ og spottadan/ framselldi
hañ þeim epter þeirra villd/ þad hañ
krossfestur yrde.

Þa tooku Stridsmeñernen Jesum
og færdu hañ wt Kꜳpuñe/ og færdu
hañ aptur j siñ eigenn Klædnad/ og
leiddu hñ wt/ so ad þeir Krossfeste hñ.
Og hñ bar siñ Kross.

Og j þui þeir geingu wt/ hittu þeir
eiñ Mann/ sem þar gieck hia/ wt af
Cyrenia Simon ad Nafne/ sem kom
af Bondabygdeñe/ sa ed var Fader þr
ra Alexandri & Ruffi/ honum þreing
du þeir til/ suo ad hann bære hans
Kross

Kroſſ/og þeir ſøgdu Kroſſið vppa hā ſo. hañ bære hañ epter Jeſu.
Eñ hōnū fylgde ept' mykeñ Folk a þiøłde og ſo Kuriña/ þær ed grietu hñ og aumkudu. Eñ Jeſus ſuere ſier vid til þeirra/ og ſagde/ Þier Dætur af Jeruſalem/ Grated ecke yfer mier/ helld ur græted yfer ydur ſialþum/ og yfer Børnū ydar/ Þuiad ſiaed/ þeir Dagar munu koma/ a huørnū þad ſeigiaſt uun/ Sælar eru Obyriur z þeir Kuid er ſem ecke haþa født/ og þau Brioſt ſem eige haþa ſogiñ verid/ Þa munu þær taka til ad ſeigia Fiøllunū/ hrynied yfer oſſ/ z til Biargaña/ hylied oſſ Þuiad þyrſt þeir giørra þetta vid hid blomgada Tried/ huad mun þa ſkie vid hid þornada?
Eñ þar voru eirneñ wtleidder tueir adrer Spillvirkiar/ þad þr være med hønum aftekner.
Og þeir leiddu hañ wt j þañ ſtad ſem a Ebreſku kallaſt Golgatha/ þ

norrœnest Hausastadur. Og þr gœfu hm̄ Edik eda Myrrublandad Vyn ad drecka/med Galle forblandad. Og þa hñ smackade þad/villde hañ ecke drecka. Og þeir kross:estu hañ / þm Stad Golgatha/og tuo Spillvirkia med honum/eirn til hœgre/ eñ añañ til vinstre Handar/eñ Jesum / mided. Og su Ritningiñ vppsylltest sem seig er/Hañ er a medal Spillvirkia reikn adur. Og þad var su þridia Stund Dags/þa þeir krossþestu hañ. Enn Jesus sagde/Fader/ fyrergief þeim/ þui þr vita eige huad þeir giora.

Eñ Pilatus skrifade eina Yþerskr ipt/þar jñe var skrifud sokiñ hñs Da uda (huoria skulld þeir gœfu honum) efeste a Krossen yþer Hofde honum Eñ þar var so skrifad/Jesus af Na zareth Konũgur Gydinga. Þessa Yf erskript lœsu marger Gydingar/ Þui ad sa Stadr var nœrre Borgeñe/þar ed Jesus var Krossfestur/Og þad var

skrifad

ſkrifad j Ebreſku/ Griſku og Latinu malę. Þa ſøgdu Preſtahøfdingiar Gydinga til Pilatũ/ ſkrifa þu ecke Kongungur Gydinga/ helldur þ hñ hafe ſagt/ Eg er Konũgur Gydinga. Pilatus ſuarade/ Quad eg ſkrifade þ heſ eg ſkrifad. Eñ Strijdsmeñerner/ þa ed þr høfdu kroſſteſt Jeſum/ tooku þr hñs Klædnad z løgdu a fiogra hluta ſkipte/ einũ ſlerhuørium Strijdsmañe ſin̄ Hlut/ þar med eirneigen̄ Kyrtelen̄ Eñ ſa var ecke ſaumadur/ helldur fra ofanverdu allur prionadur. Þa ſøgdu þeir ſijn a mille/ Skierũ vier hñ ei j ſundur hlutuſtum helldur vm huørs hañ ſkal vera/ So ad Ritningin̄ vppfylleſt/ ſem ſeiger/ Þeir ſkiptu ſier Klædum mijnum/ z a mitt Fat þa løgdu þeir Hlutkieſte. Og þeir ſmafu þar og vardveittu hañ/ Þetta hid ſama giordu Strijdsmeñernerer/ eñ Folkid ſtood og horfde a.

Eñ þar ſtoodu vid Kroſſin̄ hia Je

ſu

su/ Mooder hũs/ z Modursyster hũs/ Maria Hwfsru Cleophæ/ z Maria Magdalena. Þa ed Jesus leit nu sĩ na Modr z þañ Læresuein standa þar hia/ huorn hñ elskade/ seiger hañ til sĩnar Moodur/ Kona/ Siaa þu/ þar er þiñ Sonur. Þar epter seiger hañ til Læresueinsins/ Siaa þu þad er þijn Moder/ Og j fra þeirre somu stundu tok sa Læresueirn hana til sijn.

Eñ þeir sĩ þar fram hia geingu/ lostudu hñ z skooku Hofud sijn/ z sog du/ Suei/ huorsu ægiætlega nidurbry tur þu Musterid/ z vppbygger þad a þremur Dogum/ Hialpadu nu sialf um þier/ Ertu Guds Sonur/ þa stijg þu ofan af Krossenum. Lijka eirneñ spottudu hañ Kieñemañahofdingiar ner sijn a mille med þeim Skriptlærdu og Olldungunum/ samt Folkenu/ og sogdu/ odrum Moñum hefur hañ hi alpad/ eñ sialfum sier giætur hañ ecke hialpad/ Sie hñ Christr Jsraels Ko nung

hungur/ sa hiñ Utvalde Guds/ Þa hialpe hañ sialfū sier/ ꝛ stijge nu ofan af Krossenum/ so ad vier siaum þad ꝛ trwum honum/ hñ hefur treyst Gude sa frelse hañ nu eꝥ honum ꝥ lijkar/ þuiad hañ hefur so sagt/ Eg em Guds sonur. Lijka so hæddu hañ ꝛ eirniñ Spillvirkiarner þeir ed med honū vo ru Krossfester. Eirneñ Hæddu hann Strijdsmeñerner/ geingu ad honum ꝛ bæru honum Edik/ og sogdu/ Ertu Konungur Gydinga/ þa hialpa þu sialfum þier.

Eñ añar aꝥ þeim Spillvirkium ſ heingdꝰ voru/ lastade hñ ꝛ sagde/ Eꝥ þu ert Christi/ þa frelsa þig ꝛ so eirn eñ ockur. Þa suarade hiñ añar/ straff ade hñ/ og sagde/ Og þu hrædest ecke Gud/ þu sem þo ert j sama Fordæmin gu/ Ad sonñ skier ockur þetta riettele ga/ þui vid medtokum huad ockar Gi orningar eru verder/ eñ þsse hefur eck ert vondslegt adhafst. Og hañ sagde

til

til Jesu/ Herra/ Minstu mijn þa þu kiemur j Rijke þitt. Og Jesus sagde til hans/ Sannlega seige eg þier/ ad j Dag skalltu vera m*z* mier j Paradijs.
Og vm hina siottu Stundu vrdu Myrkur yfer allt Landed/ til hun̄ar nijundu Stundar/ og Sooliñ misste sijna Byrtu/ Og nær nijundu Stundu/ kall ade Jesus med hærre Raust/ z sagde/ Eli Eli/ Lama Asabthani/ Þad þyd est so/ Gud miñ/ Gud miñ/ Huar fyrer hefur þu yfergiefed migk Eñ nockret af þm er þar stoodu/ þa þeir heyr du þ/ sogdu þr/ hñ kallar a Eliam.
Epter þad ad Jesus vissi ad aller Hluter voru fullkomnader/ vppa þad ad Ritningeñ vppfylltest/ sagde hañ/ Mig þyster. Þa stood þar eitt Kier fullt med Edik/ Og jafnsnart hlioop eirn af þeim þangad/ took eirn Niard arvollt/ og fyllte hñ vpp med Edik z Jsop/ z liet hñ ofan a eirn Reyrlegg/ og bar honum ad Munne/ z gaf honū
ad

ad drecka/ og sagde mz hinum ødrum/ Nu vel/ Latum sia huert Elias kie mur ad taka hañ opan. Pa Jesus hafde nu pad Edikeð til siin tekeð/ sagde hann/ Pad er pullkomnað. Og hañ kallade eñ eitt sin̄ med hærre Raust/ z sagde/ Fader/ J þijnar Hendr fel eg min̄ Anda. Og pa ed hñ hafde pad sagt/ hneygde hann Hofuded/ og gaf vpp Andena.

Og sia þu/ ad Tialldeð j Musterenu rifnande j sundur j tuo Parta/ fra ofanverdu/ allt nidur j giegnum. Og Jørdeñ skalf/ Biorgeñ klofnudu/ og Grafer (Framliðeña) lukust vpp/ og marger Lijkamer Heilagra þra er sua þu Risu vpp/ z geingu wr Grøfunum epter hans Vpprisu/ z komu j þa heilogu Borg/ z byrtust þar morgum.

Eñ sa Hofudsmadureñ/ s þar stood hia jafngiegnt honum/ og þr ed hia honum vorū og varðueittu Jesum/ þa þr sau þ hañ liest med slijku Kalle/ og

og ſau Jardſkialptañ/ og huad þar ſkiede/ vrdu þr miøg ottaſlegner/ og pryſſudu Gud/ z ſøgdu/ Sañlega hef ur þſſe Rieltvyſe Madur vered/ z Gu ds ſonur. Og allt þad Folk er þar var hia/ z horþde a þetta/ ſem þ ſa huad þar ſkiede/ Barde þ ſier a Briooſt/ og ſnere heim aptur.

En aller hſs Kuñingiar ſtodu lan gt j burt fra/ og margar Konur þær hoñum hoþdu epterþylgt wr Galilea og ſau allt þetta/ a medal huorra ad var Maria Magdalena/ Maria hins minna Jacobs / z Joſes Moder/ z Sa lome Moder þra Zebedei Sona/ huo riar ad hm̃ hoþdu epterþylgt og þioo nad/ þa ed hñ var j Galilea/ z marg ar adrar/ þær ed med hm̃ voru vppgei ngnar til Jeruſalem.

En Gydingar/ aþ þui ad þ var Aþ fangadaguirin/ ſo ad Lykamarner væri ecke a Kroſſenum vm Þuottdagen/ þui ad ſa ſame Þuottdagr var mykell bæ du

du þeir Pilatum/ad þeirra Bein yrde
j sundur brotin og ofan tekin. Þa ko
mu Strijdsmennerner/og brutu j sund
ur Bein þess hins fyrsta/ z so hins ann
ars/sem mz honum voru Krossfester.
Enn sem þeir komu til Jesu/ þa þeir
sau ad hann var þegar latinn/brutu þr
ecke hans Bein/helldur eirn af Strijd
dsmonnunum opnade hans Sijdu med
Spiote/ z iafnsnart rann þar wt Blo
od z Vatn. Og sa þetta hefur sied/
hann ber þar Vitne vm/ z hans Vitn
isburdur er sannur/ z sa hinn same veit
pad hann seiger satt/vppa pad þier tr
wed eirnenn. Þuiad þetta er skied so ad
Ritningin vppfylleft. Þier skulud ecke
neitt hans bein j sundur briota/ Og enn ap
tr seiger onnur Ritning/ Þeir munu sia
þann j huorn þeir hafa stungid.

Þar epter vm Kuolldid/med þui ad
pad var sa Affangadagurinn/huor ad
er sa fyrre Þuottdagana/kom Joseph
af Arimathia/wt af þeim stad Gyd

S inga

inga / einn Rijkur Mann / Radherra / einn goodur frroomur Mann / huør ed ecke hafde samþyckur orded þeirra Radagiørdum z breitne / sa ed einnin stundade epter Guds Rijke / þuiad hann var Lærefueinn Jesu / þo heimuglegur vt af Hrædslu vid Gydinga / sa vogade þad / z gieck inn til Pilatum / og bad hann ad hann mætte ofan taka Lijkaman Jesu. Enn Pilatus vndradest þad ad hann var þegar latinn / og kallade Høfudsmannenn til sijn / og spurde hann ad / huørt hann være fyrer laungu andadur / Og sem hann var þess vijs ordinn af Høfudsmannenum / gaf hann Joseph Lijkamann Jesu / z bifalade ad hann skyllde hm̄ giefast / Og Joseph keypte eitt Lijndwk. Enn þar kom einnenn Nicodemus / sa ed adur fyrr hafde a Nætturþele komed til Jesu / z færde samblandada Myrru vid Aloen / nærre hundrad Punda. Þa toku þeir Lijkamann Jesu sem ofan var tekenn / og sueipudu hann

j hreinu

j Hreinu Lierepte/ z vøfdu hañ j Lijn dwkum med jlmande Smyrslum/ suo sem Sidur er Gydingaña til ad Gr eptra.

Eñ þar var j þeim stad sem hann var Kroßfestur/ eirn Jurtra gardur/ og j Gardenum ny Grøf/ su var Jo sephs/ huoria hañ hafde wthøggua lated j einū Steine/ j huøria eingenn hafde eñ nockurn tijma lagdur vered/ þangad løgdu þeir Jesum fyrer saker Affangadagsins Gydingaña/ af þui ad Þuottdags Helgeñ vpphoofst/ z þ su Grof var þar nær/ og velltu stoor um Steine ad Graparmuñanum/ og geingu j burt þadan. Eñ þar var Maria Magdalena/ og Maria Jo ses/ þær settu sig jafngiegnt yfer fra Grøfeñe/ lijka eirneñ adrar Konur þær ed Jesu hofdu epter fylgt af Ga lilea/ hugdu ad/ huar z huorneñ hñs Lijkame var nidur lagdur. Eñ þær sn eru aptur/ z biuggu til Smyrsleñ/ z

þad dyrlega Salve/ Enn vm Þuott dagen̄ voru þær kyrrar/ epter Logman lenu.

Hins an̄ars Dags/ sa ed epter ḟylg er Atḟangadeigenum/ komu Kien̄e man̄ahøfdingiarner og Phariseí asa mt til Pilatum/ z sogdu/ Herra/ Wier høḟum j min̄e lagt/ þad þesse Falsa re sagde/ þa ed hann en̄ lifde/ Epter þriá Daga mun eg vpp aptur rysa. Þar ḟyrer skipa þu ad forvara Grøfe na/ allt til hins þridia Dags/ so ad ha ns Lærisueinar kome ecke og stele hn̄ um j burt/ og seige Folkenu/ ad han̄ se vpp aptur risen̄ fra Daudum/ z ve rde so hin sijdare Villan̄ argare hin̄e fyrre. Pilatus sagde til þeirra/ Þar haḟe þier Vardhalldsmen̄ena. Farid burt og forvared sem þier kun̄ed. Enn þr gengu j burt/ z forvorudu Grøf ena/ m̄z Vardhalldsmøn̄unū/ z jnsigludu Steinin̄.

Ender Historiun̄ar

Hier epter fylg
ia nøckrar wtvaldar Bæner og Oratiur/ sem lesast j Messuñe a Suñudøgum/ og odrum Tijd um kringum Aared.

Fyrsta Suñudag j Adventu.
COLLECTAN.
Vier vilium aller bidia.

HErra Gud/ Vier bidium þig audmiukłega/ Vppvek þijna Magt og kom til vor/ So vier mætt um frelsast af þm Haaskasemdū s yfer oss hanga/ vegna vorra Synda/ Og ad vier mættū þ þijna hlijfd verda frelsader z Saluholpner. Þu sem lif er og rijker med Gude Fødur og þeim Heilaga Anda/ eirn sañur Gud vm allar Allder Allda.

Añañ Suñudag j Adventu.

Heyr Herra Gud Almattugur Fad er/v[illegible]dſtu ad oppvekia vor Hiortu/ ad tilbwa þiſnum Eingietnũ Syne Vei gek/ So ad vier ſyrer hans Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þañ ſama þiñ eingietiñ ſon Jeſum Chriſtum/ ſ med þier lifer og ryker j Einingu hins Helga Anda/ eirn Gud vm allar Allder Allda.

Þridia Suñudag j Adventu.

Heyr Herra Gud/ vier bidium/ Hne ig þu Eyra þitt til vorra Bæna/ og Vpplys Myrkur vorra Hugſkota/ mz Vitian þiñar Nadar. Þu ſ lifer og ryker j einingu hins helga/ ꝛ ec.

Fiorda Suñudag j Adventu.

Almattuge Eiliſþe Gud/ Vier bid ium þig ad þu komer/ ꝛ læter þitt Al mætte ſkiña yfer oſſ aumar Mañeſki ur/ Ad huad helſt ſiñ vorar Synder

ſduglega forhindra z hamla/ þ ſama
mætte þa oſſ veitaſt þyrer Hialp þiñar
Nadar z Myſkunar. Fyrer þiñ ſon
Jeſum Chriſtum/ ſ med þier z et.

A Jooladagiñ.

Herra Almattuge Eilijfe Gud/
vier bidium/ Gief oſſ ſem yferlyſ
ter erum med nyu Liooſe þijns
Ords/ ſ Maſdom hefur a ſig teked/
ad þ mætte openberlega ſkijnaſt j vorum
Verkum z Framferde/ ſem þyrer trw
na ſkijn j Hiartanu/ Fyrer þañ ſama
þiñ Son Jeſum Chriſtum z et.

J Hamessuñe

Heyr Almattuge Eilijfe Gud/ vier
bidiũ/ Veit þu oſſ/ ad þijns einka So
nar nya Fæding/ mætte frelſa oſſ/ hu
orium ſa-gamle Þrældomur helldr vn
er Syndareñar Oke/ Fyrer þam z et.

S Stephani Dag.

Heyr Herra Gud/ Gief oſſ ad epter
 fylgig

pplgia þíns Dæmi/ huers Hæstið vier j Dag hølldum/ So vier mættū læra ad elska vora Dóme/ lijka s hñ bad fyrer sijnū ofsoknar Mønnum/ Fyrer vorn Herra Jesum Christum þinn Son/ hu er mz þier z heilagum Anda/ z et.

S. Johañis Dag.

Heyr Herra Gud/ Upplys þu nad arsamlega þiñ Lyd/ So ad hñ upplystur ꝥ Lærdom z Gudspiallsins Kienning hins heilaga Johañis Postula/ mætte ná og odlást þijna Nád z Eilijfa Glede/ Fyrer vorn DRottiñ Jesum Christum Son þiñ et et.

Suñuda gift mille Joladags z Atta.

Heyr Almattuge eilijfe Gud/ stiorna oss z ollu voru Framferde/ epter þijnum Vilia/ So vier mættum j Nafne þijns elskulega Sonar verda audugir j goodum verkum/ ꝥ þañ sama.

A Nyars Dag.

Heyr

HErra Himneskur Fader/ sem
lietst þinn Eingieten son/ verda Log
malenu vndergiefenn/ og Vmskierast á
Attunda Deige/ Logmaled vpp ad fy
lla/ vegna þeirra sem Logmalsins Bol
van voru vndergiefner/ Vier bidium þig
na Myskunseme/ ad þu vilier andlega
vmskiera vor Hiortu/ fra ollum vondum
Gyrndum/ fyrer þann sama.

A Þrettanda Dag.

HErra Almattuge Eilijfe Gud/ sem
med Leidarvijsan eirnrar Stiornu
openberader Vitringum þinn Eingiet
enn Son/ Vier bidium þijna Myskun
seme/ vpptendra þitt Lios j vorum Hug
skotum/ þ sem þu vppvakter j Hiortum
þessara Vitringa/ fyrer þinn son z cet.

Fyrsta S. D. epter Þrettanda.

HErra Herra Himneskur Fader/ vier
bidium þig/ Veit þu giarnd þijns bid
anda Lijds/ ad hann mætte sia z skilia
Sv   huad

hvad riett er/ Og ad giera þad sama giort og framkvæmt med verke/ Fyrer þinn Son Jesum Christum.

Annan S. D. epter Þrettanda.

O þu Almattuge eilijfe Gud/ sem stiornar øllum Hlutum a Himne og a Jørdu/ Heyr þu milldelega Bæner þijns Lyds/ z gief Frid vm vora daga Fyrer vorn Herra Jesum Christum.

Þridia S. D. epter Þrettanda.

Almattuge Eilijfe Gud/ Lijttu my kunsamlega til vors Veykleika/ og vtriett þijna Vollduga hægre Hand oss til hlijfdar/ þ DRottinn vorn z et.

Fiorda S. D. epter Þrettanda.

Herra Gud/ s allra bezt veist/ j hui lijkum Haska og Voda vier erum staddir/ Þad ad vier þ holldsins breyskleika kunnum ecke ad vera stadfaster/ an þinnar sierlegar nadar z hialpar.

Þui

Þui bidium vier þig vm Rad z Lucku til lijps z Sælar/ ad huad hellst vier lijdū vegna vorra Synda/ ad vier mæ ttū þ med Þolenmæde lijda/ z mz Nia lp þinar Nadar yfervinna/ Fyrer Jes um Christum vorn Drottinn.

Fimta S. D. epter Þrettanda.

Herra Gud vier bidium/ Vardveittu þijna Kristne/ med þinne Nad og my skun/ ad lijka sem hun hefur ecke nocke urn ann að vppa ad vona og treysta ne ma þig/ So lat hana ætijd fa og od last þijna Hialp z verndan/ Fyrer Dr ottinn vorn/ z ct.

S. D. j Nyuvikna Føstu.

Almattugur Eilijfur Gud/ Vier bid ium/ Heyr Milldelega Bæner þijns Fo lks/ Ad vier sm maklega erum sok um vorra Synda hirter/ mættum sak er þijns Dyrdarfulla Nafns/ Myskū sam lega Frelsast. Fyrer Drottinn vorn

Ann

HErr Herra Gud/ þu s̃ sier/ ad vier ecke hoþum traust a neckrũ vorum Verkum/ mætte edur megne/ Veit þu oss myskunsamlega/ ad vier mættũ ver =ndader verda fra ollum motstadlegum hlutum/ andlegũ z Lijkamlegũ/ þ þij na nadarsamlega Hlijfd/ so s̃ þu hlijf der S. Paale Postula Kiennefodr Heid ẽna Pioda/ fyrer vorn Drottin̄ Jesũ.

Sun̄udagin̄ j Fostu Jngang.

DRottin̄ Gud vier bidium/ Heyr þu Myskunsamlega vorar Bæner/ Og nær þu heþur leyst oss af vorũ Synda Bondum/ þa vardveit þu oss þra ollũ motstædlegũ hlutum/ Fyrer vorn Her ra Jesum Christum/ sem med z ct.

Fyrsta Sun̄udag j Fostu.

HErr Herra Gud vier bidium/ Lijt þu Myskunsamlega yþer þitt folk z snw fra oss milldelega þinñe Reide/ þ þin̄ son/ z ct. Añ

Aññañ Suñudag j Fostu.

Herra Gud/ Sem sier ad vter erum Vanmegna til alls goods/ Vier bid ium/ Vardveit þu oss hid ytra þra øll um Moolgange/ Og hreinsa oss hid iñra aþ vorum Syndum/ og vondum hugreñingum/ Fyrer z et.

Þridia Suñudag j Føstu

Heyr Almattugur Gud/ Vier bid ium/ Lijtttu a vorar audmiukar Bæner og vtrieitt Hægre hønd þiñar Magt ar/oss til hlijfdar/ Fyrer Drottiñ z et.

Suñudagiñ j Midføstu.

Heyr Almattugur Gud/ Vier bidiũ Veittu oss ad vier sem søkum vorra vondra verka/ maklega erum straffad er/ mættum og so aptur ad nyu/ fyrer Hialp z fullting þiñar Nadar verda huggader/ Fyrer z et.

Suñudageñ epter Midføstu.

O þu Almattuge Gud/ Vier bidium

Lijtitu myskunsamlega yfer þijna Chr
istne/ ad hun hid ytra stiorneſt m; þin
ne Myskun/ Og hid jñra þ þijna hlij
ſo z verndan varduciteſt/ þ Jeſú z et.

A Palma Dag.

HEyr þu Almættuge Eilijfe Gud/ þu ſem lated hefur þiñ Son taka Mañdom/ z audmykia ſig jñ til Kroſſ ins Dauda/ oſſ til audmyktar Dæmis epter ad pylgia/ Virdſtu ad auka og margfallda þijnar Gafur med oſſ/ ſo ad vier ſem treyſtū vppa Hans Pijnu og Dauda/ mættū z eirneñ hñs Vpp riſu Hluttakarar verda/ fyrer z et.

A Skijrdag.

O Jeſu Chriſte/ þu ſem hepur latid epter hia oſſ þitt Braud ad eta/ og þiñ Kaleik ad drecka/ j Miñing þiñar Pijnu/ Vier bidiñ þig ad þu villder af þuo allan Ohreinleika af voru Hia rta/ Og giefa oſſ þijna Nad/ ad vær mætt

mættum verduglega medtaka/ þetta Sacramentum þijns saňarlegs Lijkama z Bloods/ Þu sem lifer og Rijker med Gude Fødur og H.

A Føstudagin̄ langa.

Ó Þu Almættugur Eilijfur Gud/ sem so elskader Heimen̄/ ad þu fyrer hans Skulld/ gafst þin̄ eingieten̄ Son j Daudan̄/ a Krossins Galga/ Vier bidium þijna ovmrædelega Myskun/ ad þu frelser oss fra allre Drøfulsins Magt z Vallde/ z giefer oss þijnum Þionum/ ad vier fyrer þessa hns Pijnu og Dauda/ mættum fra þeim eilijfa Dauda verda frelsader/ fyrer þenan̄ sama þin̄ elskulegan̄ son Jesū Christum vorn Drottin̄/ huør z et.

A Paaska Dagen̄.

Allmættuge eilijfe Gud/ s̄ oss hefur opnad z vpplaated jngang til þess eilijfa Lijfs/ þ Dyrdarfulla
Vpp

Vorrisu þyns eingietens Sonar Je su Christi/ Vier bidium ad vor Vilie z su Sinnd til þyns Goda/ sem þu skal pur Mysturnsamlega hepur med oss uppbyriad/ mætte fa praungang/ z au kast j ollum hlutum/ epter þui sem þi er vel þocknast. Fyrer þañ sama z et.

Añan Dag Paska.

Hyt Herra Gud/ sm a Paska Han tidese hefur gieped Heimenum andle ga Lækning/ Vier bidium/ Lat þyna Himneska Gnafu fullgiorast mz oss/ so vier mættum þa fullkomlegt Frelse/ z forbetra oss til eilisþs Lijfs/ þ Jesū z et

Pridia Dag Paska.

Almattugur eilijfur Gud/ s marg faldleg r fiolgar z enkur Christnena med nyium andlegū Bornum j Trw ne/ Vier bidiu/ Ad aller þeir s eru for [illegible] ra endurfæddder/ mætte lifa [illegible] legre Eminingu truarēnar j [illegible] z [illegible] Kiærleika

sijn

ſijn a mille jſūbyrdis/ ꝧ þiñ Son ꝫ ef.

Fyrſta S. D. epter Paſka.

Almattugr eilijfur Gud/ Vier bidiū veit þu oſſ ad vier ſem halldcd hoꝛum þeſſa Paſka hatijd/ mættum fyrer þiñ na Nad/ komaſt fra Syndareñar Þræ ldome/ til þeſſ andlega frelſis og med riettre Trw ꝫ Kriſtelegum Kiærleika ad þiona JeſuChriſto/ þijnum elſkule ga Syne vorū Herra/ ſ mz þier ꝫ et.

Aňan S. D. epter Paſka.

Heyr Almattugur eilijfur Gud/ ſ med þyns Sonar Lægingu/ hefur vpp reiſt þeñañ Heim/ ſem fyrer Syndena var nidurſteigeñ og ꝛalleñ/ Vier bid ium/ Gief þijnum Riettruudum eilijf ꝛa glede/ Ad lijka ſem þu hefur frelſt oſſ fra Falle eilijfs Dauda/ ad vier mæ ttum ſo niota eilijfrar Gledé/ Fyrer.

Þridia S. D. epter Paſka.

Heyr Almattugur eilijfur Gud/ þu ſ tier þitt Sañleiks ljoos/ fyrer þeim

 ſem

s vilier þara/ so þr mætte komast apt ur a Satileiksins veg/ Vier bidiū/ ad þu vilter giefa ollū s reiknast Christner/ ad fiijta alla Hlute sem eru j mote Christelegu Nafne/ eñ epter ad fylgia þm hlutū s þ heilaga Nafn prij da j auglite DRottins/ fyrer þaſi.

Fiorda Sunudag E. P

Neyr þu Almattuge eilijfe Gud/ s latur alla þijna riettkristna vera sam̄ þycka j Hug z vilia/ Vier bidiū/ Lat þitt Folk þ eina vilia/ z þ eina elska s þu bydur/ z þ eina girnast sem þu lofar/ Vppa þ ad vor Hiortu s eru stodd j fallvalltre veru þessa Heims/ mætte þar vera stadfost/ þar s er su sanna glede z Fognudr/ fyrer þin̄ Son/ z ct.

Fimta Sunudag E. P.

Neyr þu Almattuge eilijfe Gud/ s ert Vpphaf til alls gods/ z af huoriū aller hluter goder koma/ Veittu þijnū audmiukū Kristnū mönū/ ad vier mat-tum

tu þ þiñ jnbláſtur/ hugra þa eina hlu
te ſ riettar eru/ og þad ſama fylla og
þrámkuæma mz verkunum/ fyrer z ct.

A Vppſtigningar Dag.

HErr Almættuge eilijfe Gud/ Vier
biduñ/ Veittu oſſ/ ad vier ſ Truum
þad þiñ eingietiñ Soñur Jeſus Chr
iſtur ſie vppſtijgeñ til Himens/ z ſitie
til þiñar hægre Handar/ z ſie vor Ad
nadar madur og verndare/ ad vier og
ſo inættum hia hönum byva z vera j
voru Hiarta og hugſkote/ fyrer z ct.

Siötta Suñudag E. P.

Herr þu Almættuge Eilijfe Gud/
lættu oſſ ja þnañ hafa eirn Guddom
legañ Vilia til þijn/ og þioona þijnu
Vellde med hreinu Hiarta/ þ þañ ſa
ma þiñ eingietiñ Son Jeſum Chriſt
um/ ſem med þier lifer og ríjker j Ein
ingu heilags Anda/ eirn z ct.

A Huijtaſuñu.

T ij Herr

HErra þu Almattuge eilijfe Gud/ sem a þessu Deige vpplyster Hiortu þinna Heilagu Postula/ z annara riettrwadra mz kienningu z vpplysingu hins helga Anda/ vier bidium/ Gief þu oss ad skilia j þeim sama Anda/ þa hlute s̄ riettleger eru/ z alltijd ad glediast af hans Huggun/ fyrer þinn z c.

Annan Dag Huijtasunnu.

Heyr Herra Gud/ s̄ gafst þijnum Postulum heilagann Anda/ gief þinne heilagre Kristne Krapt þijns Anda/ sem hun vmbidurz ad þu vilier giefa þin Frid j hiartad/ huoria þu Kristnra giort hefur med þijnum heilaga Anda/ fyrer vorn Herra/ z c.

Þridia Dag Huijtasunnu.

Heyr Herra Gud/ vier bidium/ Lat þin krapt hins helga Anda jafnan vera oss nalægann/ s̄ ad vor Hiortu milldelega hreinsar/ z af ollum mootstadlegum hlut

Nätum japnan vardveiter/ fyrer z c.

A Trinitatis Suñudag.

AL Emattugur Eilijpur Gud/ sem hepur kient oss Pionustu Monnum þijnum j sañre Jatningu trwar islar/ ad mæktesta eilijpa Dyrd Prenin gareñar/ z j Makt þijns velldis ad til bidia Eimingena/ vier bidium/ ad vær mættum j Pre somu stodugu Trw/ frä ollu þui oss er j mote vardveitast. Fyr er Jesum Christum/ z c.

Fyrsta S. D. epter Trinitatis.

O Herra Gud/ sem ad ert allra þrra styrkur sem a þig vona/ vilstu milldi lega nælægur ad vera vorum Bænu/ og af þui ad vor Daudlegur veykleike ma sier eckert æn þijn/ veittu fullting Nadar þinar/ so ad vier mættum epter fylgia þijnum Bodordum/ z bæde med villia z verke þier þocknast/ Fyrer z c.

Añann Suñudag E. T.

Heyr Herra Gud/ Lat oss japnan

 þitt

þitt heilaga Nafn offast og elska/ þui ad alldreige yfergiefur þu þa/ ꝫ hafa fullkomlegan̄ Kiærleika til þijn/ þ.

Þridia Sun̄udag epter T.

O Herra Gud/ Vier bidium/ ad þu godgirndarsamlega Heyrer vorar Bæner/ og þeim sem þig audmiuklega bidia/ giefer þu hialp/ ꝫ veiter fulltinge þin̄ar Nāꝺdar/ Fyrer Jesum ꝫ ct.

Fiorda Sun̄udag epter T.

Heyr Herra Gud/ Vier bidium/ gief ad þessa Heims tijme lijde Fridsamlega/ vnder þin̄e Fødurlegre stiornan̄/ suo ad þijn heiløg Kristne meige þui Fridsamlegra m ꝫ allre Gudrækne/ þig Dyrka og þier þiona/ fyrer ꝫ ct.

Fimta Sun̄udag epter T.

Heyr Herra Gud/ sem osijnelega hlute hefur tilbwed þm ꝫ þig elska/ Gief þu j vor Hiørtu girnd tiettelega Kiærleika til þijn/ ad vier elskum þig j øllū

hlut

hlutum/ z yfer alla hlute/ Og mættum odlast þad þu hefur lofad/ huad betra og ædra er/ eñ nockur kañ ad oska og girnast. Fyrer þiñ z ct.

Siøtta Suñudag epter T.

Neyr Almættuge eilijfe Gud/ hus es þad er sem allra best er/ Vier bid ium/ jñplanta j vor Hiørtu elsku þijns Nafns/ auk þu j oss saña Gudrækne Og huad gott þu verkar j oss/ þad hld sama villder þu styrkia z vardveita/ Fyrer þiñ/ z ct.

Siøunda Suñudag epter T.

Neyr Herra Gud/ j huors eilijfre fyr erhyggiu eckert er sem bregdast kañ/ Vier bidiũ þig audmiuklega/ tak fra oss allt þad s̃ oss er skadlegt/ z veit oss þa hlute/ s̃ oss eru gagnleger/ Fyrer.

Attunda Suñudag ep. T.

Neyr Herra Gud himneske Fader/ vier

bidium/gief oss Anda z Naad þar til ad hyxa þa Hlute sem riettér eru/ Og sijdan þad ad fullkomna med Verkunum. Og þui vier formeigum eckert an þijn/ þa vñ oss ad lifa epter þijnum Vilia/ Fyrer þiñ Son/ z et.

Nijunda Suñudag. E T.

O þu Almættuge Gud/ vier bidium Lát þijn Myskunar Eyru æijd vera opeñ til vorra audmiukra Bæna/ Og so þu giefer oss þad vier girnumst/ þa gief þu oss þijna Naad/ ad girnast/ þad eina sem þier vel þocknast/ Fyrer Jesum Christum og et.

Tijunda Suñudag

Heyr Almættuge Gud/ sem audsyner þitt Mætt i þui/ þu hyrmer og myskunar oss. Vier bidium/ Auk z margfallda vid oss þijna Myskun/ suo ad vier sem stundum epter þui sem þu hefur oss lofad/ mættum verda hlutta

Karar

karar þiña Nlife ſkra Giæda. Fyrer þiñ elſkulega Son/ z et.

Elleſta Suñudag E. T.

O Almaattuge Gud/ huers Myſkun yfer geingur og gnæfer oſſ/ og alla gi rnd vors Hiarta/ Vier bidium/ Lat þijna Myſkun koma yfer oſſ/ z fyrer gief oſſ nadarſamlega huad helſt vor Samviſka hrædeſt z ottaſt/ Og giör betur tel vor/ eñ vier ſialper þorum ad bidia/ Fyrer þiñ z et.

Tolpta Suñudag.

Heyr Almattuge Gud/ af huors gæfu þad kiemur/ ad þijner Kriſtner Meñ þiona þier riettelega. Vier bid ium/ Veit þu oſſ/ ad vier aan allrar hi ndrunar mættum ſkn z ödlaſt/ þad þu heþur loþad/ Fyrer / z et.

Þrettanda Suñudag.

O þu Almaattuge eilijþe Gud/ gief oſſ aukning Trwarenar/ Vongarenar/

z Kiærleikans/ so vier mættum ødlast
þad þu lofar/ og so ad elska þad sem
þu oss bydur/ Fyrer Jesum z c.

Fiortanda Suñudag ep. Tr.

Eilijfe Almattuge Gud/ sem ad vard
veiter þijna Heilaga Kristne/ med þi
ste eilijfre Myskun/ af þui ad an þijn
fellur Mañlegur Veykleike/ Vier
bidium/ Lat hana fyrer þijna Hialp
leidast fra þui sem heñe er skadlegt/
til þess sem heñe er gagnlegt/ og heil
susamlegt/ Fyrer z c.

Fimtanda Suñudag ept T.

O Herra Gud/ Vier bidiũ lat þijna
stuglega Myskunseme hreinsa og ve
rnda þijna Almeñelega Christne/ af
þui hun an þijn ei kañ ad verda holp
eñ/ þa lattu hana med þisse Nad z
gæfu jafnan stiornast/ Fyrer z c.

Sextanda Suñudag ep. T.

Heyr

Heyr Almattuge eilijfe Gud/ Vier bidium/ Lat þijna Nad ætijd vera yþ er oss a Bak og Briost/ so vier sieum þier riettelega vndergiefner/ og vpp vek vor Hiorfu/ ad girnast þa Nad/ ad vier sieum reidubuner til allra god ra Verka/ Fyrer þin Son/ z c.

Seitianda Sunudag.

Heyr Herra Gud vier bidjum/ veit þijnu Folke ad flyia Diofulsins Aeg gian/ og þier einum saman aþ hreinu Hiarta epter ad fylgia/ Fyrer z c.

Atianda Sunudag.

Heyr Herra Gud/ vier bidium/ Lat þitt Myskunar verk styra vorum Hio rtum/ Þuiad an þijn meigum vier þi er ei þocknast. Fyrer Jesum z c.

Nijtianda Sunudag.

Heyr Almattuge og Myskunsame Gud/ Vie byrg þu Myskunsamle

ga

ga alla þa Hlute sem ad oss eru moot stadleger/ So ad vier lijduger j Saal z Lijfe/ mættum j þeim Hlutum sim þier til heyra/ med lostugum huga z Hiarta/ þier epterfylgia z þocknast/ þ z c.

Tuttugasta Sunudag E T.

Heyr Herra Gud / vier bidium/ veit tu millldelega þijnum Truloyndum Lijkn og Naad/ so ad bæde hr einsest þeir af sijnum Syndum/ og med hreinu hiarta þier þione/ Fyrer Jesum/ z ct.

xxj Sunudag epter T.

O Herra Gud/ vier bidium/ Vardve it þitt Lijd med jafnlegre Myskun þinne/ og ad hañ mætte fyrer þijna hlijfd verda prials fra ollum motstadleguŋ Hlutum/ og j goodu frammferde/ þijnu Nafne jduglega þione/ fyrer z ct.

xxij Sunudag epter T.

O Herra Gud/ sem ert vort Skiool og styrktur/ Nalægur vertu gudlegum

 Bæn

Bænum þiñar almeñelegrar Kristne Og huad hellst sem vier þig riettele ga vm bidium/ mættum þ Myskunsam lega þaa z ødlast/ fyrer Jesum/ z et.

xxiij Suñudag epter T.

O Herra Gud vier bidiũ/ aþleys Sy nder þijns Folks/ og lat oss af vorum Syndabøndum s̃ vier saker vors brey skleika erum bundner/ med þiñe millde leysast/ Fyrer Jesum Christum z et.

xxiiij Suñudag epter T

Eilijfur Almattugur Gud/ syndu þij num wtvøldum børnum Giæsku þiñ ar eilijfrar Myskunar/ so ad þau mæt te hafa hug z vilia til þijn/ Og ad þeirra Hiørtu sieu Reidubueñ til allra godra Verka/ og þroest j øllu þui s̃m þier vel þocknast/ fyrer z et.

xxv Suñudag epter T.

DROTTiñ Gud Himneskur Fader Tia þu oss Aumum og Syndugum þijna

þijna Myskunseme/ og epter þui vier meigum eige reida oss vppa nockra vora forþienan/ helldur j allan mata þar epaseme a hafa/ so ad vier ei skul um falla j þan stranga Dom/ helldur ad vier mættum leysast þar fra/ fyrer þijna Naad z Myskunseme/ fyrer z c.

xxvj Sunnudag epter T.

Neyr þu Myskunsame eilijfe Gud Himneske Fader/ Vier bidium þig/ ad þu vilier oppvekia oss/ so ad vier mættum med allre astundan framganga/ j Kristelegum goodum verkum/ og jafnan styrkiast j þier og j ollum Gudlegum Hlutum. Fyrer z c.

A Kyndelmessu.

Eilijfe Almattuge Gud/ vier bidium audmiuklega þitt Dyrdarvellde/ ad so s þin Eingietenn Sonur var a þessum deige j Musterenu offradur og syndur til ad vppfylla Logmaled/ so lat oss jafnan med hreinu Hiarta s þitt auglite koma/ s.

Mariu

O DRottiñ vier bidiū/ jñ hell þu þi-
ñe Nad j vor Hiortu/ſo ad vier ſem
mꝛkieñunſt gietnad Jeſu Chriſti þijns
Sonar fyrer Engelſins bodan mættū
þyrer hans Pijnu ꝫ Kroſſens Kuol/
komaſt til Dyrdareñar Vppriſu/ ꝑ.

A Jons meſſu Baptiſtæ

Heyr Herra Gud/ſem giort heƒr þetta
añ Dag dyrdlegañ af S. Johañis
Fædingu/Gief þijnu Foolke Nad til
þrar andlegu gledc/og ſtyꝛ allra truu
adra Mañа Hiortum til þeſſ eilijfa/
Sæluhialpar vegar. fyrer ꝫ c.

A Vitiunar dag Mariu.

Eilijfe Almættuge Gud ſem gaƒſt
Johañe Baptiſta/eñ nu j Moduꝛlij
fe veranda/ Krapt þijns Helga Anda
ſo ad þa Jomfru Maria kom til Eli
ſabeth/vard bæde Moduriñ ꝫ Barnid
kull med helgan Anda/Og Johañes
þeckte þiñ Son Chriſtum ſem þa eñ
var

var luckfur j Modur kuide/ Veittu oss myskunsamur ad vier mættū med sæla Johañe þiñ Eingieteñ Son riettele ga þeckia og vegsama. Fyrer z ef.

Michaelis messu.

Almattugur Eilijfur Gud/ sem skap ad hefur þijna heilogu Eingla/ þijnū Afvoldum til styrks z hialpar/ j mote margskins voda z hæskasemdū þessar ar Veralldar/ vier bidium/ Gief þu oss Nad til þess/ ad vier sieum hier þack læter fyrer soddan Gæfu z alla adra Velgiorninga/ Og veit oss ad vier mæ þiñs Nadar/ verdū vardveitter fyrer þij na Eingla fra ællum vondū hlutum/ z til alls þess s vier ma þocknast. þ.

Allra heilagra messu.

Hept Almattugt eilijfe Gud/ s villd er heilaga giora alla þijna wtvalda/ og elskulega/ j þijnum Eingietna og og elskulega Syne/ lætu oss fra trw/ Von og Kiærleika eyterfylgia/ so ad vier mættum verda Saluholpner. þ.

Ein
Almenneleg

Handbook

Fyrer einfallda Presta/ Huør
neñ Børn skal skijra Hioon samann
vigia/ Siukra vitta/ Frammlidna
Iarda/ og nockud fleira sem
Kieñimañlegu Embæt
te vid kiemur.

1 Corinth. 14 Cap.
Læted alla Hlute Sidsamlega/ og
Skickanlega framfara ydar a mille.

Vt af Skijrnar Embætt

enu Lijtel Vnderuijsan.

Vorueñ skulu skijrast j Moduirmale/ so aller skilie þeir sem þia eru. Og alleina j Fontenum/sem gamall z Kirkelegur vane er/eñ ecke j Muñlaugum edur odrum okierlegum Koppum edur ki erum. Vorreñ skulu mz ollu nakeñ vera ef ad þau eru osiuk/ Og skal Skijrerad ereñ taka þ a hønd sier yfer Fontenum/ z ausa þad Vatne þrisuar/j Nafne Fødur og Sonar/og Anda Heilags.

Eñ sie þau miøg veyk/þo skal þau bera giøra j Reyfnū allt ad Herdum, z ausa yfer Hofuded/so ad Vatn keñe ofanef ker Barnenu.

Prestar skulu og so giæta ad þegar oft er z Kulde/ed Vatn sie varmt giørt so ad Barnkorned þae ei skada af Kulda Þui ei hæfer ad þui sie til neckurs Mein ska stofnad þar m d z Gud hefur tilskickad þm til heilsubotar Lijfs z Salar

Nu sem Barned kiemur til Prestz/þa sþyr

spyr hn̄ fyrst ad huers Barn þ er/ Og huort þad er ei adur skyrt/ og huad þad heiter. Sie Barnid ei skyrt adur/ Eller og ef hönū lyst þ ei riettilega skyrt vera/ þa skal hn̄ skyra þad so sem efter fylger/ þuiad eingen̄ skyrn̄ skal vera med no kru offorde j Kristelegre Kyrkiu.

Fyrst og fremst skal Presturin̄ slüttlega med faum̄ Ordum̄ so kreptugū vidskyla fyrer þeim sem vidern staddir/ huad Dyrmætur hlutur Skyrnen̄ hun er. Og ad þr giefe giæte ad/ huad yfer Barnenu er talad og lesed. Þeir skulu og eirnin̄ med Prestenū bidia til Guds ꝫ tala mz hönū öll þau Bænar ord/ sem lesen verda/ Þar fyrer skulu Prestarner þessa Bæn er lesa seint og skilmerkelega.

Prestarner skulu ꝫ vanda ad ei sie Odinger edur Born til Gudfedgina tekin̄ helldur Sidsamer fromer Men̄/ so sin̄ Þionustugiörd sie framen̄ med tilheyrelegre sannre Virdingu/ so s̄ j Auglite alls̄ þar N. Preninngar/ en̄ j einguan̄ mata mz Gane/ geimsne/ edur Leikaraskap nockrū

V ij Þad

Þad være og ſkickanlegt/þar ſem þui verdr vidkomed med godþellðu/og ef Bǿrnen̄ eru Heilbrygd/ad þau ſieu ſkyrd a Suñudeige a Sokuarkyrkiuñe/j Meſſu ñe/Skyrnar embættenu til Heidurs. Eñ verde þ ecke giort þ þorþalla ſaker/þa ſku lu þo Preſtarner ſaman kalla allt Folk þ a Bæuū er/ad þ pleſter ſieu vid þeſſa þi onuſtugiord/Preſtur ſkal klæddur Ryck lyne/til Heidurs vid Sacramented. Og ad ſyduſtu/þa ma Preſturiñ giora þeſſa Aminiñg/edur adra þuilyka þ Gudþedgi num/og þeim ſem vid ſkyrnena eru ſtad der/ædur hañ ſkyrer Barned.

Elſkuleg Syſkin j Gude. Huorſu dyrmætt þtta hæleita Sacram entum er/þad kañ eingeñ wt ad ſkyra noglega Eñ þo ſkulu þier flerdt ilis og einkum/athuga þeſſar epterfyl iande greiner.

1 Fyrer þetta Dyrmæta Sacramen tuinSkyrnareñar/verda vor Børn jñ tekeñ j Samḃundu heilagrar Kriſtne til

til þss ad þau verde hluttakande allra
þra velgiorninga/ s̄ vor Herra Jesus
Christus giefur sine elskulegre Brwd
ur/ huor ad er su Christelega Kyrkia
Eñ Velgiorningarner z Gafurnar
eru þessar/ Fyrst heilagur Ande/ Syn
dañ Fyrergiefning/ Og þ eilijfa Lijf
Þar pyrer seiger S. Pall so/ Vier s̄
erum Skijrder/ vier Skijrdunst z jklæ
dunst Jesu Christo. Pad er ad skilia/
Vier erum Kristner/ z allt pad Jesu
Christo tilheyrer/ pad er orded vort/
Galat. 3

2 J Skijrnenne/ fyrer Orded/ verdum
vier Guds elskuleg Born/ og lifande
Bustadur og Mustere hins Helga
Anda/ hreiner og klaarer af øllū synd
um sem vier erfst høfum epter vora
Forelldra/ Þar pyrer seiger vor Herra
Jesus Christus sialfr so/ Nema putad
eins ad Madurin̄ Endurfædest af va
tne z heilogū Anda/ þa kañ hañ ecke
jñ ad ganga j Guds Rijke. Joh. 3.

3 J Skijrneke verdum vier andlegar
fardader/ z vpprijsum af Dauda/ med
vorū Herra Jesu Christo/ til a. lifa
j einum nyū Lifnade/ vppa þ/ ad vier
skulū eilijflega mz hm̄ lifa/ Rom. 6.
4 J Skijrnene þ Orded/ ver. ū vier
krwdfader og fester Jesu Christo/ vór
um Herra/ ad vier sieum hans flecklaus
Brwdur/ z samteingtunst honū j
Dyrdeñe/ Heilagleikanū/ z ostraffanlegu
frampferde/ Eph. 6.
5 Fyrer vtan alla verdskulldan vorra
verka/ allemasta vt af skiærre Nad
z Myskun/ giører Gud oss Saluholpna/
þ Endurfædingar skijrnena/ z endurnyan
heilags Anda/ hueriū heilagum
Anda Gud Fader þ siñ Eingetið
eñ Son vorn Herra Jesum Christum
yferfliotanlega wtheller yfer oss/ vppa
þ þa vier erū so Riettlater ordner af
hñs Nad z Myskun/ mættū vier verda
Erfingiar eilijfs Lijfs/ Tit. 3.
Og nu vppa þad/ good systkin/ ad þet
ta

la Barn wætte vdlaſt ſtijka Rad þa vilium vier nu alvarlega akalla z bidia Gud almattugan/ þuiad Dioffullin er allra Kriſtenna M[illegible]a/ z þra ſcalu hialpar Domur/ hn giorer ſier ecki ad gamne vidur oſſ/ i moti huorium ydur byriar nu ad ſtanda med ſanre trw og alvarlegre Bæn til Guds/ vegna þeſſa Vnga Barns.

Nær aminningin er endud þa bidur Preſtur in Gudfedginin ad nefna Barned. N.

Þar epter ſeiger hann.

Far wt hiedan þu O hreinn Ande/ z gief Rwm heilogum Anda.

Sidan gi[illegible]re hann eirn Kroſſ a.

Enne og Brioſte Barnſins/ og ſeige.

Medtak þu teikn hins Helga Kroſſ/ bæde a Enne og a Brioſte.

Vier viltum bidia.

Almattugur eilijfur Gud/ Fader DRottins vors Jeſu Chriſti/ Eg akalla þig yfer þenna þinn Þienara/ N. (eþer þiona Ambatt/ N) ſem bidur um þijna ſkijrnar gafu/ z girneſt þijna eilijfrar [illegible]

B iiij lijfleg[illegible]

lijfslega Naad ꝼ pa andlegu Endurfæ ding/ Medtak pu hn̄(hana) Drottin̄. Og so sem pu hefur sagt/ bidied z mu niu pier medtaka/ Leited z munu pier pinna/ Knyed a z mun ꝼ ydur vpploked verda. So giefz nu pad gooda peim sem bidur/ z lætt vpp Dyrnar pyrer peim s̄ aknyr/ Ad hn̄(hun) odlest eilijf pa Blessun pessarar himnesktrar laug ar/ Og medtake fyrerheitid rijke pin̄ gæfu/ ꝼ Jesum̄ Christum̄ vorn Drottin̄.

Hier til skulu Gudfedginen suara.

Amen.

Presturin̄ seige.

Lætum oss bidia.

Almættuge eilijfe Gud/ pu s̄ mz stra ngdu pijns Riettlætis/ hefur med Vats flode fyrerdæmt hina vantruudu Ver olld/ z mz pinne mykellre Myskun/ frelsader hin̄ trulynda Noa/ z ætta Saal er med hm̄/ z drekkter hinu̅ hardudu ga Pharaone/ mz øllum sijnu̅ i Hafe nu Rauda/ og flutter pin̄ Lyd Jsrael/ purr

þurrum Footum þar j giegnum/ þar mz teiknande þessa Laug þiñar tilkom ande Skyrnar/ Og þ Skyrn þyns ele skulega Sonar DRottins vors Jesu Christi/ hefur þu bæde Jordan og oll Votn helgad/ z jnsett til hialpsamle gs Floods/ og rijkuglegrar hreinsunar Syndañа/ vier bidium þig þ somu þis na Oseigianlega Mysiunseme/ ad þu virdest þenñ N/ Nꝗduglega ad alis ta/ z hñ mz riettre Trw ad giæda/ ad fyrer þessa heilsusamlega Baslaug/ dreckest af honum z mæst/ þ allt sem hm er aþ Adam medþædt/ z hñ sialf ur þar til verkad hefr/ z ad hñ wt aþ Tolu wtvaldra Mañа/ frasktileñ j Ork heilagrar Kristne/ þurr z orug gur vardveittur verde/ jafnañ mz glo ande Anda/ og gladværre Von/ þynu Nafne þione/ so hañ med ollum Trw lyndum maklegur verde/ ad odlast eilis þt Lijf þyns Fyrerheitis/ þyrer Jesum Christum/ vorn DROTTiñ.

Þar eꝛterseiger Skyrꝛarerenn

Eg sære þig þu ohreiñ Ande/ j Nafne Guds Fodurs z Sonar/ z heilagꝛ Anda/ ad þu wtfarer z burt hꝛ. c. af þessū þienara Jesu Christi N. Añ.

Lætum oss heyra það h. Evangelium sem Marcus skrifar.

J þañ tijma/ færdu þr Børn til Jesu/ ad hñ legde Hendur yfer þau/ Eñ Læresueinarner atꝛøldu þa sim þau leiddu. Og er Jesus. sa þ/ lijkade hm̄ þ eige vel/ z sagde til þra/ Leyfed Born unum til mijn ad koma/ z bañed þeim þ eige/ þuiad þuilijkra er Guds rijke. Sañlega seige eg ydur/ huer hñ med tekur ecke Guds Rijke/ sem añad Vngbarn/ sa mun eige jñganga j þ/ z hñ took þau j Fang/ z lagde sijnar Hendur yfer þau/ og blessade þau.

Sydan legge Presturenn sijnar hendr a høfud Barnsins z bidie/ Jafnt Gudsedglnenn/ med Enu/alle z seige/ Fader vor/ et c.

Leide sydan Barnid med ad Skyrnar saann og seige

DRottinn han̄ vardveite þinn Innga ng og Utgang/ nu hiedan j frá z ad Eilijfu.

Gudfedginen̄ seige/ Amen/

Sijdan láte Presturin̄ Barnid fyrer sijn Gudfedgin afneyta Diöflenum/ z spyrie so

N. Afneytar þu Diöflenum.

Andsuar Jáa

Og ollum hans Verkum?

Andsuar Jáa

Og ollu hans Athæfe?

Andsuar Jáa

Sijdan spyrie hann

Trwer þu a Gud Fodur Almattug an̄ Skapara Himens og Jardar?

Andsuar Jáa

Trwer þu a Jesum Christum hans Son eingieten̄ DROttin̄ vorn/ gietin̄ af helgum Anda/ fæddan̄ af Mariu Meyu/ Pijnd in under Pontierskum Pilato/ Krossfestan̄/ Lijflaaten̄ z graf en̄/ Uppriseñ af Dauda/ Uppstigin̄ til Himna/ Sitiande til Guds Fodurs hægre Handar/ þadan komande ad dæma

varna Lifendur og Dauda.

Andsuar. Jaa.

Trwer þu a helgann Anda/og ad er ein hielag almennelег Kyrkia/Samneyte heilagra/Fyrergiefning Syndanna Holldsins Vpprisa/z epter þetta Lijf eilijfft Lijf.

Andsuar. Jaa

N. Villtu vera skijrdur.

Andsuar. Jaa

Sydan take hann Barned dyfe þui j Skijrnarfaten/eda ause þad Vatnenu/og giøre þetta med myklum athuga/þui hier wti skal leita Barnsins Velferdar. /enn ecke skada/Og seiger Presturinn a medan.

N. Eg skijre þig j Nafne Fødur/ og Sonar/og Heilags Anda.

Gudfedginen meiga hallda Barnenu hia Fontenum/so leinge ad Presturinn færer þad j Skijrnar klæded (Kuflen) sem vanalegt er sydan Lese hann þessa Bæn.

Almattugur Gud z Fader vors DRottins Jesu Christi/sem þig hefur endur giefet þ Vatn z helgan Anda/z hefr þier allar þijnar Synder þ giefed/hann

styrke

styrke þig mz sinne nad/ til eilijfs lijfs. Amen. Fridur sie mz þier/ Am̃.

Aminning til Gudfedgina epter skijrnena.

Med þui þid erud Gudfedgin̄ þessa Barns/ þa eru þid vppa Guds vegna z ockar embættis/ skylldug þssu barne Fyrst ad bera vitne vm/ ad þ hefur mz teked Skijrn z Kristne/ Og ef Foreld rar þssa barns kun̄a fra ad falla/ edr ef Barnid kiemur til Legalldurs þa eige þid ad kien̄a þui sijn Kristeleg Fr æde/ tiju Bodordin̄/ Credo/ Pater nost er/ jn̄setningar ordin̄ Sacramentan̄a beggia/ z an̄ad þ s Barnsins Sælu hialp ahrærer/ ef ad þid erud Barn enn nalæg. Seiged Fodur z Modur/ ad þau vppfræde Barnid j Guds O tta og goodum Sidum.

Gud hallde sinne Blessan yfer oss/ Am̃

Ef Barn þ kiemur til Prests/ sem adur er skijrt/ z virdest hønum riett skijrt/ þa skal þ j Suguan̄ matta endurskyra/ huad ecke er utan ein skijrn/ Eph. 4. Alleinasta skal han̄ fylia epter̄ Truargreinernar j Spurningum

sem

sem sidur er til/ og Evangelium Marci Le
se Fader vor med Anteþalle/ Sijdan skal hn̄
seigia til Peirra sem hia eru/ Og sierdeilis
til Gudfedginanna/ huoria Foreldrarner hafa
þa til þeinged.

God Systkin/ Þetta Barn er nu adur
skijrt/ z hefur allt til reidu helgan̄ An
da/ m Synndana Fyrergiefning/ þyr
er þui skulū vær þ ei endurskijra/ Og
skulu þid Gudfedgin hier vm framar
ollū odrū vitne bera/ z Þackergiora
Gude Drottne vorū z þ hefur til Nad
dar tekid þyrer Christum.

Þar epter seiger han̄ til Barnsins.

Gud hn̄ vardveite þin̄ ingang z vt
gang nu hiedan j fra z ad eilijfu/ Am̄

Gudfedginen seigea AMEN.

Bidie þa eitt stuttu Bæn/ sem til er giörd
iiedan̄ han̄ þvær Barned j skijrnarklædin.

Almattuge Gud/ z fader vors z c.

Þar epter seigehan̄ til Gudfedginanna
Saker yckars

Hier epterfylger ad vitia Siukra/ z giefa þm þa Heilogu Aplausn z Sacramentum.

Bö

AD vitia þeirra sem liggia a sijne Sottar sæng/er Gude miøg þægelegt/og sialfur Christur hann vill a hinum sijdasta Deige/ minnast þessa verks/so sem hann seiger Mat. 25 Þar þ skulu aller godfuslega vitia þeirra Syuku/þa þeir eru þar vmbedner gefa þe im huggun og vndervijsan/og Sacramentum med ødru þui sem aliggur ia þennan hätt/ sem epterfylger.

Nær Presturinn er nu kalladur/og kiemur til hins Siuka/þa skal hann fyrst og fremst athuga/huørnenn sa same hefur hegdad sick/ huørnenn hans Lijf & Framferde hefur verid/ hafe hann trwadur vered/ Guds Ord elskad/ Vppa þad ad Presturinn kunne þess helldur og betur ad vnder vijsa hønum/aminna & leidrett etta hann/Epter þui sem hann þa heyrer & formerker/Og þeir sem ecke betur kunna/þa mega þeir þad giøra a þennan hätt

KIære Broder(Syster) Vær skulum sem hlijdner þionar & good Børn/alla tijma/bæde j Heilsu og Krankleika setia vorn Vilia j Guds Vilia vors Himneska Fødurs sem skapad hefur Himenn & Jord oss til goda/ Hann hefur & sent Son sinn oss til Lausnar/ Hann hefur & lofad oss(ef vær ef

um

um j frwñe)eilijfu Lijße z Rijke Ḿita naña/ Nañ wtvegar oſſ Nreinleika/ z øll Skickanlegheit/ ſo vær fierdeilis a Biitunar tijmanū/ J øngum hootū j Opolenmæde/ ſetū oſſ j moote hm̄/ Þui fyrſt vier hoƀū myked gott aƀ Gu de þeiged/ ſo ad hn̄ hefur oſſ ei golldid epter vorre forþienan helldur vmlīdꝛ hn̄ oſſ Fødurlega til jdranar z yƀerbo tar/ Þui ſkulū vier þa ecke bera nocku rn Part Kroſſens og Mootlæteſins? Þar ſ̄ vær hoƀū myklu meira forþie nad/ ef hn̄ villde oſſ/ ſo ſ̄ ſynduga ſtre ingelega wrſkurda/ Eda þui vilū vi er ecke med allre alwd og vndergieƀne hans Vilia liuƀlega medtaka/ z gie fa oſſ ad ſkilia þar med/ ad vier verdū ei ƀ nder opackl ater/ þar ſm̄ ad Ch riſtur Guds Sonur heƀur drucked fyr er oſſ þañ beyſka Kaleck Þijnuñar og Daudans/ Þar fyrer Kiære N. vertu hughrauſtur/ z trauſtur j Guds My ſkunſeme/ Og ſo ſem vær ættum allt iſo ad

ad vera vakande z reidubuner fundner
nær hn̄ kæme/ so vier mættū med hinū
vijsu Jungprwnū mote hm̄ ganga/ z
ecke nauduger/ edur offickanleger vera
Vær erū j þessare eymd Pilagrimar/
z ecke añars en̄ wtlender/ hafande hi
er ongvañ stad nie verū/ En̄ vort Föd
urland z Heimkynne er j Himerijke/ til
huørs ad vær þui meir naalægiunst/ z
æ þi meir/ s vier þinum off veykare j
lijkamanū/ þar þ er þ allt tilbærelegt
ad vær tilreidū off/ stickunt/ z þ skipum
ollum hlutum/ Og nu kiære N. ef þ
kañ yockud þunglegt ad liggia j þiñe
Sanuistu s þu viller mier sagt hafa
þa mattu nu þ vel giora/ Sijdan vil
tum vier huor mez odrū til Guds kal
la/ epter Christelegre stickan.

Hier gøre sa Siuke syna Jatning/og a
medan þad er giørt/ þa gange Folked j bu
rt/og kallest aptur epter Jatningena.

Epter Jatningina/þa skal Presturin̄ setia
fram fyrer hin̄ siuka huggunar greiner Hel
lags Evangelij/med allre alud z Røgsemd/
Og giefa hønum aflausn/og enda þad med

X þessū

þessum Ordum/edur þuilikum.

Minn kiære Broder/ Med þui ad þu jdrast nu þinna Synda af hiarta/ z þu treyster alleina vppa Guds nad z my skunseme/ ꝥ vorn Herra Jesum Christum/ þa eru þier allar þijnar Synder ꝥ giefnar. Vertu hughraustur z ohrædd ur/ Set þier alvarlega j hug z hiarta ad drygia ecke hiedan j fra Synder og Glæpe. Þijn Tru giører þig hialplegann. Þuiad vors Herra Jesu Christi Blood/ ꝥ afþuær og hreinsar allar þijnar Synder/ Joh. 1 Apocal. 1. Og trwdu fyrer vijst/ þar er eckert ann ad Nafn giefed Mønnum vnder Himn ennum/ j huørtu vier kunnum ad verda Sæluhólpner/ vtan j Nafne þess Krossfesta Jesu Christi vors DROTTens og Herra.

Þar epter lese Presturinn þessa bæn z jatning

Heyr Almattuge Gud z Himneske Fader/ vier aumer z afskaplega synduger Menn/ medkiennunst/ ad vier høfum syndgad

syndgast fra Barnæsku/ allt til þessa
rar stundar/ j mote þijnum Bodordū j
vondum hugreñingum/ Ordum/ Vil
ia og Verke/ sem vier gietum med øng
uu mote reiknad/ þar þ erum vær eckē
makleger ad nepnast þijn Børn/ eda
vpplypta vorum Augum til Himna/
O miñ Gud z Fader/ vær villdum nu
þig alldrei reitt hafa/ Bidiande erum
vær þig/ saker þiñar Mysktunseme/ z
Heidurs Napns þijns/ ad mz Fyrergi
efning vorra Synda/ vilier þu oss vor
Naadeñe medtaka.

Aplausnen.

Allsmegtugur Gud z Himneskur Fa
der/ hn̄ Myskune oss/ sa ꝫ hefur sendt
siñ Son j þessa Verolld til Pantal/
huør ed foorn færdur var sem saklaust
Lamb/ þ vor" Synder/ a huørn ef vær
trwum/ þa munum vær med Spilltre
Kianum a Krossenum odlast bæde pyr
ergiefning Syndañа/ z so jnngøngu til
Lijfsins/ Ef þu truer þessu ap øllu hI

 arta/

arta/þa seige eg þig aþ Krapte Guds legiar Loþunar lausan og liduganꝰ af øllum þijnum Syndum/ J Nafne Fo dur/ ꝛ Sonar/ ꝛ Anda heilags/ Amē.
Lætum oss bidia/ Fader vor.
Sydan seige Presturinn
Min̄ Gud/ gior þu holpin̄ Þion þin̄ þan̄ til þijn vonar/ Send þu hønū hi alp af þijnum Helgedoom/ ꝛ af Sion giordu han̄ holpin̄ DROTTin̄/ Vertu hm̄ styrkur Kastale/ ꝼ Asionu Ovina rins/ DROTTin̄/ heyr þu vora Bæn/ ꝛ læt vort akall koma til þijn.
Lætum oss bidia.
Almattugur eilijfur Gud/ Þu sem lei ngder lijfdaga þijns Þions Ezechie Kongs vm fim̄tan ar/ Vier bidiū þig audmiukleg a/ Ad þu villder med þinne somu þine Magtar hende/ Heilsu lie na þessum þijnum Þion (þessare þine Ambatt/) vier til Hiadurs/ epter þui ꝼ þier vel hocknast/ Fyrer Jesū Christum þin̄ Son/ Amen.
Sijdan

Sijdan læte Presturin vpp lijted Bord/e. leggę hrein an Dwk þar vppa/eda so sem hm kem þui þa best aþ stad ad koma/Læte vpp Kaleik Brauda a Patinu/lette vpp Vax lé. þo/Snuest sydan til hins sinka og seiger.

Min gode Broder(Syster)mz þui þu villt nu medtaka vors Herra Jesu Christi Holld z Blod/ z minnast hn̄s Dauda z Pijnu/ þa gief vel giætz ad hm Ordū z ad hlioda vppa þta heilaga Sacramentū hn̄s Holldz og Blodz/og trw þeim af Hiarta/og packa hm̄ fyrer þa oomrædelegu Elsku z hn̄ hafde til vor/ þa hn̄ fyrer Fornfæring siins Lijkama/ z wthelling siins blessada Bloods/ leyste oss fra Fyrerdæminguñe/ Guds Reide/ Syndeñe/ Daudanum z Helvijte. Og til æfenlegrar Miñingar hier vm/ hefur hañ giefed oss sitt Holld z Blod/ad eta z dreckatil eins Jn̄siglis z fullkomlegrar styrkingar vppa hans Ord z vora Sælu hialp.

Til Folkſins ſem ſtadt er vid þeſſa helld gu Þionuſtugiørd hia hinum ſiuka/ Seige Preſturiñ ſo.

Vor DROttiñ Jeſus Chriſtus ſeiger ſo ſialfur/ ad huar tueir ada þrÿr eru ſaman komner j mÿnu Nafne/ þar er eg midt a mille þeirra/ Og huad ſẽ vier bidium j hans Nafne/ þad faaum vier viſſelega/ Eñ ſaker þeſſ ad vier erum hier j Nafne DROttins til ſamans komner/ ad hallda miñing hans Heilaga Dauda/ þa ſkuluñ vær j Nafne Guds/ giepa vorum ſiuka Brodur (Syſter) Guds heilagt Sacramentiñ ſem nu kañ ecke ad komaſt med oſſ til Kyrkiuñar Samkundu.

Sydan leſe hatt og ſkyrliga Credo/ og Pater noſter j Moodurmaale.

Take ſydan Patinuna med Braudenu og leſe Ælgunar ordeñ.

Vor Herra Jeſus Christus a þeirre Noott ſem hñ forradiñ vard/ took hñ Braudid/ giørde þacker z braut þad z gaf ſÿnum Lærefuemum og ſagde. Taked og eted/ þad er miñ Lÿkame/ ſem fyrer

fyrer ydur verdr giefen/ Giored þad j mijna Minning.

Giefr þeim ſtuka og ſeige.

Lijkame vors Herra Jeſu Chriſti va rdveite þijna Saalu til eilijfs Lijfs.

Take ſydan Kaleikin og ſeige.

Sömuleidis epter Kuolldmaaltijde na/ Took hann Kaleiken z giorde þack er/ gaf þeim hann og ſagde/ Drecked al ler hier af/ þad er Kaleikur hins nya Teſtamentis j mijnu Blode/ ſem fyrer ydur wthelliſt til Fyrergiefningar Sy ndanna/ So opt ſem þier giored þetta/ Drecked þad j mijna Minning.

Giefe þeim ſtuka og ſeige.

Blood vors Herra Jeſu Chriſti vard veite þijna Saal til eilijfs Lijfs.

Epter þetta ſeige preſturinn til hi ns ſtuka.

Nu minn kiære Broder (Syſter) þu hefur þig nu bevijſad Kriſtinn Mann ve ra/ og ert nu eirn Limur Chriſti Lijka

 me

ma/ þar þ verdu nu minnugur/ ad huør. s med Trwnneverdur jnn plantadur Chr isto(ad þo hann deyie) Þa ma Daudinn hnn ecke leinge hallda/ helldr mun hann vpprijsa a Domsdeige/ Ecke til daud legs Lijfs/ Helldur til eilijfs Lijfs/ og mun sia Guds Auglite til Auglitis/ samteingdur vtvolldum heilogum Guds/ J þessare von styrk Hiarta þitt/ Og set þinn Anda z vilia til Guds Vilia s skapad hefur Himenn og Jord af on guu efne/ Hann mun z þig(huorn hann hefr skapad epter sinne Lijknesku z Lijk ing/ z hns Sonur hefur leyst) ecke for. lata/ so þu fordiarfest eilijflega/ Hug leidtu þau Nædarfullu Fyrerheit/ sm sa Sannleiks fullaste Gud hefr so ma. rgfalldlega lofad þ Spamennena og Postulana/ einkanlega/ ad þr s trwa a Christum/ þeim er lofad Himmarijke. Sierdeilis lættu þier ecke wr minne fal la huorsu beyskann/ hæduglegann/ har mkuælafullann Dauda/ ad Christr he

fur

þut þolad ꝥ koſſ/ Og bid aꝥ Hiartans Grund/ ad ſoddan hn̄s kroptugaſta z nægdarfullaſta Forþienan̄ verde ſett j mille þin̄ar Sælar og hn̄s Rietlætis j þin̄e ꝥramꝥor/ Og ſo tru þu mz ollu ad han̄ haꝥe gnogſamlega ꝥyrer þig þolad/ og med ſin̄e Forþienan þier til reidt hia Gude/ heimkyn̄e eilijfs Lijfs Droſs z Glede/ Christur hin̄ Kroſſfeste/ hn̄ ende vid þig oll ſijn Fyrerheit/ Amen.

Signingin̄.

Gud vor Himneskur Fader/ ſem þig heꝥur ſkapad/ hn̄ bleſſe þig/ Gud vor Herra Jeſus Christus ſem þig hefur endurleyſt hn̄ frelſe þig. Gud heilagur Ande/ hn̄ vpplyſe þitt Hiarta j ſann re jdran/ riettre trw z vidurkien̄ingu/ og Kriſtelegum Kiærleika. Þeſſe heilog Þren̄ing ſtyrke þig bade j Salu og Lijꝥe/ z læte þig ſtodugan̄ ſtanda j allre aſtrijdu z freiſtingum med riettre trw. O Drottin̄ vor Gud ſie med þier/

 og

og bleſſe þig/og vernde þig fyrer ollu vondu/Og giefe þier þad eilijfa Lijf Amen.

Fridur DROTTins ſie med þier/ Amen.

En þa bráð naudſyn krefur/ ef hin ſiuke er langt komin/þa leſe fyrer hønum/Fader vor/Truna/og Helgunar ordin og ſoddan áminning ſem han ſier hin ſiuke getur epter beded/vegna hans krankleika Og þionuſte han ſtrax ſijdan og befale han ſo Gude j valld. Item þar ſem vera kunna ſiuker Men j Bæd um og Kofum edur ødrum oklarum ſtødum og hreiſum/þa ſiae Preſtarner til/ ad þeir med allre athygle/vmhuxe z fyrer Guds ſku lld vidleite/ad Handtierast mætte þ heilaga Sacramentum/ſem hreinlegaſt og virdugle gaſt ſem þad verdur giørt.

Ei ſkal u Preſtarner hia þeim ſiuku hafa vtan þeirra eigen Klæde/Þar fyrer hæfer ollum Gudhræddum j Kiennemønnum ad hafa ær legan Sidſamlegan Klædabunad/j heidur vidþad hæleita Sacramentum

Þat ſem Preſturinn verdur eitt ſin kalladur til ſiuks Mans/þangad ſkal han optar koma ef hin ſiuke hefur þeſſ þorf/vtan ſo ſie ad ſa ſiuke hafe einhuorn a Bænum ſem Leſa kan fyrer hønum af Guds Orde.

Vm Hionavigsluna Litel Vndervijsan/ Vegna Einfalld ra/ Lijtlærdra Presta.

SO skrifar sa merkelege Madur D. Mar
chinus Luther. Epter þui (seiger hañ) ad
Brullauped og Hionabandsskicketen er Ver
alldlegur hlutr/ þa hofum vier hier ecke añ
ad mz/ eñ ad gefa Hionen saman/ sem þeyra sa
mviskurnar/ med Christelegre vndervijsan z
leidrettingu. Hier ad hnygur sa gamle ma
lshattur/ Siñ er sidur j lande huøriu/ Þar
þ byriar oss og ad lata huørt Land/ Borg
z Bæ/ hallda synum Løglegum sidvana vm
Trulofan/ Kaup/ Festing/ Brullaup/ z añad
sem Hionabands giørninge tilheyrer. Enn
med þui Lands vijsa er Lands æra/ þa byr
iar oss ei helldur ad vmbreyta þui/ sem gama
llt og Kristelegt og Loflegt er hier hia oss
af huørre Breitne ei kiemur añad eñ Kyf z
osamþycke/ mz allre añare osidseme. Þui vil
eg amint z vmbedid hafa/ alla Kiennemeñ og
Presta/ ad giæta vel ad vorum gømlu Kyrk
iu løgum og ødrum Kristelegum skickunum
þad Hionabandenu vidvijkur/ so ad aller
hluter mætte þui betur og kristelegar tilgan
ga j þessu Efne.

Fyrst er þad athugande ad sa sem vill gipt
ast hañ vppbyrie þad med Bæn og akalle til

Gud

Guds/huiad ſo ſkrifar ſa viſſe madr. Gotz og Peninga taka Meñeprer Fødur z modr eñ good Kona kiemur af Gude.
Þar næſt/ſa ſem ſier vill Konfangs leita þa ſkal hañ heitrar Meyar eda Konu leita med godre forſta/ad ei ſie Meinbuger a/ſo ad hñ vite/ med heim fleirum godū Chriſtelegum Greiñū ſem ad ſtanda j vorum gømlu Kyrkiuløgum.
Þad ſkal z øllum kuñugt vera/ad ſo er nu ſkipad/ad þar ſkulu eingeñ Hion ſamangefaſt/ſm̄ eru Primeñingar z þar fyrer iñañ, Leynelegur Hiuſkapur/ kaup edur Trwlofañer/er med øllu fyrerboded/og ad øngum hæliðande/ei helldur þar trulofaner ſem ſkie j, mote vilia z Raade Forelldraña edur giptingar Mañā.
Leikmeñ ſkulu nu ei kaupa med nockrum Hionum/z eingeñ nema Sokñarpreſtur/So ſkal z Preſturiñ taka til ſyn/minſta koſte 3. erlega Meñ/ſem Vitne ſkulu vera Hionabands giørningſins/huad ſem aliggia kañ.
Vandlega ſkulu Preſtarner fyrerkiora/Hionaefnunum ad koma ſaman adur eñ þau eruſamañ vigd/ Eñ ef þau, þad ei hallda/ þa afleyſeſt þau openberlega/ſem fyrer er ſtuluſþe/ huiad ſtrikar hnefkaner eru j Chriſtelegre Kyrkiu/ecke lydande.
Ad.

Ad kaupa med Hioonum.

Nu ad framsøgdu Fiekaupe a øllum Skil mala/ þa spyrie Prestur þau ad med þessu Ordum

Villtu N. Son taka þessa Kuinnu (Jomfru) þier til eigen̄ Ko nu/ so ſtuka sem heilbrigda/ hu ad sem yckur kan̄ til Handa ad bera/ a medan þid lifed bæde?

Seige han̄ Ja

Villtu N. Dootter taka þen̄an̄ Man̄ þier til Hwsbonda/ og eiga han̄ so ſiu kan sem heilan̄?

Seige hun Ja

Epter Jayrde þeirra beggia þa takest þau j Hendur og seige Prestur in̄ so.

Gud sinne Handaband þessara Man̄ na sem hier taka Hondum saman/ af eirifre alþu N. N. Son/ og N. N. Dotter. En̄ þ felst z skilst vnder þes su þra Handabande/ ad þau løgrada med sier Hiwskaparband/ so framt sm

þad

þad meina ecke Guds Log/ z med þim Skilmaala ẽ nu var framm ſagdur. Eru þid ſkylldug ad lata lyſa þria Sunnu daga/ mer feſtar fara fram/ yckar Pyngapreſt / z epter Feſting eru þid ſkylldug ad lata yckur ſamaſt vyngia(ellegar verdur athuge a yckar Hionabande)Og med þeſſũ Skilmaala z mdurſo gdum Kaupmaala/ ſie Handabanded lauſt/ eñ kauped faſt/ ad Vitne Guds og allra þra godra Maña ſem nu eru vid ſtadder.

Sydañ ſie lyſt j Kyrkiunne med þeſſũ Ordum edur þuilijkum/ Þria Suñudaga.

Þui vil eg lyſa ꝼ ydur/ ad N. N. Son/ og N. N. Dotter haꝼa rꜳded med ſier Hiwſkaparband epter Gudlegre ſkickan/ z Landſins Logum. Og eff nockrer eru hier vidſtadder ſem hier vita nockra Meinbuge a/ Frændſeme/ Mægder eda nockra adra Talman edur hindran/ ſo ad þeſſe Radahagur meige ecke ad Logũ takaſt/ þa ſkylldaſt

þeir

þr til ad seigia/ ad Festar fara fram
Enn þr sem Lysingena heyra z Mein
enn vita/ z vilia ecke til seigia/ Eiga ec
ke seirna þar vm ad heyrast. Er þesse
su Fyrsta (Annur/ Þridia) Lysing j
Kyrkiunne þeirra a mille.

Sem og er eg ydur amminnande/ og aud
miuklega bidiande/ ad þier bidied fyr
þeim til Guds/ ad þau meige þetta j
hans Nafne vppbyria/ so þeim vel lu
ckest fyrer Sal og Lijf/ Og seigium
þar til. Fader vor.

Hiona Vijgslann Stalf.

AD endudum þremur Lysingum/ kome Hio
naefnenn til sinnar Soknarkyrkiu a Sunnu
deige/ og láte sig þar samann giefa z vigia/
epter Guds Orda hliodan z Kristelegre skl
kann. Og soddan hiatt meiga þier hafa sem
ei betur kunna.

Fyrst a Sunnudags Morgunenn gange allt
Folk til Storu/edur j nockurn annan hreinle
gann stad. Skal þar fyrst almalga/ huad þe
amm nor a Kaupdeige/vm þeirra Felag/ Hi
onanna. Og ef nockur hindrance koma þa

enn

en fram/þa skal hann festa Konu sijna/epter
vorum Landsløgum/ad heyrdu Jæyrdi beg
gia þeirra/sem Sidur er til. Jæte so hatt
ad aller heyre/ og sie vel ad giætt ad Kuenn
suiptenn sie oneidd/og hafe sian frialsann Vil
la. Sydan take Brwdgumenn j Hønd a B.w
denne/og mæle þess um Ordum

Eg N. Son feste þig N. Dotter/
mier til Løglegrar eigenn Konu/epter
Guds Løgum z Landsins/ z Heilag
ra Feora Setninge/ Nu ertu mijn løg
leg eigenn Kona hiedan af.

An þessu endudu/gange þau j Kyrkiu hu
et med sinne fylgd/z a midt Kyrkiugolf/Pre
stur sie buenn þar til sinnar Þionustugiørdar
gange fram til þeirra og take so til Ords.

Godet Christi viner/ Kunnugt er ydur
huar komed er med þessum Personum z
hier standa j Augsyn heilagrar Kyrk
iu/Eru þau hier nu komin/ ad lata
sig saman vigia med Guds Orde/ og
Kristelegre Bæn/ad Gud villde giefa
Luckur z Blessan til þra Hiuskapar.

Til Brwdhioonanna.

Med

Med þui þid slijkt girnest/ Þa vil eg eñ sim̃ fyrr spira/ Villtu N. Son taka þessa Kuiñu (Jomfru/ þier til eigiñ Ko nu/ so sluka sem heibrigda huad sem ...ur kañ til handa ad bera/ a medan þid lifed bæde?

Seige hañ Jaa.

Villtu N. Dotter taka þeñañ Mañ þier til Hwsbonda/ og eiga hañ so sliu kañ sem heilañ?

Seige hun Jaa.

Hier skal Presturiñ leggia þeirra hendur til samans og segia Hønd þar yfer/ og seig ie so til Folksins.

Med þui ad þessar ærlegar Personr N. ꝛ N. hafa samþyck ordid/ ꝛ giefed sig til heilags Hiuskapar bands/ Og hafa nu þessu hier jaatad ꝛ medgeing ed openberlega fyrer Gude ꝛ Kristeleg re Kyrkiu/ ꝛ ec. Þa seige eg þau riet telega samteingd/ i ærlegũ/ Kristeleg um ꝛ løglegũ Hiuskap. Ad vitne Gu ds og goodra Maña/ i Nafne Faudur og Sonar og heilags Anda.

Med þui þid hafed giefed yckur j Gu
ds Nafne/ j þa heilogu Huistaparbā
nds Stiett/ þa heyred nu fyrst Guds
Ord/ sem hlyder vppa þessa Stiett.
J Genesis 2 Cap. stendur so.
Og Gud DROttiñ sagde/ Pad er
ecke gott ad Madurin sie einsamall/
vier vilium giora hm̄ Hialp/ þa med
honum sie. Pa liet Gud DROttiñ
Suefnhoggua falla a Mañiñ (hañ
Sofnade) Og hañ took eitt af hans
Rifium z fyllte aptur j stadeñ m̄z hol
ld. Og Gud DROttiñ skapade Kon
una/ af þui Rife s̄ hañ took af Mañ
enum/ z leidde hana til hans. Pa sa
gde Madurin/ Þetta er eitt Bein af
mijnū Beinū/ z Holld af mijnu Hollde
Þar f̄ mun hun Karlina kallast/ þui
hun er af Kallmañenū komeñ. Og
þess vegna skal Madurin yfergiefa Fo
dur z Modur z samteingiast sine eigin
Konu/ z þau tuo skulū eitt Holld vera

Þessu

Þessu næst þa Heyred Guds Bod/ og Byþalning/ huorneñ Gud vill þid lif
ad j þessare Hionabandsstiett.

Til Ephesios 6. Cap.

Þier Men/ elsked ydar Hwsþreyiur lyka so s Christur Sofnudeñ/ z gaf sig sialfañ wt þ hñ/ vppa þ hañ helg ade hañ/ og hreinsade fyrer Skyrnar Smeñ j Ordenu/ So ad hañ tilbygge sier sialfñ dyrdlegañ Sofnud/ s ong ua fleckan/ edur hruckn/ eda þss konar hefde/ helldur þ hun sie heilog/ z ostr affanleg/ So skulu z Meñerner elska synar Eigenkonur/ s syna eigeñ Lyka me/ Huer syna eigenkonu elskar/ hañ elskar sig sialfan/ þui eingiñ hefur vm Alldur sitt eiged holld hatad/ helldur nærer hñ þ z fooskrar/ so s DROTT Tiñ Sofnudiñ.

Kuiñurnar vere synu Bændu vnder giefnar/ so s DROTTne/ Þuiad Maduriñ er Kuiñuñar hofud/ lyka so s Christur er Safnadarins Hofud/ z

 hañ

Hañ er Frelſare ſijns Lijkama/ Eñ ſli
ka ſo ſ Søfnudurīñ er nu Chriſto vnd
ergiefeñ/ ſo z eirneñ ſkulu Kuiñurnar
ſijnum Bændum j ollu.

J þridia lage meige þid hepra þañ
Motlætis Kroſſ/ ſem Gud hepur lagt
a þeſſa Stiett.

So ſagde Gud til Konuñar/ Fiolga
mun eg eymder þijnar/ Þegar þu ver
dur olieett ſkalltu þijn Børn med Sott
og Harme fæda/ Og vnder Bonda þij
ns vallde ſkalltu vera/ og hñ ſkal þiñ
Herra vera. Gen. 3.

Og til Adams ſagde Gud.

Fyrer þañ ſkulld ad þu hlyddder Rä
uſt Konu þiñar/ og aſt af þui Trie/
huðriu eg bañade þier z ſagde/ þu ſka
lit ecke þar af eta/ Þa ſie Jordeñ Bol
vud ſ þijna ſkulld/ Med Erfvide ſkal
tu þig af heñe Fæda alla þijna Lijf
daga/ Þyrna og Þyſla ſkal hun þier
bera/ og þu ſkallt Jardarennar Jurt
er eta/ J Sueita þinnar Aſianu/ ſkal
ltu

ltu þiſns Brauds neyta/ Þar til þu aptur ad Jordu verdur/ ſem þu ert af komen/ Þuiad þu ert Molld/ ⁊ ad moll du ſkalltu aptur verda.

J fiórdu grein er yckur þ til huggun ar/ ad þid vitid og trwed/ ad yckar ſt ett er fyrer Gude þægeleg ⁊ Bleſſud/ þui ſo ſeiger Ritningin.

Gud ſkapade Manñen epter ſialfs ſi ns mynd/ Ja/ epter Guds Mynd/ ſka pade hañ hañ/ Og hañ ſkapade þau Karlmañ ⁊ Kueñmañ/ ⁊ bleſſade þau ⁊ ſagde til þra/ Vaxed ⁊ fiolgeſt ⁊ fyl led Jordena/ ⁊ legged hana vnder yck ur. Drottned yfer Siafarens fiſkum og yfer Himenſins Fuglum/ og ollum þm Kuikendum ſem hræraſt a Jardrik ke/ ⁊ Gud leit allt þ er hñ hafde ſkap ad/ og ſia þu/ þ var allt ſaman har la gott. Þar yfer ſeiger Salomon ſo/ Huør ſem eignaſt eina Kuiñu/ hañ fær godan Hlut/ og medtekur þocknan af DROTTne.

Y iij Nit

Hier skal Presturin bidia Folked/ ad bedie til Guds fyrer Hionunum og leggie syna Hendur yfer þau og segie.

Latum oss bidia.

Allsvalldande Gud DRottinn/ þu sem Karlman ꝛ Kuennman hefur skapad ꝛ skickad til Hioonabandsstiettar þar til med Lijkamlegu afkuæme Blessad/ og þad Sacramentum þijns Elskulega Sonar Jesu Christi/ og Kristnennar hans Brwdur þar med teiknande/ Vier bidium þijna omælelega Godgirne/ ad þu vilier ecke þijna þuilijka skopun skickan og Blessan/ lata til onijtis verda/ nie fyrerfarast/ helldur Myskunsamlega vardveita/ fyrer Drottinn vorn.

Auftur Bæn.

Vier vilium bidia.

Almattuge eilijfe Gud ꝛ Myskunsame Fader/ þu sem sialfur hefur skickad/ ad Madr ꝛ Kuinna skylldu vera eitt Holld/ Og hefur þessa Samteinging stadfest med þinne Naad ꝛ blessan/ Vier bidium þijna Myskunseme/ ad þu giof

er þessū Þionum/ z hier eru nu saman
vigd j þijnu Nafne/ Nad/ Lucku/ og
Blessan til Lijfs og Sælar / ad þau
mætte trwlega z riettelega þiona þier
j Kiærleika z Sampycke/ Og alla tijd
ma vera hlijdeñ þijnu Heilaga Orde/
So þau mætte a þañ sijdasta Dag ve
rda fundeñ j tolu Riettkristeña Mañ
na/ j Jesu Christo þijnū Syne/ vorū
Herra/ Huor med þier og helgum An
da lifer z rijker/ z cet.

Huorneñ Konur skal leida j Kyrkiu.

Þegar nockur Dandis Kona stendur ꝥ Kyrkiu Dyrum/ z skal j Kyrkiu ganga/ epter sijñ Barnburd/ þa skal Presturiñ til hennar koma ep hañ er kalladur þar til/ z seige til þeirra sem þar j kring eru.

Gooder Kristner Brædur/ Þesse vor Kiæra Syster er nu j Dag hier komin til Kyrkiu dyra epter sijñ Barnburd/ þui viliū vær aller þacka Gude ꝥ ha
Y iiij nu

ha/ hēne hefur vel geinged mz Averk sijns Kuidar. Og vilium vier aller a Knie palla/ og bidia fyrer hene Fader vor/ so hun meige med Tyktan vppfœ da sijn Børn j Guds Otta/ og heidr an/ og so fyrer øllum ødrum dande Ku ińum sem pungadar eru/ hier edur ań arskadar j Sueitum/ ad Gud vilie gie pa þeim sijna Nad til ad skiliast vel fra sijnū Averke/ sijdan forvara hn̄ þ Ellde z Vatne z ollū Lijþshæska/ so þœr kome ecke j Næska þ Lijþ edur Sal/ fyrer sijn Børn.

Fader vor et cet.

Þar epter seiger hn̄ til hennar/ þa hun er inleidd.

Mijn kiæra Syster/ Kom nu jn̄ aptr j Kristelega Samkūdu/ til ad fullgiøra hō Kristeńe Kuinu ber ad giora hier jnan Kyrkiu. Vor DROttin Jesus gefe þier sijna Myskun/ Mane þijnū z Børnū/ og øllū þm Gud ottast ad þiska/ Amen.

Nu er.

Hvørnenn Lijk skal greptra-

Þa Lyk koma til Kyrkiu/ þa ſie ſüngen epter Veniu. Og ſie hringt/ ei ÿfer þin þo uda/helldur ad vppvekia þa þina lifandu.

Enn a medan Lyked er bored wt Kyrkiunne og til ſyns Legſtadar/ þa ſkal ſyngia þenna Pſalm/ Af diupre hryggd/ vt ſup. Enn aduꝛ en þu byrſtann j Jordu/ Þar næſt þenna Pſalm.

MJDT j Lijfe erum vier/ vmvaf fder med Dauda/ Huort leitu ſo vinum hier/ Hialp vid þeſſa Voda? Til þijn DROTTinn alle na/ Illgiorda vorra ydrunſt nu/ er þu valld ad reideſt þu/ Heilage Herra Gud/ Heilage Sterke Gud/ Heilage Lijknſame Lauſnare/ þu Æfenlege Gud Lat oſſ ecke falla j þa Grimmu Daudans Neyd/ Kyrieeleiſon.

Midt j Dauda ad oſſ ſter/ Ogn og Vijtis Kuolu/ huor þeim af oſſ hrun ded fær/ Hialp þa oſſ vter volum/ Þad erttu DROttinn alleina/ med þer Hiart ans Myſkun þijn/ Mannkyns Kuol og Synda Pijn/ Heilage Herra Gud/

Heilage sterke Gud/ Heilage Liknsame Lausnare/ þu æfenlege Gud/ Lat oss ei ofbioda/ Ogn aff Vijtis Grimre Glood/ Kyrieeleison.

Midt j Vijtis mestu Ogn/ Misgiorder oss reika/ Huar kn̄u vier þm hialp j giegn? Huar kan̄ oss lid ad veitaz? Pad ertu DRottin̄ alleina/ þui Blood þitt vor Christe kiær/ Kuittad allar Synder fær/ Heilage Herra Gud/ Heilage Sterke Gud/ Heilage Liknsame Lausnare/ þu æfenlege Gud/ Hialpa oss þa Heim vid skilium/ ad hallda riettā Truar stood/ Kyrieeleison.

Nær Lyked er komid til Grafarennar/ e nidur sett/ kaste Presturiñ Molldarreku þrennur j Grøfena/ seigiande.

Af Jordu ertu komin/ Og ad Jordu skalltu aptur verda/ Og af Jordu skalltu upprijsa a ysta Deige.

A medan Menn fylla Grøfena/ þa sie sunged/ Vier truum/ Hiedan j burt med fride eg. sem fyrr standa. Sydan̄ þenan̄ Psalm.

Nu

Nu kæmum off Christi[illegible] Staka/ og vnguan Efa a þui hafa/ a epter Dei g[illegible] vpprijs hañ/ j Ord sem alldrei bregdast kañ.

Holldet er Jord/ z af Jordu/ ad Jordu eirnñ aptur verdur þad rijs af Jordu epalaust/ þa vpp[illegible]emur Guds Endurs Raust.

J Guds Rijke D[illegible] liggur/ Elskv Myskun hefir hlijfft/ Fyrer Christi hñs kiæra Son/ kuitt vid Synder og Daudans Bon.

Hans Mostæte Hrygd og Mæda/ hefur nu oll Ending gooda/ Ok Christs vm sijna Æfe droo/ Er nu fram sidert eñ lifer þo.

Gilþfañ Frid Bond hepur/ allt til Doomsdags Holldet sepur/ Gud þa af Jordu vppreiser þad/ Odaudlegt heillt og forklarad.

Twerñ skildest hñ vid Heimin j Sinna Sælu er nu komiñ/ Þar lifer ha[illegible]

Hia

hia Lambsins Stool/liosmar alldz fim skiara Sool.

Sydan/ep Presturiñ er þar vmbeden/og þor þeinkeñer/giøre hañ aminning til Folksins:

Sie vond z stird vedrætta/þa kallest Fo lked siñ j Kyrkiu ad heyra þar Lykpredikun Og þess eñdadre sie sungen þesse Vers.

Sofe hañ nu hier j Fride/heim vt er gaungum fra þessu Leide/sem hest jafnan sig sioe huor/so vitiar Daud iñ likra vor.

Þar til Hialpa oss Herra Christe/ Huor med sijnu Bloode oss leyste/ fra Diosle/ Pijnu/ Dauda og Heim/ Dyrd/ Heidur/ Lof sie Konge þeim/ Amen.

Hier endast Ceremonitur vper þeim Daudu.

Þegar onguer eru Communicantes/þa ma lesa eina af þessu epterfylgiande Collectum.

Vm

Um Syndanna Fyrergiefning.

ALmaattuge eilijfe Gud/ ſem ſi[...] oſſ ecke epter vorum Syndum [...] þo ad vier jduglega þorſkenn[...] þijna Reide og Refſing med vaſ[...] legu Syndum z Misgiørdum vorum/ þa lat oſſ ecke eilijflega fordæmaſt/ Helldur fyrergief oſſ þar vegna þinnar Myſkunar z lat þar vera hulder fyrer þijnu Auglite/ Fyrer þin z ct.

Fyrer Samkunduñe.

ALmaattuge Eilijfe Gud/ ſem hefur epter þijnu Guddomlegu Raade/ kallad oſſ j Samkundu þinnar Christne/ Vier bidium þijna oſeiglanlega Myſkun og Giæſku/ Giør oſſ ſtyrkua z [...] faſta j þijnu heilaga Orde/ ſo ſem þu hefur Naadarſamlega opp[...] vid oſſ/ ad vier mættum fyrer þier lifa [...] re Trw/ Og jafnbyrdis mæal ver [...] um Kiærleika og Samþycke/ [...]

Jesum Christum þinn Son/ ꝛc.

Fyrer Christelegre Kyrkiu.

Almattuge Eilijfe Gud/ sem allein veist telu þinna wtvaldra Barna/ sem a skulu þa eilijfu Sæluhialp/ Virdstu ad vardveita þijna heilaga Kristne j sanre Trwarennar Jatningu/ ꝛ riettum Kiærleika/ so ad hun mætte j ollum Hlutum þier þocknast/ Fyrer þinn elskulegann Son/ ꝛ ct.

Ad bidia vm Grooda Jardarennar.

Eilijfe Almattuge Gud/ sem vegna vorra margfalldra Synda/ læter Regnid og Nagkuæmelega Vedrattu ecke koma a Jordena/ so sem þad skiede a dogum Elie/ Og þu lætur Regn falla yfer einn stad enn ecke annan. Vier bidium þijna Fodurlega Godgirne/ Lat vpp þijna Myskunar hond/ med Regne og Grooda yfer Jordena/ ad

vier

vier fyrer þijna Hialp / Hiaastod og Myskun/ mættum Lof og þacker segia þijnu Heilaga Nafne / Fyrer DR OTTiñ vorn Jesum Christum son þiñ elskulegañ / sem z ct.

A Bæna Daga.

Ay Almattugur Eilijfur Gud / sem ad eina ert Hialp og Styrk ... þeirra sem þig ákalla / Vier ... hyrdu Bæner þiña Christeña ... Og gief oss / ad huors vier bidium Rietteleg a og epter þijnum Vilia / ad þad sama mætte oss Myskunsam... vera ... ast / Fyrer DRottiñ vorn Jesum Christum þiñ Son / z ct.

ENDER.

